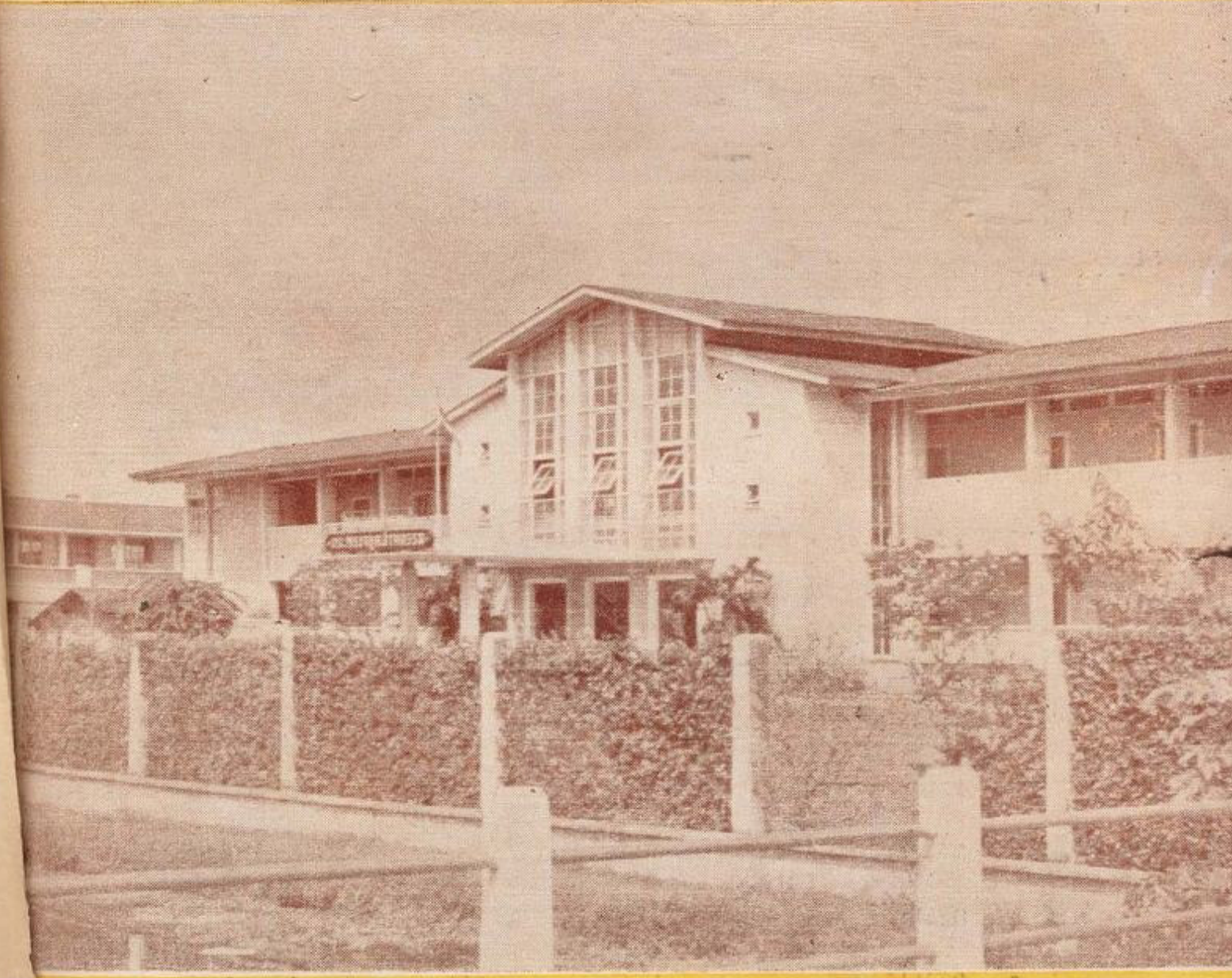

วารสาร

๒

ข้าราชการ

CIVIL OFFICIALS' MAGAZINE

ความรู้แก่ข้าราชการในทางปฏิบัติงานและสอบเลื่อนฐาน:

ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม 2501

อธิบายภาพปก

กระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม ตั้งเป็นกระทรวงเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ทางราชการจึงได้ตั้ง วันที่ ๕ พฤษภาคม เป็นวันกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงแรกตั้งเป็นกระทรวงนั้นชื่อว่า “กระทรวงการอุตสาหกรรม” ต่อมาวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๔๗๕ กระทรวงการอุตสาหกรรมเปลี่ยนชื่อเป็น “กระทรวงอุตสาหกรรม” ตาม พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พ.ศ. ๒๔๗๕ กระทรวงอุตสาหกรรมมีตราประจำกระทรวงและเครื่องหมายสังกัดเป็นรูป นารายณ์ กษัตริย์สมุทร ปัจจุบันทว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมตั้งอยู่ที่ถนนพระราม ๖ มีอัตราข้าราชการในสังกัด (พ.ศ. ๒๕๑๑) รวม ๖๕๐ อัตรา เป็นชั้นพิเศษ ๑๓ อัตรา ชั้นเอก ๓๗ อัตรา ชั้นโท ๑๓๒ อัตรา ชั้นตรี ๓๗๑ อัตรา ชั้นจัตวา ๒๓๐ อัตรา วิสามัญ ๗๗ อัตรา

กระทรวงอุตสาหกรรม มีสำนักงานและกรมในสังกัด ดังนี้

๑. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
๒. สำนักงานปลัดกระทรวง (ปลัดกระทรวง-นายพร ศรีจามร)
๓. กรมโรงงานโลหกรรม (อธิบดี-นายประวิทย์ สุขุม)
๔. กรมโรงงานอุตสาหกรรม (รักษาการอธิบดี-พลตรีจ่าบุญ วัณณะคุปต์)
๕. กรมโลหกิจ (อธิบดี-นายวิชา เศรษฐบุตร)
๖. กรมวิทยาศาสตร์ (อธิบดี-นายจ้าง รัตนวิทย์)
๗. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (อธิบดี-นายสอาด หงษ์ยนต์)

วารสาร

ข้าราชการ

CIVIL OFFICIALS' MAGAZINE

หนังสือรายเดือนของสำนักงาน ก.พ. ในความอำนวยการของเลขาธิการ ก.พ.

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๑

กรรมการดำเนินงาน

รองเลขาธิการ ก.พ.
ประธานกรรมการ
หัวหน้ากองต่างๆ ในสำนักงาน ก.พ.
กรรมการ
นายประวณ - ณ นคร
ผู้จัดการ

ระเบียบการ

ค่าบำรุง

มีดะ ๓๐ บาท (รวมค่าส่งด้วยแล้ว)

การบอกรับ

แจ้งความจำนงเป็นต้นมาชิก พร้อม
กับส่งเงินค่าบำรุงล่วงหน้าไปยัง นาย
ประวณ ณ นคร ผู้จัดการวารสาร
ข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. ในพระบรม
มหาราชวัง พระนคร จ่ายเงินที่ ป.ณ.
หน้าพระตำหนัก (สำหรับตามกระทรวง
ทบวงกรมในพระนคร ตั้งทางโทรศัพท
๒๒๑๐๓ ให้เจ้าหน้าที่มาขอเก็บเงินค่า
บำรุงที่ท่านก็ได้)

สารบัญ

ภาคความรู้ในทางปฏิบัติงาน

หน้า

หมวดกฎหมายและระเบียบ

พระราชกฤษฎีกา บรรจเหตุพิเศษในกรมธนารักษ์ ...	๓
พระราชกฤษฎีกา บรรจเหตุพิเศษในกรมบัญชีกลาง	๕
หลักสูตรสอบพยาบาลตรี	๗
กฏ ก.พ. ว่าด้วยการบรรจุพยาบาล	๑๒
กฏ ก.พ. ว่าด้วยการบรรจุพนักงานวิเทศกรมตำรวจ ...	๑๔
กฏ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน	๑๖
กฏ ก.พ. ว่าด้วยโรค	๒๐

หมวดวิชาการบริหารราชการ

การจัดองค์การและวิธีปฏิบัติงาน	๒๑
เรื่องของผู้บังคับบัญชา	๒๕
การเป็นผู้นำในที่ประชุม	๒๘
ปัญหา พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน	๓๔
ปัญหาคลัง	๔๐

ภาคความรู้ในทางสอบเลื่อนฐานะ

ภาษาอังกฤษ	๕๓
ภาษาไทย	๖๖
แนวเรียงความ	๖๗
ความรู้จากประมวลกฎหมายอาญา	๖๘
ข้อประวัติศาสตร์ไทย	๗๑
สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก	๗๕
เฉลยข้อสอบข้าราชการพลเรือน	๗๖
เฉลยสอบเขาวินิจฉัยก่อน	ปกหลังด้านใน
สอบเขาวิน	หลังปก

ภาคสวัสดิการ

ช่วยกัน ประกัน กันและกัน	๘๐
-----------------------------------	----

ถ้วยแกลง

แต่ ท่านสมาชิกรักและนับถือ

ในวาระดิถีขึ้นปีใหม่ ๒๕๐๑ “วารสารข้าราชการ” ขออัญเชิญคุณพระศรีรัตนไตร และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงดลบันดาลให้สมาชิกวารสารข้าราชการทุกท่าน ประสบความสำเร็จ ความดำริ้งทุกประการและเจริญในราชการยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ปี ๒๕๐๑ นี้ วารสารข้าราชการได้รับการปรับปรุงให้เข้มข้น ทั้งในด้านความรู้ในทางปฏิบัติงานและความรู้ในทางสอเบเดือนฐานะ ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกมีความปรารถนาดีของมรดกสมาชิก แม้ว่าจะเสี่ยงต่อการขาดทุน - แม้ว่าจะเพิ่มความลำบากยากหนานับประการ - แม้ว่าจะผู้จัดทำจะต้องเหนื่อยเหนื่อยเพิ่มชนเพียงใด ก็ต้องปรับปรุงวารสารข้าราชการปี ๒๕๐๑ ให้ได้ตามโครงการที่วางไว้ในฉบับต้นปี ๒๕๐๐ ทั้งนี้โดยไม่ยอมชนค่าบำรุง

ฉบับนี้ เริ่มแล้วตามโครงการ เพียงเริ่มต้น คงจะยังจำกัดไปบ้าง แต่ความเข้มข้นก็จะเพิ่มขึ้นในฉบับต่อ ๆ ไปตามลำดับ

ความเห็นสมาชิกในการปรับปรุงวารสารข้าราชการนั้น เราได้รับไว้มาก หากแต่ยังไม่อาจประมวลได้หมดสิ้นในขณะนี้ เมื่อรวบรวมความเห็นเหล่านั้นมาครบครันแล้ว เราจะได้พิจารณาปรับปรุงตามความเห็นสมาชิกอีกชั้นหนึ่ง

เมื่อวารสารข้าราชการยอมทุ่มเทเพื่อสมาชิกเช่นนี้ ก็ย่อมเป็นที่หวังได้ว่า สมาชิกทั้งหลายคงจะช่วยกันอุ้มชูให้วารสารข้าราชการทรงอยู่ได้ด้วยการ ช่วยโฆษณาหาสมาชิก ใหม่ให้เพิ่มขึ้นมาก ๆ ด้วย

ฉบับนี้ออกช้ากว่ากำหนด เนื่องจากประสบเหตุขัดข้องในด้านการพิมพ์ จึงต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ ทั้งนี้เป็นเหตุขัดข้องเฉพาะคราว เหตุเช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นสำหรับฉบับต่อ ๆ ไปอีก ส่วนการที่หนังสือบางฉบับไม่ถึงมือสมาชิกบางท่านนั้น เป็นเหตุทางด้านกาปรรษณีย์ ซึ่งส่งจดวิสัยที่เราจะบอังกันได้ หากหนังสือเล่มใดใน พ.ศ. ๒๕๐๐ และ ๒๕๐๑ ไม่ถึงมือสมาชิกผู้ใดโปรดรีบแจ้งเพื่อจะได้จัดส่งให้ใหม่ในเมื่อหนังสือเล่มต่อไป (การติดต่อทุกครั้งโปรดเขียนชื่อและสถานที่ที่จะส่งไปรษณีย์ได้ให้ชัด ๆ หากบอกเลขที่สมาชิกสำหรับฉบับนั้น ๆ ได้ด้วยก็จะสะดวกแก่การตรวจค้นและตอบด้วย เลขที่สมาชิกของท่านถือตามเลขที่ใบเสร็จรับค่าบำรุงฉบับนั้น ๆ และปรากฏอยู่ที่หน้าของใส่งวารสารข้าราชการที่ส่งให้ท่านทุกฉบับด้วยแล้ว,)

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดคุณสมบัติ พนักงาน วิชาเลือกและวิชาสอบคัดเลือก
เพื่อบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการในกรมธนารักษ์ สำหรับส่วนราชการ ทม.เขตพิเศษ

พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดคุณสมบัติ พนักงาน วิชาเลือกและวิชาสอบคัดเลือก เพื่อ
บรรจุและแต่งตั้งข้าราชการในกรมธนารักษ์ สำหรับส่วนราชการ ทม.เขตพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธ
ศักราช ๒๔๘๕ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดคุณสมบัติ พนักงาน
วิชาเลือกและวิชาสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการ ในกรมธนารักษ์ สำหรับส่วน
ราชการ ทม.เขตพิเศษ พ.ศ. ๒๕๐๐"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบก-
ษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ที่จะเข้ารับการศึกษาเลือกหรือเข้าสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือน
สามัญ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานเงินเดือน หรือพนักงานเงินเดือนวิ ต้องเป็นข้าราชการ
พลเรือนสามัญสังกัดกรมธนารักษ์ในขณะทำการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือก และเป็นผู้ที่กรม
ธนารักษ์ได้รับรองเป็นหนังสือว่ามีคุณสมบัติในการตรวจพิจารณาเงินตรา มีความซื่อสัตย์
สุจริต และมีความประพฤติเรียบร้อย

มาตรา ๕ ผู้ที่จะเข้ารับการคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจตุตถาและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานต่งเงินจตุตถา ต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจตุตถาตั้งแต่ชั้นดับ ๓ ชั้น ๕๐ บาทขึ้นไป ซึ่งรับหรือเคยรับราชการตั้งกติกกรมชารักษามาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และโดยปกติให้บรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นจตุตถาอันดับ ๒ ชั้น ๕๐ บาท แต่ถ่าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าอันดับ ๒ ชั้น ๕๐ บาท ก็ให้ได้รับเงินเดือนเท่ากับที่ได้รับอยู่

มาตรา ๕ ผู้ที่จะเข้าสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานต่งเงินตรี ต้องมีพนความรู้ ดังนี้

- (๑) เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจตุตถา ซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งพนักงานต่งเงินจตุตถา ตั้งกติกกรมชารักษามาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือ
- (๒) เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจตุตถาตั้งแต่ชั้นดับ ๒ ชั้น ๖๕ บาทขึ้นไป ซึ่งรับหรือเคยรับราชการตั้งกติกกรมชารักษามาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี

โดยปกติให้บรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นตรีอันดับ ๓ ชั้นตา แต่ถ่าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าชั้นตรีอันดับ ๓ ชั้นตา ก็ให้ได้รับเงินเดือนเท่ากับที่ได้รับอยู่

มาตรา ๖ การคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกนั้น ให้ อ.ก.พ. กรมชารักษาเป็นผู้ดำเนินการ

มาตรา ๗ การคัดเลือกนั้น ให้ อ.ก.พ. กรมชารักษาเป็นผู้พิจารณาคัดเลือก ผู้ใดมีคุณวุฒิและความสามารถสูงกว่าผู้อื่น ให้บรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นก่อน

มาตรา ๘ การสอบคัดเลือกนั้นให้เป็นไปตามหลักสูตรและวิธีการ ซึ่ง อ.ก.พ. กรมชารักษากำหนด โดยอนุมัติของ ก.พ.

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรี รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน
นายกรัฐมนตรี

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดคุณสมบัติ พ้นความรู้ วิชาคัดเลือกและวิชาสอบคัดเลือก
เพื่อบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการในกรมบัญชีกลาง สำหรับส่วนราชการที่มีเหตุพิเศษ
พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดคุณสมบัติ พ้นความรู้ วิชาคัดเลือกและวิชาสอบคัดเลือกเพื่อ
บรรจุและแต่งตั้งข้าราชการในกรมบัญชีกลาง สำหรับส่วนราชการที่มีเหตุพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดคุณสมบัติ พ้นความรู้
วิชาคัดเลือกและวิชาสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการ ในกรมบัญชีกลาง สำหรับ
ส่วนราชการที่มีเหตุพิเศษ พ.ศ. ๒๕๐๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบก
ษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ที่จะเข้ารับการคัดเลือก หรือเข้าสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ
พลเรือนสามัญ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานเงินเดือนฯ หรือพนักงานเงินเดือนฯ ต้อง
เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดกรมบัญชีกลางในขณะทำการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือก และ
เป็นผู้ที่อธิบดีกรมบัญชีกลางได้รับรองเป็นหนังสือ ว่ามีความจำเป็นในการตรวจพิจารณาเงินตรา
มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความประพฤติเรียบร้อย

มาตรา ๕ ผู้ที่จะเข้ารับการคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจตุรา และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานการเงินจตุรา ต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจตุราตั้งแต่ชั้นดับ ๓ ชั้น ๕๐ บาทขึ้นไป ซึ่งรับหรือเคยรับราชการดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และโดยปกติให้บรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นจตุราชั้นดับ ๒ ชั้น ๕๐ บาท แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าชั้นดับ ๒ ชั้น ๕๐ บาท ก็ให้ได้รับเงินเดือนเท่ากับที่ได้รับอยู่

มาตรา ๕ ผู้ที่จะเข้าสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานการเงินตรี ต้องมีพหุความรู้ ดังนี้

- (๑) เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจตุรา ซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งพนักงานการเงินจตุรา ดังกติกกรมบัญชีกลางมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือ
- (๒) เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจตุราตั้งแต่ชั้นดับ ๒ ชั้น ๖๕ บาทขึ้นไป ซึ่งรับหรือเคยรับราชการดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

โดยปกติให้บรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นตรีชั้นดับ ๓ ชั้นค่า แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าชั้นตรีชั้นดับ ๓ ชั้นค่า ก็ให้ได้รับเงินเดือนเท่ากับที่ได้รับอยู่

มาตรา ๖ การคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกนั้น ให้ อ.ก.พ. กรมบัญชีกลางเป็นผู้ดำเนินการ

มาตรา ๗ การคัดเลือกนั้น ให้ อ.ก.พ. กรมบัญชีกลางเป็นผู้พิจารณาคัดเลือก ผู้ใดมีคุณสมบัติและความสามารถสูงกว่าผู้อื่น ให้บรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นก่อน

มาตรา ๘ การสอบคัดเลือกนั้น ให้เป็นไปตามหลักสูตรและวิธีการ ซึ่ง อ.ก.พ. กรมบัญชีกลางกำหนด โดยอนุมัติของ ก.พ.

มาตรา ๙ ให้นายกรัฐมนตรี รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน
นายกรัฐมนตรี

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

เรื่อง หลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเกี่ยวกับพยาบาล
ขึ้นเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรีตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๕๖ (พ.ศ. ๒๔๕๕) เพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๖ (พ.ศ. ๒๔๕๕) ออกตามความ
ในมาตรา ๓๓ (๗) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗
ก.พ. ประกาศหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเกี่ยวกับพยาบาล
ขึ้นเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรี อันดับ ๓ ตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ตรี เพิ่มเติมประกาศคณะ
กรรมการข้าราชการพลเรือน เรื่องหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชา
ชีพเกี่ยวกับพยาบาลขึ้นเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรีตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๕๖ (พ.ศ. ๒๔๕๕) ลง
วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๐ ไว้ดังต่อไปนี้

ภาคปฏิบัติการ

ตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ตรี สาขา ๑

๑. วิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ตรี สาขา ๑

- (ก) ความรู้เกี่ยวกับอินทรีย์เคมี
- (ข) ความรู้เกี่ยวกับอินทรีย์เคมี
- (ค) ความรู้เกี่ยวกับพฤกษศาสตร์
- (ง) เทคนิคทางอาหารเคมี
- (จ) เทคนิคทางเภสัชเคมี
- (ฉ) เทคนิคทางชีวเคมี

(ตั้งคำถาม ๓๐ ข้อ ให้เวลาทำตอบ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

๒. ระเบียบและวิธีปฏิบัติราชการ

ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งหน้าที่ ๆ จะได้รับแต่งตั้ง
(ให้เวลาทำตอบ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน)

ตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ สาขา ๒

๑. วิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ สาขา ๒

- (ก) ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อเชื้อ
 - (ข) วิทยาแบคทีเรีย
 - (ค) วิทยาปรสิต
 - (ง) การตรวจทางพยาธิวิทยาคลินิก
 - (จ) ความรู้เกี่ยวกับการจัดอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการพิเคราะห์โรคในหลักวิทยาศาสตร์
 - (ฉ) ความรู้ในการชันสูตรทางชีวเคมี
- (ตั้งคำถาม ๓๐ ข้อ ให้เวลาทำตอบ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

๒. ระเบียบและวิธีปฏิบัติราชการ

ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งหน้าที่ ๆ จะได้รับแต่งตั้ง
(ให้เวลาทำตอบ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน)

ตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ สาขา ๓

๑. วิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ สาขา ๓

- (ก) ชีวเคมี
 - (ข) เภสัชวิทยา
 - (ค) สรีรวิทยา
 - (ง) การตรวจทางพยาธิวิทยาคลินิก
 - (จ) วิทยาแบคทีเรีย
 - (ฉ) วิทยาปรสิต
 - (ช) เทคนิคทางพยาธิวิทยาและกายวิภาคศาสตร์
 - (ซ) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับรังสีเอกซ์
- (ตั้งคำถาม ๓๐ ข้อ ให้เวลาทำตอบ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

๒. ระเบียบและวิธีปฏิบัติราชการ

ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งหน้าที่ ๆ จะได้รับแต่งตั้ง
(ให้เวลาทำตอบ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน)

ตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ สาขา ๔

๑. วิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ สาขา ๔

- (ก) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือทางทัศนกรรม
 - (ข) ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ทางรังสีวิทยา
 - (ค) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องใช้ในทางวิทยามิกเตอร์ หรือรังสีวิทยาชีวเคมี
 - (ง) ความรู้เกี่ยวกับทัศนกรรมประดิษฐ์
 - (จ) ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ทางทัศนกรรมจัดฟัน
 - (ฉ) ความรู้เกี่ยวกับยาที่ใช้ทางทัศนกรรม
 - (ช) ความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือในทางรังสีศาสตร์
 - (ซ) ความรู้ในการจัดทำฟิล์ม
- (ตั้งคำถาม ๓๐ ข้อ ให้เวลาทำตอบ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

๒. ระเบียบและวิธีปฏิบัติราชการ

ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในตำแหน่งหน้าที่ ๆ จะได้รับแต่งตั้ง
(ให้เวลาทำตอบ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๓๐๐ คะแนน)

ตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ สาขา ๕

๑. วิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ สาขา ๕

- (ก) เทคนิคทางเภสัชกรรม
- (ข) เทคนิคทางเภสัชอุตสาหกรรม
- (ค) เทคนิคทางเภสัชเคมี
- (ง) เทคนิคทางชีวเคมี
- (จ) เทคนิคทางอาหารเคมี
- (ฉ) เทคนิคทางพฤกษศาสตร์
- (ช) เทคนิคทางเภสัชวินิจฉัย
- (ซ) เทคนิคทางวิทยามิกเตอร์

(ฉ) เทคนิคทางสัตว์วิทยา

(ญ) เทคนิคทางเกษตรวิทยา

(ตั้งคำถาม ๓๐ ข้อ ให้เวลาทำตอบ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

๒. ระเบียบและวิธีปฏิบัติราชการ

ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งหน้าที่ ๆ จะได้รับแต่งตั้ง
(ให้เวลาทำตอบ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๓๐๐ คะแนน)

ตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ตรี สาขา ๖

๑. วิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ตรี สาขา ๖

(ก) ความรู้เกี่ยวกับการชันสูตรทางแพทย์และปฏิบัติทางชีวเคมีของเลือด น้ำย่อย
อาหาร น้ำไขสันหลัง และน้ำบดส่งต่อ

(ข) ความรู้เกี่ยวกับการตรวจวิเคราะห์ยา

(ค) ความรู้เกี่ยวกับการตรวจวิเคราะห์อาหารและเครื่องดื่ม

(ง) ความรู้เกี่ยวกับการจัด-แบ่ง และการบรรจุยาและเวชภัณฑ์กับการเก็บ
รักษาและเวชภัณฑ์

(ตั้งคำถาม ๓๐ ข้อ ให้เวลาตอบ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

๒. ระเบียบและวิธีปฏิบัติราชการ

ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งหน้าที่ ๆ จะได้รับแต่งตั้ง
(ให้เวลาทำตอบ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๓๐๐ คะแนน)

ตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ตรี สาขา ๗

๑. วิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ตรี สาขา ๗

(ก) ความรู้เกี่ยวกับอินทรีย์ และอินทรีย์เคมี

(ข) ความรู้เกี่ยวกับวิทยามักเดรีและเซรัม

(ค) ความรู้เกี่ยวกับวิทยาปาราดิค

(ง) ความรู้เกี่ยวกับการจัดอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการวิเคราะห์โรคทางห้อง
วิทยาศาสตร์

(จ) ความรู้เกี่ยวกับสถิติ

(ตั้งคำถาม ๔๐ ข้อ ให้เวลาทำ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

๒. ระเบียบและวิธีปฏิบัติราชการ

ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งหน้าที่ ๆ จะได้รับแต่งตั้ง

(ให้เวลาทำสอบ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๓๐๐ คะแนน)

ตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ สาขา ๘

๑. วิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งพนักงานวิทยาศาสตร์ สาขา ๘

(ก) ความรู้เกี่ยวกับเชื้อไข้มาลาเรีย

(ข) ความรู้เกี่ยวกับเห็ด อากาศ และวัชโรคพืชยาบาดไข้มาลาเรีย

(ค) ความรู้เกี่ยวกับกฏอภยา

(ง) ความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีพไข้มาลาเรีย

(จ) ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันไข้มาลาเรีย

(ตั้งคำถาม ๓๐ ข้อ ให้เวลาทำสอบ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

๒. ระเบียบและวิธีปฏิบัติราชการ

ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งหน้าที่ ๆ จะได้รับแต่งตั้ง

(ให้เวลาทำสอบ ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๓๐๐ คะแนน)

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๐๐

(ลงชื่อ) พจน์ สารสิน

(นายจัน สารสิน)

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๕๑ (พ.ศ. ๒๕๐๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเกี่ยวกับการพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๘) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือน

ข้อ ๒ ประกาศนียบัตรตามที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้จะใช้สำหรับราชการส่วนใดก็ได้ให้เป็น
ไปตามที่ ก.พ. จะได้พิจารณา

ข้อ ๓ การบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรตามที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้เข้าเป็นข้าราชการ
พลเรือนสามัญชั้นใด โดยจะให้ได้รับเงินเดือนในอันดับและชั้นใด ให้คิดเลือกหรือสอบคัดเลือก
ก่อนบรรจุตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาพยาบาลผดุงครรภ์จากวิทยาลัยพยาบาล ซึ่งมีหลักสูตร
กำหนดเวลาศึกษาต่อจากประโยคมัธยมวิสามัญศึกษาคอนปลาย หรือเทียบเท่าอีกสามปีและ
ก.พ. ได้อนุมัติแล้ว หรือได้รับประกาศนียบัตรวิชาพยาบาลผดุงครรภ์จากสถานศึกษาอื่นซึ่ง
กระทรวงสาธารณสุขเทียบให้ไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาผดุงครรภ์จากวิทยาลัยพยาบาล จะบรรจุ
เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพยาบาลจิตอาสา พนักงานวิทยาคำศัพท์
จิตอาสาหรือครูจิตอาสา แล้วแต่กรณีได้ไม่สูงกว่าชั้นจิตอาสาอันดับ ๒ ชั้น ๖๐ บาท

(๒) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยจากวิทยาลัยพยาบาล ซึ่ง
มีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาต่อจากประโยคมัธยมวิสามัญศึกษาคอนปลาย หรือเทียบเท่าอีกสาม
และ ก.พ. ได้อนุมัติแล้ว หรือได้รับประกาศนียบัตรวิชาพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยจากสถาน
ศึกษาอื่น ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขเทียบให้ไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาพยาบาลผดุงครรภ์

และอนามัยจากอุบัติเหตุ จะบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
พยาบาลจัตวา นางส่งเคราะห์จัตวา พนักงานวิทยาคำศัพท์จัตวาหรือครูจัตวา แล้วแต่กรณี
ได้ไม่สูงกว่าชั้นจัตวาอันดับ ๓ ชั้น ๘๐ บาท

(๓) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรดังกล่าวใน (๓) และเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญใน
ตำแหน่งพยาบาลจัตวา พนักงานวิทยาคำศัพท์จัตวา หรือครูจัตวา แล้วแต่กรณี มาแล้ว
เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี จะบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
พยาบาลตรี พนักงานวิทยาคำศัพท์ตรี หรือครูตรี แล้วแต่กรณี ได้ไม่สูงกว่าชั้นตรีอันดับ ๓
ชั้นตา

(๔) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรดังกล่าวใน (๒) และเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญใน
ตำแหน่งพยาบาลจัตวา นางส่งเคราะห์จัตวา พนักงานวิทยาคำศัพท์จัตวา หรือครูจัตวา
แล้วแต่กรณี มาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี จะบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพยาบาลตรี นางส่งเคราะห์ตรี พนักงานวิทยาคำศัพท์ตรี หรือครูตรี
แล้วแต่กรณี ได้ไม่สูงกว่าชั้นตรีอันดับ ๓ ชั้นตา

ข้อ ๔ การคัดเลือก หรือสอบคัดเลือก การตั้งกรรมการเพื่อดำเนินการ หลักรัฐ
และวิธีการสอบคัดเลือก ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๔๘๗) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ หรือกฎ ก.พ. ฉบับที่จะประกาศใช้แทน
ต่อไป เว้นแต่การที่จะบรรจุตามข้อ ๓ (๓) และ (๔) ให้สอบคัดเลือกตามหลักสูตรและ
วิธีการสอบคัดเลือกซึ่ง ก.พ. ได้อนุมัติแล้ว ส่วนการตั้งกรรมการเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตาม
กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๔๘๗)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐

(ลงชื่อ) พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาพนักงานวิทยุสื่อสารหรือวิชาช่างวิทยุของ
กรมตำรวจ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๘) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๒ ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาพนักงานวิทยุสื่อสารตามหลักสูตรของกรมตำรวจ ซึ่ง
ก.พ. ได้อนุมัติแล้ว อธิบดีกรมตำรวจอาจคัดเลือกบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจประเภทที่มีชั้น
ประทวน เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานวิทยุสื่อสารได้ในอัตราเงินเดือนไม่สูงกว่านายสิบ
ตำรวจโทชั้น ๔๕ บาท

ข้อ ๓ ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาช่างวิทยุตามหลักสูตรของกรมตำรวจ ซึ่ง ก.พ. ได้
อนุมัติแล้ว อธิบดีกรมตำรวจอาจคัดเลือกบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจประเภทที่มีชั้นประทวน
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งช่างวิทยุได้ในอัตราเงินเดือนไม่สูงกว่านายสิบตำรวจเอกชั้น ๘๕ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

(ลงชื่อ) พงษ์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๕๓ (พ.ศ. ๒๕๐๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่อย่ออย่างอื่นในกรมโรงงานอุตสาหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๓๕ (พ.ศ. ๒๔๘๘) ออกตามความในพระ-
ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่อย่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และ
ให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่อย่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
ช่างจัดวา	เสมียนพนักงาน	
พนักงานตรวจบัญชี	ประจำแผนก	
ช่างตรี	”	
นายช่างตรี	”	
นักอุตสาหกรรมตรี	”	
นายช่างโท	หัวหน้าแผนก	
นักอุตสาหกรรมโท	”	
ผู้ช่วยหัวหน้ากอง	”	
ผู้ช่วยเลขานุการ	”	
เจ้าพนักงานตรวจบัญชี	หัวหน้ากอง	
เลขานุการ	”	ตำแหน่งงานเลขานุการกรม ในฐานะหัวหน้ากอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

(ลงชื่อ) พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎฉบับนี้ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๑๐ วันที่ ๒๔ ธ.ค. ๒๕๐๐

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๕๔ (พ.ศ. ๒๕๐๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือนในอันดับหนึ่ง ๆ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๘) และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือน

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘๗ (พ.ศ. ๒๔๘๘) ออกตามความในพระ
ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการในอันดับหนึ่ง ๆ โดยปกติให้ตั้งเลื่อน
ได้มีดังนี้ และผู้ที่จะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนจะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ที่มีคุณงามความดี

(๒) เป็นผู้ที่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนตามที่ทางราชการได้กำหนดไว้และรักษาวินัย
โดยเคร่งครัด

(๓) เป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ และมีความอด
ทนมากในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ทั้งงานที่ใดกระทำไปนั้นเรียบร้อยเป็น
ผลดีแก่ทางราชการ

(๔) เป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งมีคุณภาพและปริมาณของงานสมควรที่
จะเลื่อนขั้นเงินเดือน

(๕) เป็นผู้ที่ได้รับบรรจุเข้ารับราชการมาครบรอบปี หรือเดือนหนึ่ง เดือนอันดับเงิน
เดือน หรือเดือนขั้นเงินเดือนมาครบรอบปี โดยนับตั้งแต่วันที่เข้ามาเป็นต้นไป

(๖) ในรอบปีที่แล้วมาต้องเป็นผู้ที่ไม่มัวจนตามาก โดยถือเกณฑ์วันจลาจลรวมทั้งลาพัก
และลาป่วยถึงสี่สิบห้าวัน เว้นแต่

ก) ลาอุปสมบทโดยได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการ
จ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ

- ข) ลากลดครบถ้วนไม่เกินหกสิบวัน
- ค) ตามวัยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานคราวเดียว หรือหลายคราวรวมกันไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน
- ง) ตามวัยเพราะประสบอันตรายในขณะที่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือในขณะที่เดินทางไปหรือกลับจากปฏิบัติราชการตามหน้าที่

(๗) ในรอบปีที่แล้วมาต้องเป็นผู้ที่ไม่ลาบ่อยครั้ง หรือมารับราชการช้ากว่าเวลาที่ทางราชการกำหนดเนื่อง ๆ

(๘) ในรอบปีที่แล้วมาต้องเป็นผู้ที่ไม่ขาดราชการ เว้นแต่เพราะเหตุสุดวิสัย

(๘) ในรอบปีที่แล้วมาจากจนถึงวันออกคำสั่งเดือนชนเงินเดือนต้องเป็นผู้ที่ไม่ถูกลงโทษทางวินัยเว้นแต่ข้าราชการผู้นั้นได้ถูกงดเงินเดือน เพราะถูกลงโทษทางวินัยหรืออยู่ในระหว่างสอบสวน หรือถูกฟ้องในคดีอาญาในกรณีนั้นมาแล้ว

สำหรับผู้ถูกงดเงินเดือนดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ถ้าเป็นผู้ถูกลงโทษคดีเงินเดือนจะเดือนชนเงินเดือนได้คือเมื่อพ้นโทษคดีเงินเดือนมาแล้ว หรือถ้าเป็นผู้ถูกลงโทษ งดชนเงินเดือน จะเดือนชนเงินเดือนได้ คือเมื่อได้ถูก งดโทษคดีเงินเดือนมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๙) ในรอบปีที่แล้วมาต้องเป็นผู้ที่ไม่ถูกสั่งพักราชการเกินกว่าหกเดือน

ข้อ ๕ การพิจารณาเดือนชนเงินเดือนข้าราชการ เป็นกรณีพิเศษเกินกว่าหนึ่งชนชน ให้พิจารณาคัดเลือกจากผู้ที่อยู่ในหลักเกณฑ์ดังกล่าวในข้อ ๓ และต้องเป็นผู้ที่อยู่ในหลักเกณฑ์ประการใดประการหนึ่ง ดังต่อไปนี้ด้วยคือ

- (๑) ปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการได้ผลดีจนถือเป็นตัวอย่างที่ดี
- (๒) ปฏิบัติงานในหน้าที่ซึ่งมีการต่อสู้หรือปฏิบัติงานที่เสี่ยงอันตรายเป็นกรณีพิเศษ
- (๓) ปฏิบัติงานในท้องที่กษัตริย์และมโหรีหรือกรมเป็นกรณีพิเศษของอันตรายคือชีวิต และเป็นที่ของทางราชการได้รับรองแล้ว
- (๔) ปฏิบัติงานเกินกว่าตำแหน่งหน้าที่จนเกิดประโยชน์ต่อราชการเป็นพิเศษ และปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย

- (๕) ปฏิบัติงานโดยให้กลิ่นฉุนหรือ ประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เป็นประโยชน์ต่อราชการเป็นพิเศษ และทางราชการได้รับรองให้ใช้การค้นคว้าหรือส่งต่อประดิษฐ์นั้น
- (๖) ปฏิบัติงานตราบเท่าและรับผิดชอบการเงินเป็นจำนวนมาก
- (๗) ปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการด้วยความตราบเท่าเห็นดีเห็นชอบเป็นพิเศษ และงานนั้นได้ผลดียิ่ง
- (๘) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำการอย่างหนึ่ง อย่างใดจนสำเร็จเป็นผลดีแก่ประเทศชาติ
- (๙) ปฏิบัติงานในตำแหน่งที่มีคุณภาพและ ปริมาณของงานสูงกว่า อัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่และได้ผลดีสมควรความมุ่งหมาย

๕๕ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาหลักฐานโดยละเอียดรอบคอบว่า ข้าราชการผู้นั้นได้ปฏิบัติงานถึงขนาดสมควรจะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษเกินกว่าหนึ่งขั้นหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นการสมควรก็ให้ส่งเลื่อนได้ไม่เกินสองขั้น แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าสมควรให้เลื่อนขั้นเงินเดือนเกินกว่าสองขั้น ก็ให้นำเสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดของผู้ที่จะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ผู้บังคับบัญชาส่งเลื่อนต่อไป และในคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนนั้นให้ระบุด้วยว่าผู้นั้นได้ปฏิบัติงานเป็นกรณีพิเศษเข้าในหลักเกณฑ์ประการใดในกฎ ก.พ. ข้อนี้ด้วย

ข้อ ๕ ผู้ที่สมควรได้เลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษเกินกว่าหนึ่งขั้นตามข้อ ๕ แต่ขาดลักษณะตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๓ (๕) ถ้าไม่พบก็แล้วมา ผู้นั้นได้รับบรรจุเข้ารับราชการหรือเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นเงินเดือน หรือเลื่อนขั้นเงินเดือน แล้วแต่กรณี ดังแต่ยกเดือนขึ้นไป ให้เลื่อนขั้นเงินเดือนได้ไม่เกินหนึ่งขั้น

ข้อ ๖ ผู้ที่อยู่ในหลักเกณฑ์สมควรได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยหรือถูกฟ้องในคดีอาญาจนมีคำสั่งให้เลื่อนขั้นเงินเดือน ให้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ก่อน แต่ถ้าการสอบสวนเสร็จแล้วไม่มีคดี ผู้นั้นไม่ถูกลงโทษทางวินัยหรือไม่ถูกศาลพิพากษาให้จำคุก หรือไม่มั่งคินหรือมัวหมองก็ให้ส่งเลื่อนขั้นเงินเดือนในขั้นนั้นได้

แต่ถ้าในระหว่างที่รอการ เลื่อนขั้นเงินเดือนนั้น ทางราชการได้กินเงิน สำหรับเดือน เงินเดือนไว้ให้ ถ้าการสอบสวนเสร็จแล้ว ผู้นั้นไม่ถูกลงโทษทางวินัย หรือไม่ถูกศาลพิพากษาให้จำคุก หรือไม่มั่งคินหรือมัวหมองก็ให้นำเงินนั้นมาเลื่อนขั้นเงินเดือนในขั้นที่จะส่ง

เดือนได้ การเดือนชนเงินเดือนให้เท่ากับเงินตกกนไว้ให้ ถ้าไม่เกินปีละหนึ่งชน ไม่ถือว่าเป็น การเดือนชนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ ตามความในข้อ ๔ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับ

ข้อ ๗ ภายใต้บังคับแห่งข้อ ๓ (๘) การตั้งเดือนชนเงินเดือน ตามปกติให้เดือนชน เงินเดือนคงแควนที่ ๓ มกราคมของปีที่ใดเดือนนั้น และในวงนอกค่าตั้งเดือนชนเงินเดือนผู้ที่ จะ ได้เดือนชนเงินเดือนของรัฐบาลการอยู่ในบังคับบัญชาของผู้มีอำนาจตั้งเดือนชนเงินเดือน

ข้อ ๘ การเดือนชนเงินเดือนนอกจากตามเหตุและวิธีการดังกล่าวข้างต้นแล้ว ให้ นำเสนอ ก.พ. เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ผู้บังคับบัญชาตั้งเดือนเป็นพิเศษเฉพาะราย

ข้อ ๙ การเดือน ชนเงินเดือน สำหรับข้าราชการ พลเรือน ชนพิเศษ ให้เป็นไป ตาม ที่คณะ รัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๑๐ การเดือนชนเงินเดือนตามกฎหมาย ก.พ. นี้ต้องมีเงินสำหรับเดือนชนภายในวงเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนที่ได้รับอนุมัติไว้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

(ลงชื่อ) พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๕๕ (พ.ศ. ๒๕๐๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยโรค

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๗) และมาตรา ๔๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือน

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๘๗) ออกตามความในพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ โรคตามมาตรา ๔๔ (๔) คือ

(๑) โรคเรื้อน

(๒) วัณโรคในระยะอันตราย

(๓) โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม

(๔) โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง

(๕) โรคพิษสุราเรื้อรัง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

(ลงชื่อ) พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

การจัดองค์การ และ วิธีปฏิบัติงาน Organization & Management

โดย.... บุญชนะ อัครถาวร เนติบัณฑิต, M.A. (Indiana)
คณาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำนำ

“การจัดองค์การและวิธีปฏิบัติงาน” (Organization & Management) ที่เขียนลงวารสารบริหารราชการ เป็นเพียงหัวข้ออย่างละเอียด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็เป็นเพียงความรู้ของตนเองเกี่ยวกับวิชาดังกล่าวเท่านั้น ทงนั้โดยมีความประสงค์จะให้ผู้สนใจในวิชา ซึ่งไม่มีโอกาสได้ศึกษาคำวภาษาต่างประเทศได้อ่านเข้าใจวิชาพอสมควร และสำหรับผู้ตั้งใจจะศึกษาวิชาในภาษาต่างประเทศต่อไป เมื่อได้อ่านเรื่องนั้แล้ว ก็จะมีพินความรู้พอจะเข้าใจคำวภาษาต่างประเทศได้ระดับหนึ่ง สำหรับท่านที่สนใจวิชาโดยเฉพาะอาจจะศึกษาได้จากคำวภาษาอังกฤษจำนวนมาก ซึ่งมีอยู่ในห้องสมุดของคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ลักษณะวิชาดังกล่าวข้างต้น มีผู้เขียนคำวไว้มากแต่จะคำวก็มีแนวทางต่าง ๆ กัน บางเล่มก็เขียนไว้โดยละเอียด แยกแยะปัญหาไว้มาก จนรู้สึกว่ามันมากเกินไป แต่เป็นธรรมดาของการศึกษาวิชาการหรือศาสตร์ทุกแขนง จะต้องม้เจ้าคำวบางคนที่มีความคิดในการวิเคราะห์วิจารณ์สูง แมแต่ในการศึกษากฎหมาย นักศึกษาก็มักจะยกปัญหาซึ่งไม่อาจเกิดขึ้นได้ (Academic Problems) มากก่ถึงกับอยู่เต็มมือ อย่างที่เราเรียกว่า “จ๊กเส้นผม” นั้นเอง

ข้าพเจ้าขอเริ่มด้วยการอธิบายความหมายของวิชาการบริหารราชการแผ่นดิน (Public Administration) โดยจะจัดแบ่งหมวดหมู่หัวข้อเพื่อให้เข้าใจง่าย ดังต่อไปนี้ :-

หมวด ๑. ความทั่วไป

แนวการศึกษา โดยที่การศึกษาววิชาการจัดองค์การและการปฏิบัติงาน เป็นแขนงใหญ่แขนงหนึ่งของวิชารัฐประศาสนศาสตร์ หรือวิชาบริหารราชการแผ่นดิน ฉะนั้น ผู้เขียนจะขออธิบายถึงหลักใหญ่ ๆ ของวิชารัฐประศาสนศาสตร์แต่โดยสังเขปเสียก่อน

ความหมายของ "การบริหารราชการ" การบริหารงานหรือ Administration นั้น ผู้ให้คำนิยามสั้น ๆ ว่า หมายถึงการที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุผล หรือจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกัน ฉะนั้น การบริหารราชการแผ่นดินจึงหมายถึงความถึงแก่การที่ข้าราชการทั้งหลายหรือทั้งหมด รัฐบาลารร่วมกัน เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายร่วมกัน คือ ความผาสุกหรือความอยู่ดีกินดีของราษฎรทั้งประเทศ คำนิยามนี้อาจจะไม่ถูกต้องหรือครอบคลุมกิจการทั้งหมด ที่จัดอยู่ในวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ แต่ผู้เขียนรู้สึกถึงความกว้างพอควร และเข้าใจง่าย นอกจากนี้กรมศาสตราจารย์หลายท่านได้ให้คำนิยามไว้อย่างต่าง ๆ กัน ซึ่งนักศึกษาวชิราวุฒิจริง ๆ ก็อาจจะศึกษาได้จากตำราต่าง ๆ นั้น

การบริหารราชการแผ่นดินนั้น มีสาระสำคัญอยู่หลายอย่างด้วยกัน ตำราแต่ละเล่มนั้นแบ่งแยกได้ไม่เหมือนกัน แต่เพื่อประโยชน์ในการอธิบาย จะขอแบ่งสาระสำคัญออกเป็นสี่ประการ คือ:-

- (๑) องค์การ (Organization)
- (๒) การบริหารงานบุคคล (Personnel Administration)
- (๓) การบริหารงานคลัง (Finance Administration)
- (๔) การจัดองค์การ และการจัดการงาน หรือ การปฏิบัติงาน (Improvement or Management Techniques)

ทั้งนี้จะขออธิบายเป็นข้อ ๆ โดยสังเขป ส่วนข้อที่ ๔ ทว่าด้วยการจัดองค์การและการปฏิบัติงานนั้นจะได้อธิบายให้ละเอียด ในการเลือกศัพท์แสงต่าง ๆ มาใช้ในหนังสือเขียนขอออกตัวว่ารู้สึกลำบากใจที่ยังไม่สามารถเลือกคำที่ดีที่สุดได้ การพิจารณาหาคำ (Terminology) ให้ตรงกับภาษาอังกฤษยังไม่ยุติ จึงขอให้อธิบายเพียงว่า เป็นเพียงขอเสนอให้นำมาใช้ เฉพาะอย่างยิ่งในระยะเริ่มต้นที่เรากำลังศึกษาวชิราวุฒิประศาสนศาสตร์แบบใหม่นี้

(๑) องค์การ

คำว่าองค์การในที่นี้ ขอพูดให้เข้าใจง่าย ๆ ว่า หมายถึงหน่วยราชการต่าง ๆ ทั้งหมด กฎหมายกำหนดกฎเกณฑ์ไว้ในพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม และกฎหมายอื่น ๆ รวมตลอดถึงองค์การต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลออกกฎหมายให้จัดตั้งขึ้น หรือออกเงินให้จัดตั้งขึ้นด้วย ถ้าจะยกตัวอย่างก็เช่น กระทรวง, ทบวง, กรม, กอง, แผนก, ฝ่าย, หน่วยงาน, หมู่,

จังหวัด, อำเภอ, ตำบล, หมู่บ้าน, เทศบาลนคร, เทศบาลเมือง, เทศบาลตำบล, องค์การฯ
เช่น อ.จ.ส., สังกาณิเบ่ง ฯลฯ บริษัทของทางราชการ เช่น ธนาคารบางแห่ง ฯลฯ ตาม
ตัวอย่างเหล่านี้ให้เห็นว่า เมื่อพูดถึงองค์การตามความหมายของข้าราชการประจำตัว ก็
ก็หมายถึงหน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งคงจะดำเนินการภายใต้ความรับผิดชอบของรัฐบาล
หรือของราชการ

(๒) การบริหารงานบุคคล หมายถึงการบริหารเกี่ยวกับข้าราชการและบุคคลที่ทำงาน

อยู่ในองค์การของทางราชการตามข้อ ๑ ข้าราชการพิเศษเฉพาะ ซึ่งมีปัญหาที่จะต้องศึกษา
เริ่มตั้งแต่การหาคนเข้ารับราชการ เมื่อเข้ารับราชการแล้ว จนกระทั่งออกจากราชการ
ปัญหาที่เกี่ยวกับเรื่องการบริหารงานบุคคลนั้นหลายประการที่สำคัญ ๆ คือ การจัดหาบุคคล
เข้ารับราชการ, การสอบคัดเลือกเข้ารับราชการและเลื่อนตำแหน่ง, การจัดระบบงานในหน้าที่ของ
แต่ละตำแหน่ง, การกำหนดอัตราเงินเดือน, การหยั่งทราบสมรรถภาพของข้าราชการ, กิจการ
เกี่ยวกับวินัยและความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทำงานกับหัวหน้างาน, การกำหนดบำนาญ, ประกัน
อนามัยและบำเหน็จ ฯลฯ

ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นปัญหาดำคัญ เพราะการทำราชการนั้นถือว่า แม้องค์การจะ
จัดไว้ดีสักเพียงใด ถ้าคนทำงานไม่ดีหรือจัดเรื่องการทำงานไม่ดีแล้ว ก็ยากที่จะให้งานได้รับ
ประสิทธิภาพที่ดี

ในสมัยแรก ๆ ไม่ว่าประเทศใด การบรรจุบุคคลเข้าทำงาน มักจะหาพรรคพวกมา
บรรจุ ฉะนั้นเรียกว่า วิธีอุปถัมภ์ (Patronage System) หรือ Spoils System หรือ Nepotism
ส่วนวิธีที่เลือกคนดีเข้าบรรจุตำแหน่ง เขาเรียกว่า Merit System

บุคคลที่เข้าทำงานนั้น โดยปกติเขาแบ่งเป็นสามฝ่ายคือ Line, Staff, Auxiliary การ
แบ่งข้าราชการออกเป็นสามประเภทเช่นนี้ จะทำให้ราชการมีประสิทธิภาพ เพราะฝ่ายใดมี
หน้าที่อย่างใดก็จะทำได้ไปตามแผน

Line หมายถึงข้าราชการฝ่ายที่ติดต่อกับประชาชนทั่วไป เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด,
นายอำเภอ, ปลัดอำเภอ ในส่วนภูมิภาค หรือในส่วนของกลางก็ตั้งแต่รัฐมนตรี, ปลัดกระทรวง,
อธิบดี, หัวหน้ากอง, หัวหน้าแผนก, ประจำแผนกต่าง ๆ

Staff หมายถึงข้าราชการฝ่ายที่ปรึกษา ซึ่งมักจะเป็นที่ปรึกษาของหัวหน้างาน ปกติไม่มีหน้าที่ติดต่อกับประชาชน แต่มีหน้าที่ศึกษาเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วเสนอความเห็นแก่ผู้เป็นหัวหน้างาน เช่น ที่ปรึกษากฎกระทรวง ที่ปรึกษากฎหมายใหญ่ ๆ บางกรม เช่นที่ปรึกษากฎการคลัง, การต่างประเทศ, ที่ปรึกษากฎกรมศุลกากร ฯลฯ ที่ปรึกษาดังกล่าวนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้รับเป็นคนไทยก็ได้ สมัยนิยมของวิชาการและกองวิจัยเกิดขึ้นในกรมและ กระทรวงต่าง ๆ บางแห่งก็มีหนังสืออยู่ในจำพวก Staff นี้ด้วย

Auxiliary หมายถึงข้าราชการฝ่ายผู้ช่วย Line เช่น กองหรือแผนกคลัง, พัสดุ, ฯลฯ ซึ่งโดยปกติไม่มีหน้าที่ติดต่อกับประชาชนโดยตรง

การแบ่งงานไม่ใช่การแบ่งแยกกันโดยเด็ดขาดเสมอไป บางทีก็มีหน้าที่ทับซ้อน (Overlapping) กันอยู่บ้าง กล่าวคือกองใดกองหนึ่งอาจจะทำหน้าที่ทั้งเป็น Line และ Auxiliary ก็ได้ แต่การแบ่งจะทำให้ข้าราชการเข้าใจวงเขตความรับผิดชอบของตัวเอง ทำให้เชี่ยวชาญงานพิเศษเฉพาะ (Specialization) การมี Specialization เป็นของดี แต่ถ้ามากเกินไปที่เรียกว่า Over-specialization ก็เป็นของไม่ดีเหมือนกัน เช่น หัวหน้ากองคลังถ้าทำงานมานาน ๆ เข้า เวลาย้ายไปทำงานอย่างอื่นก็ทำไม่ได้หรือทำได้ไม่ดี ดังนั้นวิธีแก้ของหัวหน้างานก็คือ จัดให้มีการโยกย้ายระดับเปลี่ยน หรือจัดให้มีการฝึกอบรมพิเศษ (In-Service Training) เสียบ้างเป็นครั้งคราว

ในเรื่องการบริหารงานบุคคล มีข้อข้อหนึ่งที่น่าสนใจคือเรื่องความเป็นกลางทางการเมือง (Political Neutrality) ซึ่งในทางวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์เห็นว่า ข้าราชการประจำไม่ควรยุ่งกับการเมือง ความคิดในเรื่องนี้เป็นปรัชญาของระบบราชการพลเรือนทุกประเทศ รวมทั้งสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ ความหมายที่แท้จริงของ "ความเป็นกลางทางการเมือง" นั้น คือการเป็นกลางไม่เข้าร่วมในการช่วยเหลือแย่งเลือกตั้ง ฯลฯ เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่น

(ต่อฉบับหน้า)

เรื่องของผู้บังคับบัญชา

โดย นายแพทย์ประสพ รัตนกร, พ.บ.,
แพทย์เฉพาะจิตวิทยาและประสาทวิทยา

เมื่อจะพูดถึง เรื่องของผู้บังคับบัญชา หรือ คุณลักษณะของผู้บังคับบัญชา อะไร
ที่ท่านสนใจ มีตั้งหน้าค้อยู่ประการแรกที่สุดสำหรับลูกน้องทั้งหลาย ก็คือว่า “เอะนายเราน
หนุ่มหรือแก่” ดั่งนั้นจึงจะนำประเด็นที่ปรารถนาอยู่เด่มอนมาพูดกันเป็นการเริ่มรายการหรือ
เบิกโรงก่อน แล้วจะได้ว่ารายละเอียดถึงคุณลักษณะ ๓๒ ประการของผู้บังคับบัญชาต่อไป
ในคราวหน้า

พูดถึงเรื่อง คนหนุ่มคนแก่ น่าจะพิจารณาว่า ข้อสังเกตหรือคำปรารถนาเหล่านี้แหละ
เป็นข้อซึ่งพูดจากเคยงกนอยู่เป็นอาหารประจำวัน เช่น ในเรื่อง ความเหมาะสม ก็ดี ในเรื่อง
สมรรถภาพ ก็ดี และในเรื่อง สังคม อื่น ๆ ก็ดี ระหว่างคนหนุ่มกับคนแก่ว่าควรจะทำความ
เข้าใจกันอย่างไรบ้าง ปัญหาอันนี้น่าจะได้มีการสนใจกันมานานแล้วเพราะในโลกนี้ถ้าจะคิดแบ่ง
เพศก็มี ชาย - หญิง ถ้าจะคิดแบ่งวัยอาจจะมี เด็ก - ผู้ใหญ่ และหมายความถึงคนหนุ่ม - คนแก่
นั่นเอง เพราะการที่จะแสดงว่าคนไหนเป็นผู้ใหญ่หรือไม่นั้น เป็นเรื่องของการเปรียบเทียบ
มากกว่า แต่พูดถึงว่าคนไหนแก่ ชายชานามหรือทรวงตรงตั้งซารกเป็นเครื่องตัดสิน อย่างเช่น
ทางราชการกำหนดไว้เมื่อนานมาแล้วว่าถ้าหากอายุครบ ๕๕ ปี ก็น่าจะพักผ่อนได้แล้ว แต่คือ
มาระยะหลัง ๆ นี้ท่านเห็นว่าคนไม่ค่อยยอมแก่ง่ายจึงให้ถึง ๖๐ ปี แล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้นคน
กลุ่มแก่กับคนกลุ่มหนุ่มก็มีจำนวนพอพืดพอเหวียงกัน ความรู้สึกนึกคิดระหว่างบุคคล ๒ จำพวก
นี้ บางครั้งก็พืดเหวียงกันหนักซอพอด ดั่งนั้นในครั้งนึ่งจึงจะได้นำมาพิจารณา โดยตั้งเขปว่า
คนหนุ่มและคนแก่นมซอซัดแยงกันอย่างไร และควรจะทำให้เกิดสัมพันธ์อันดีประการ
ใดบ้าง

สำหรับปัญหาแรกที่เราได้สนใจได้ฟังอยู่เด่มอกมกจะมีในท่านองว่า เด็กซกจะจาดำนาจาดมย
มาก ไม่ค่อยจะยัดมชนอยกับชนบชรรวมเหมยประเพณหรือดมชนบชรรวมเดมชองเรา และผู้ใหญ่ก็
ดั่งซอสังเกตว่าทไมตองกาวให้เด็กจาดำนาจาดมยไปเชนนน หรือทพยายางเหนยวงจกกรอมเขาไวด้าง

ก็เพราะด้วยความหวังดีต่อพวกหนุ่ม ๆ อันเป็นกำลังของชาติ ซึ่งมักจะอดมรสุมร้อนไปด้วยความ
 ความนานาชนิด ถ้าหากไม่ระวังไว้ม่างก็จะพาพรรคพวกเขารุกเข้าพังไปอย่างน่าอนาถ ซึ่งข้อ
 นี้ ก็เป็นความจริงและเป็นความจริงที่คนหนุ่มทั้งหลายก็น่าจะภูมิใจที่คนแก่ไทย ๆ ของเราก็ม
 เจตนาดีต่อพวกเด็กเช่นนี้

แต่ใช้ว่าเด็กจะคิดร้าย หรือว่าหลวมตัวเผด็จกวนจะพากันเขารุกเข้าป่าอย่างที่คิดกันก็ไม่
 หรือก เพราะที่เราได้เห็นอยู่เสมอว่า การกระทำอย่างบ้าบอของพวกหนุ่ม ๆ ในบางครั้งนั้น
 ได้นำความมาส่งมาให้คนแก่หรือคนส่วนรวมอย่างสุดที่จะประมาณกันไม่น้อย เช่น ในสมัยก่อน
 เริ่มมีรถยนต์ คนแก่เห็นเขาก็กดขี่ใจแทบจะออกแตกตาย กัดฉมึนจะทับเขาบ้าง กัดฉมึน
 จะระเบิดเขาบ้าง ผู้คดขี่หรือคอกหรือมอริ่งวอดคไปทำงานอยู่ทุกวัน ก็ต้องอาศัยลูกชาย
 หลานชายหนุ่ม ๆ นี้แหละต้องเลี้ยงหัดขับขีมนเขา ฝึกหัดขี่รถ เจ้าคนพ่อ เจ้าคนปู่ทั้งหลาย
 ก็แค้นที่จะเป็นสุข จะไปไหนเพียงคนเดียวก็กลัวกลัวแล้ว อยากจะไปเที่ยวเพียงคนเดียวก็
 มาเทียบหน้าบ้าน ไม่ต้องเห่หม่อมมาอย่างแต่ก่อน เจ็บไข้ได้ป่วยก็ตามหมอหาหมอได้ทันที
 น้อย่างหนึ่ง และถ้าจะยกเรื่องทกต่างขงวิทยกนทวโลก และเห็นชัดมาให้ฟังสักเรื่องก็จะเห็นได้ว่า
 เพราะความบ้าบอของคนหนุ่ม ๆ แท้ ๆ คือ ดินเบอร์ค นักบินเรือนามของโลกที่กล้าเสี่ยงภัย
 ตรายอย่างแค้นกล้าหัดบินเดี่ยวข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกโดยใช้เครื่องบินใบพัดดำเล็ก ๆ ใบพัด
 เดี่ยว ใช้เวลา ๓๐ กว่าชั่วโมงจึงบรรลุถึงฝั่งยุโรป ซึ่งก็กลายเป็นวีรบุรุษขึ้นมาพริบตาเดียว
 ผลต่อมาใคร ๆ ก็กล้าดองกล้าทำกล้าบ้าจนคนแก่ ๆ ในสมัยปัจจุบันก็พลอยส่งดารานู ทักมาจ
 ไปได้ด้วยทุกทิศ นักเพราะฝีมือของคนหนุ่มซึ่งทำให้เกิดสุขแก่คนแก่ และดังคมได้เหมือนกัน

ทางฝ่ายผู้ใหญ่ท่านก็อาจจะมีข้อแย้งว่า อะไร ๆ ก็สู้ความชำนาญไม่ได้ ความชำนาญนั้นมัน
 ต้องกินเวลา ซึ่งข้อนี้จริง แต่การที่จะหาความชำนาญโดยอาศัยกาลเวลาอย่างเดียวนั้น ข้าพเจ้า
 ก็คิดว่าเป็นความจำเป็นน้อยมาก เพราะคนที่สามารถนั้นเขาก็ยอมจะหาทางปรับปรุงตนเองให้
 มีสมรรถภาพขึ้นมาด้วยการฝึกฝนด้วยการขวนขวายเพิ่มพูนความรู้ และด้วยการค้นคิดหาเหตุผล
 เพราะฉะนั้นคนที่เป็นผู้ใหญ่ หรือคนดั่งใจไม่มีลักษณะเหมือนมะม่วงหรือมะเดื่อที่มันจะต้อง
 ไปตามเวลาเท่านั้น วิญญูเป็นความสำคัญจริง แต่ต้องไม่ลืมว่าคุณวิญญูเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นมาได้
 และตั้งซึ่งสร้างขึ้นมาไม่จำเป็นจะต้องใช้เวลาถึง ๕๐-๖๐ ปี เพราะในขนาด ๕๐-๖๐ ปี
 นั้นความเสื่อมของสังขารวิญญูญาณก็ย่อมจะเกิดขึ้น อากาบบ้าเบ้อหลัง ๆ ลืม ๆ ก็มีอยู่อย่างคาด

คืนในหมู่คนแก่ เพราะฉะนั้นถ้าหากจะให้มีความสุขความสงบเราก็ ควรจะหาทางประสานบุคคล
 ๒ จำพวกนี้โดยดึงเอาคุณสมบัติอันมีประโยชน์ของเขาไปใช้ ก็คิดว่าจะรวบรวมได้ อย่าง
 เช่นงานค้นคว้าประดิษฐ์หรือการทดลองหรือ วิชา ใด ๆ เช่น ๆ ก็ต้องอาศัยคนหนุ่ม แต่งงานชนิดต้อง
 การความละเอียดถี่ถ้วนเรื่องบัญชี เรื่องสอนเด็กสอนเด็กก็ต้องอาศัยผู้ใหญ่หรือคนแก่กว่า
 แดงงานทางนโยมจะมีขอยกเว้นเสมอ เพราะอะไรทางสอนอยู่ที่ใจ เมื่อมีคนแก่ใจหนุ่มก็ทำไมจะหา
 คนหนุ่มซึ่งมีใจเป็นผู้ใหญ่ไม่ได้ ซึ่งก็มีออกมามากไป และขอเปรียบเทียบของต่างประเทศอย่างเช่น
 มีดเคอร์เนลสัน รองประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาเป็นคนหนุ่มที่กษัตริย์ของประเทศหรือ
 ชาติหรือบุคคลของประเทศไว้หลายร้อยด้านทีเดียว ทางฝ่ายคนแก่อย่าง เช่น มีดเคอร์เนลสันของ
 อังกฤษ ก็เป็นหัตถ์ชัย หรือสัญญาบัตรให้คนหนุ่มมาแนะนำดำเนินงานไปจนประเทศอังกฤษพ้นภัย
 วิกฤตต่าง ๆ ได้ทั้งสงครามนี้ ก็เพราะเขารู้จักใช้สิ่งซึ่งมีประโยชน์ของคนหนุ่มและคนแก่ คนหนุ่ม
 นั้นมีกำลังอย่างเช่น มร. นิคสัน ก็ท่องเที่ยวไปเยี่ยมราษฎรและไปเยี่ยมเยือนประเทศต่าง ๆ ส่วน
 คนแก่อย่างเคอร์เนลสันก็ใช้ความเป็นผู้ใหญ่ให้พวกพ้องปรองดองกัน แล้วพวกหนุ่ม ๆ ก็เอากำลัง
 ภายกำลังปัญญาเข้าโถมเพื่อแก้วิกฤตต่าง ๆ

ตามที่กล่าวมานี้พอสังเกตเห็นได้ว่าเราต้องหากำลังความองอาจ ความปรารถนาปรารถนา และ
 ความฉับพลันในทางภาคปฏิบัติมาจากคนหนุ่ม สำหรับประโยชน์ซึ่งสิ่งซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่มีใน
 คนแก่ อย่างเช่นทหารออกไปรบฆ่าฟันกับข้าศึกก็ไม่มีใครยกทัพคนแก่ออกไป แต่ในเวลา
 เดียวกันเราต้องการคนแก่เพื่อเป็นผู้นำในทางให้ข้อสังเกตข้อแนะต่าง ๆ และมีลักษณะผู้นำที่
 คนหนุ่มไม่อาจมีได้อย่างหนึ่ง อย่างที่เรียกว่า Spiritual Dignity คือผู้ซึ่งมีอายุสูงไปไหนมาไหนก็มี
 คนเคารพนับถือ มีความรู้สึกยอมรับกันต่าง ๆ กับท่านมีบุญมีบารมีเหมือนอย่างเช่นสมเด็จพระสังฆราช
 ใครเห็นท่านเข้าทุกคนยกมือขึ้นไหว้หรือลงกราบด้วยความรู้สึกทึ่งทึ่งทึ่งทึ่งทึ่งทึ่งทึ่งทึ่งทึ่งทึ่ง
 ราชก็เกิดผู้ทำเอง หรือแม่แต่ผู้ใหญ่ชนกชนกัน เพราะอายุอาณานและความคงเส้นคงวาของท่าน
 เราเห็นเข้าก็มีความรู้สึกอยากจะทำเคารพนับถือ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องการท่านผู้ใหญ่เป็นหัตถ์ชัย
 ของชีวิตในโอกาสต่าง ๆ กัน อย่างเช่น เป็นเจ้าภาพในพิธีมงคลสมรส ซึ่งหนุ่ม ๆ ถึงแม้ว่าจะ
 ได้เบ็นกเบ็นไปไม่ได้ ซึ่งเหตุการณ์เช่นนี้ก็ได้เกิดขึ้นแก่ตัวเราเอง มีลูกน้องมาขอให้เบ็นเจ้า
 ภาพแต่งงาน เราคิดถึงมาดของนางปรารภกับตัวเอง ก็คิดว่ามันจะเป็นไปได้อย่างไร และ
 นอกจากนั้นชาวบ้านก็จะเห็นเบ็นของขบขันไป ก็ได้แต่ตอบว่า "ฉันเบ็นหมอยุติ ๆ แล้ว ถ้าทำ

อะไรพิเรนทร์ ๆ เข้าใครเราที่จะว่าเป็นคนชาติ ๆ เกิน ๆ ไป มียิ่งแยกกันหรือ” ดังนั้นจึงใคร่ให้พวกเรานุ่ม ๆ ฟังดังวรกนในข้อนี้ไว้ม่าง แต่ถามเจตนาดีมีความซื่อตรง มีความเมตตาปราณีต่อกัน หรือเข้าหากันเราที่จะอยู่เย็นเป็นสุขกันได้ คนแก่ก็เห็นใจคนหนุ่มบ้างที่กระตือรือร้นอยากจะทำงานทำการก็ควรจะมีทิศทางให้บ้าง ส่วนคนหนุ่มก็ควรจะรู้ว่าเวลาเวลาที่เป็นเหตุที่น่าควรคำนึงอย่างหนึ่งที่ตั้งคณยงคณนอยุ่ และเมื่อพูดถึงเวลาแถวเรื่องหนุ่มหรือเรื่องแก่ก็ของมอยุ่เรื่อยไป ตลอดกาล คนหนุ่มคนแก่ก็ต้องอยู่กันไปอย่างนี้ แต่ถ้ายู่งกันอย่างมีความคับอกคับใจก็จะไม่เกิดผลดีแก่ใครทั้งต้น การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนหนุ่มคนแก่จึงเป็นยอดปรารถนาอีกอันหนึ่งที่ตั้งคณนอยุ่ จึงหวังว่าปัญหาข้อนี้จะได้รับการพิจารณาด้วยดีต่อไป

เมื่อนักงานวนเด็กครึ่งหนึ่ง มีผู้ใหญ่ท่านใดสักคนหนึ่งให้เด็กมีความเคารพมีความกตัญญูต่อผู้ใหญ่ เพื่อความเจริญรุ่งเรืองส่วนรวมและของตนเอง เมื่อเป็นเช่นนั้นคนหนุ่มหรือเด็กก็ยอมจะตั้งปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบอันเหมาะสมด้วย และในเวลาเดียวกัน คนแก่ก็ควรที่จะมีทิศทางหรือเปิดโอกาสให้แก่คนหนุ่มได้หาความชำนาญได้หาความรู้ เพื่อที่จะรับช่วงงานของผู้ใหญ่ต่อไป เพราะถ้าหากว่าอนาคตของชาติเหล่านี้จักแต่เพียงทำตามอย่างเดียว ผลที่สุดความนึกคิดและเหตุผลของเขาจะหดเหี่ยวและเมื่อเต็มทน ซึ่งจะเกิดความทุกข์ชันทงคนหนุ่มและคนแก่ เพราะคนแก่เมื่อถึงขีดที่จะทำงานไม่ไหวแล้ว ก็ต้องตามมือไป ส่วนคนหนุ่มเมื่อหมดคนแก่หรือสนับสนุนผู้ใหญ่ก็จะได้แต่นั่งทอดเข่าคอดก ซึ่งเป็นภาพที่ไม่น่าชื่นชมอะไรนัก เราจึงต้องการคุณลักษณะทั้งแก่ทงหนุ่มในการที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย ในทำนองเดียวกับที่ว่าต้องคนดีกว่าคนเดียวคือ “คนเดียวหัวหาย สองคนเพื่อนตาย” และถ้าเป็นยิ่งต้องพวกด้วยแล้วทั้งหนุ่มทงแก่ก็จะช่วยจรรโลงบ้านเมืองได้อย่างมากมายทีเดียว ดังซึ่งจะแก่อุปสรรคขัดขวางระหว่างสองกลุ่มนี้ได้โดยราบรื่นก็คือ ความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันและเด็กที่ขงูมานะ เด็กช่วยจนหมั้นได้ หรือเขม่นกันเสียบ้าง โดยให้หัวใจเขาใจเราเข้าใจ ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะไปสู่จุดหมายที่ยั่งยืนตลอดไป และนี่คืออุดมคติอันหนึ่งในการบังคับบัญชาหรือปกครองคน

(ต่อฉบับหน้า)

การเป็นผู้นำในที่ประชุม

(Conference Leadership)

โดย... เสร้ เวชชาวีระ อ.บ., M.A. (Indiana)

อาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การประชุม คือการพบปะของบุคคลเพื่อจุดประสงค์ที่จะค้นหาคำตอบต่อคำถาม หรือ ค้นหาวิธีการแก้ไขในปัญหาที่เกิดขึ้นและเพื่อจุดประสงค์อีกอย่างหนึ่งที่จะปรับ (adjust) ความเห็นต่าง ๆ ของบุคคลให้เข้าหากัน การประชุมเป็นมอรวมของความรู้และความประสบการณ์ (Experience) ของกลุ่มบุคคล โดยเกิดขึ้นจากการปรึกษาหารือ และการโต้เถียงอภิปรายในปัญหาซึ่งสมาชิกแต่ละคนในที่ประชุมต่างก็มีส่วนได้ส่วนเดียวกันในปัญหานั้น การประชุมเป็นวิธีการของประชาธิปไตยที่ค่ออย่างหนึ่ง เพราะทุกคนมีสิทธิและโอกาสเสมอหน้ากันในการที่จะโต้เถียงอภิปรายหรือออกความเห็นซึ่งการโต้เถียงอภิปรายก็เป็นไปอย่างอิสระเสรี ทุกคนมีโอกาสที่จะใช้ความรู้ของตนให้เป็นประโยชน์ในการที่จะแก้ไขปัญหามีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความเห็นซึ่งกันและกัน นอกจากนั้นการตัดสินใจในปัญหา ก็เป็นการตัดสินใจร่วมกันของกลุ่มบุคคลหรือของกลุ่มรวม (group decision) คือทุกคนรวมกลุ่มกันตัดสินใจ มิใช่คนหนึ่งคนเดียวตัดสินใจเอาเองโดยพลการ

การประชุมทุกครั้งจะต้องมีจุดประสงค์หรือจุดหมายที่แน่นอน (purposes or objectives) การประชุมเป็นวิธีการที่ค่อที่สุดวิธีหนึ่งในการที่จะแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น เพราะผู้ที่เข้ามาประชุมย่อมเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญในงานของตนมาแล้ว และเป็นโอกาสที่จะใช้สิ่งต่าง ๆ ที่ถกถาวรเป็นเครื่องช่วยแก้ปัญหที่เกิดขึ้นอยู่ได้เสมอ

การประชุมเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการฝึกอบรมที่ค่ออย่างหนึ่ง เพราะได้ถกถาวรมาแล้วข้างต้น ผู้ที่เข้ามาประชุมย่อมจะเป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิมีความรู้ความสามารถ ความชำนาญในงานและการแก้ไขปัญหาค่เคยประสบอยู่เสมอ ๆ เมื่อมีการโต้เถียงอภิปรายกันในที่ประชุม ความรู้ความสามารถและความชำนาญต่าง ๆ ที่เคยมีอยู่ก็จะถูกนำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาค่ถกถาวรเกิดขึ้น บุคคลที่เข้ามาประชุมหรือบุคคลอื่นใดที่เข้ามาฟังการประชุม อาทิเช่น

Trainee ซึ่งอาจยังไม่มีความรู้ความสามารถหรือความชำนาญเท่า เมื่อได้ยินได้ฟังการโต้เถียง
อภิปรายของผู้ทรงคุณวุฒิของที่ประชุมเข้า ก็ย่อมจะได้รับความรู้และประโยชน์จากบุคคลนั้น
หรือการโต้เถียงอภิปรายนั้น ๆ เป็นการได้รับความรู้รวม และเป็นการรับการอบรมไปในตัว

อีกประการหนึ่ง ปัญหาที่เสนอเข้ามาโต้เถียงในที่ประชุมควรจะเป็นปัญหาที่ชวนคิดชวน
ให้เกิดท้าทาย (challenge) แก่มรดลสมาธิของที่ประชุมที่จะขบปัญหา ต้องเป็นปัญหาที่ทำให้
สมาธิของที่ประชุมมองเห็นถึงความสำคัญที่จะต้องแก้ไข และควรต้องเป็นปัญหาที่แท้จริง
และมีวิธีการจะแก้ไขได้ (ไม่ใช่ปัญหาโลกแตก)

สำหรับการเป็นผู้นำของการประชุม ผู้นำของที่ประชุม (Conference Leader) ถือว่าเป็น
ตัวกุญแจสำคัญของที่ประชุม เพราะเป็นบุคคลที่จะต้องนำทางและควบคุมการประชุมมิให้เกิด
การระส่ำระสายและอดเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการประชุมโต้เถียงวิเคราะห์ และแก้ไขใน
ปัญหาสำคัญ ๆ ดังนั้นผู้นำจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถของการเป็นผู้นำและเข้าใจต่อเหตุการณ์
และวิธีการของการประชุมเป็นอย่างดี

หน้าที่ของผู้นำในการประชุมอาจกล่าวได้ย่อ ๆ ดังนี้

เชิญเชิญผู้มาประชุมเข้านั่งตามที่ซึ่งได้จัดไว้ แล้วเริ่มเปิดประชุมด้วยการแนะนำตนเอง
ต่อที่ประชุม บอกชื่อบอกเสียงและขอร้องให้สมาธิที่มาประชุมแนะนำตนเองแก่ทุกคน จากนั้น
ก็ชี้แจงถึงความประสงค์ของการประชุม บอกให้ที่ประชุมทราบถึงปัญหาที่จะต้องนำมาโต้เถียง
อภิปรายกัน ต้องพยายามกระตุ้นความสนใจและชักชวนความคิดความเห็นต่าง ๆ ของมรดลสมาธิ
ให้หันมาสู่ปัญหานั้น

ต้องนำที่ประชุมไปสู่ความเข้าใจในคำจำกัดความของปัญหา และในข้อแถลง เรื่องราว
ของปัญหาให้ถนัดเจนชัดแจ้งและแน่นอน ทางที่ดีควรเขียนข้อแถลงเรื่องราวของปัญหาดงบน
กระดานดำ List ข้อความจริง (facts) และสภาพการณ์ (Conditions) ทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง
กับปัญหา จากนั้นตั้งข้อสันนิษฐาน (assumption) และหลักการที่จะหาวิธีการแก้ไข
(criteria) ควรให้คำจำกัดความต่อ Terms ใหม่ ๆ เพื่อช่วยต่อการเข้าใจแก่มรดลสมาธิในที่
ประชุม

ในการแถลงเรื่องราวปัญหาหน้าในที่ประชุม (Conference Leader) ควรตั้งจุดประสงค์ของที่ประชุมไว้ (objective) จุดประสงค์นี้อาจแบ่งออกเป็นจุดประสงค์ย่อย ๆ หรือปัญหาย่อย ๆ ได้ (minor objectives or subproblems) จากนั้นให้ที่ประชุมหาทางตกลงในเรื่องแผนการที่จะขบปัญหานี้ (plan of Attack) เมื่อทุกคนรู้ถึงและเข้าใจในปัญหาแจ่มแจ้งแล้วผู้นำในที่ประชุม (Conference Leader) ก็ควรตั้งคำถาม ๆ สมาชิกคนหนึ่งคนใดในที่ประชมนั้น เพื่อเป็นการเปิดการโต้เถียงอภิปราย เมื่อสมาชิกผู้นั้นให้คำตอบแล้ว ก็ขอขอบคุณเขาแล้วตั้งคำถาม ๆ สมาชิกอื่น ๆ ค่อยไป

งานอันสำคัญของผู้นำในที่ประชุม (Conference Leader) นั้นหน้าที่จะต้องดึงเอาค่าแถลง (Information) และความเห็นจาก Group มาให้ได้ นอกจากนั้นช่วยที่ประชุมสืบสวนวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาขณะทำการโต้เถียงอภิปรายกำลังดำเนินไป ควรรักษาวัตถุประสงค์ (object) ขณะที่ประชุมไว้ในใจเสมอ ถ้าเห็นว่าการโต้เถียงอภิปรายออกไปนอกเรื่องนอกราวก็พยายามดึงกลับเข้าสู่เรื่องราวเดิมทันที ผู้นำควรทำให้ได้ค่าแถลง (Information) ทั้งหมดจากที่ประชุม ถ้าเห็นว่าการโต้เถียงอภิปรายนี้จะเอียงไปในรูปทางเดียวหรือพูดไปในแง่เดียว (One-sided Aspect) ผู้นำในที่ประชุม (Conference Leader) ก็ควรจะหาทางหยุดโดยใช้คำถามของคนนำไปสู่รูปทางอื่น ๆ หรือแงอื่น ๆ (phases) ของปัญหาบ้าง

ในการประชุมบางครั้งมักจะมีสมาชิกบางคนชอบพูดคนเดียวในที่ประชุม คือไม่ยอมให้คนอื่นได้พูดหรือออกความเห็นได้บ้าง และก็มีบางคนซึ่งตรงกันข้ามชอบนั่งเฉย ๆ โดยไม่ยอมพูดหรือออกความเห็นอะไรเลย นักเป็นหน้าที่ของผู้นำในที่ประชุม (Conference Leader) ที่จะต้องหยุดยั้งสมาชิกที่ขอมสิทธิ์ผูกขาด (Monopolise) ในการพูดหรือออกความเห็นเสีย และก็ควรจะต้องพยายามกระตุ้นเตือนความกล้า (encourage) ผู้ที่นั่งเฉย ๆ ไม่ยอมพูดหรือออกความเห็นให้พูดหรือออกความเห็นเสียบ้างด้วย ผู้นำในที่ประชุม (Conference Leader) ต้องมีนโยบายที่จะให้ทุก ๆ คนในที่ประชุมมีส่วนร่วม (participate) ในการพูดหรือออกความเห็นในที่ประชุม

เมื่อปัญหาหนึ่ง ๆ ถูกขบไปแล้ว ก็ควรมีคำข้อสรุป (Conclusion) ผู้นำในที่ประชุม (Conference Leader) ควรจะช่วยที่ประชุมฟอรัม คำข้อสรุปนั้น นอกจากนั้นต้องย่อ (Summarise) คำข้อสรุปนั้นให้ที่ประชุมฟัง คำข้อสรุปนั้นควรย่อให้สั้น ๆ และให้ได้ความกระจ่างชัด

ในฐานะที่เป็นผู้นำในที่ประชุม Conference Leader ควรมีคุณสมบัติดังนี้ :-

๑. ต้องมีจิตใจชอบแะรื่นเริงเมื่อทำงานกับคน
๒. ต้องมีความมั่นใจ (Confidence) ในที่ประชุม ต้องเชื่อว่าสมาชิกในที่ประชุมนั้น
ดำเนินการได้เที่ยงอภิปรายไปได้อย่างดี และสามารถที่จะบรรลุถึงการแก้ไข้ปัญหา
ได้อย่างแท้จริง
๓. ต้องมีความสนใจในการ ได้เที่ยงอภิปรายอย่างแท้จริง
๔. ต้องสามารถแสดงความคิดเห็นออกมาอย่างกระฉ่างชัด
๕. ภาษาที่ไร้ต้องชัดเจนนทุกคนเข้าใจ
๖. ต้องมีสมองคิดรวดเร็วทันการ คือคิดถึงการ ได้เที่ยงอภิปรายไปข้างหน้าอยู่เสมอ
๗. คำถามต้องพร้อมอยู่เสมอที่จะทำการ ได้เที่ยงอภิปรายให้ดำเนินการไปเรื่อย ๆ โดยไม่
หยุดยั้งเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมาย
๘. ต้องมีทุนเดิม (resourcefulness) พร้อมได้เสมอซึ่งสามารถจะเปลี่ยนแปลงการณ้ได้
ทันที เมอมั่งง่ที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้น
๙. ต้องมีไหวพริบ สุภาพ และอดทน
๑๐. ต้องไม่แสดงออกในความรู้ของตัวเอง
๑๑. ต้องสามารถทำให้คนที่พูดมากสงบเสียงลงได้
๑๒. ต้องสามารถร่วมมือกับคนที่คัดค้านหรือ ได้เที่ยงกับคนให้ได้
๑๓. ต้องเป็นผู้มีอารมณ์ขัน

บางสิ่งบางชนิดที่สามารถทำให้การนำการประชุมสำเร็จลงด้วยดีได้อาจอาศัยสิ่ง

เหล่านี้คือ :-

๑. ต้องแสดงน้ำใสใจจริงต่อที่ประชุม
๒. ต้องทำให้สมาชิกทุกคนในที่ประชุมเห็นว่า ปัญหาแะการ ได้เที่ยงอภิปรายนั้นเป็น
ประโยชน์อันยิ่งยวดต่อสมาชิกเอง
๓. ต้องเป็นผู้ฟังที่ดี
๔. ต้องมีความยุติธรรมในใจ อย่ามีอคติใด ๆ ในตัวสมาชิกเป็นพิเศษ ต้องเปิดเผย
แะพร้อมที่จะยอมรับความคิดใหม่ ๆ ของสมาชิกทุกคน อย่าพยายามแสดงออก
ให้เห็นเด่นชัดว่า ของใครดีกว่าของใคร

- ๕. ต้องสุภาพอย่ารุกรานสมาชิกคนอื่นด้วยคำพูดหรือท่าที
- ๖. อย่าเร่งร้อนการโต้เถียงอภิปราย
- ๗. ต้องพยายามหาโอกาสให้ทุก ๆ คนมีส่วนร่วมในการโต้เถียงอภิปรายและออกความคิดเห็นอย่างเต็มที่ อย่าให้ใครมีสิทธิขาดในเรื่องนี้แต่ผู้เดียว
- ๘. ทุกคนต้องเคารพในสิทธิของแต่ละคน และทุกคนมีสิทธิที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในความคิดเห็นของแต่ละคนในที่ประชุม
- ๙. การโต้เถียงอภิปรายไม่ควรพาพิงไปในทำนองส่วนตัว และการขัดแย้งหรือไม่เห็นด้วยในความคิดเห็นความเห็นเป็นไปอย่างฉันทันมิตรมากกว่าเป็นไปอย่างศัตรู
- ๑๐. การโต้เถียงอภิปราย (Discussion) ควรทำอย่างกระฉับกระเฉง อย่าให้ยืดยาดหรือเยิ่นเย้อล่าช้าเสียเวลาโดยไม่จำเป็น
- ๑๑. ต้องพยายามให้ที่ประชุมมีความมั่นใจในตัวผู้นำของที่ประชุมเอง
- ๑๒. ต้องทำให้สมาชิกทุกคนในที่ประชุมเห็นว่า ความดำ เริงของ ที่ประชุม^{๕๕}นั้นขึ้นอยู่กับมรดกสมาชิกเอง

สิ่งที่ควรหลีกเลี่ยง

- ๑. อย่าทำตนเป็นผู้เชี่ยวชาญ รั้ออะไรเสียทุกอย่าง
- ๒. อย่าพยายาม dominate ความคิดของคนอื่น
- ๓. อย่าพยายามบังคับที่ประชุมให้ต้องเชื่อ หรือ คล้อย ตามความคิด ความเห็นหรือทัศนคติของคุณ
- ๔. อย่าวางอำนาจเด็ดขาด หรือมีอำนาจขาดต่อที่ประชุม คืออำนาจขาด (Final Authority) ไม่ใช่เป็นของคุณ แต่ควรเป็นของที่ประชุม
- ๕. อย่าทำหยุด ๆ หยิก ๆ ในที่ประชุม เพราะจะทำให้ที่ประชุมขาดสมาธิ.

ปัญหาและทบทวนปฏิบัติ

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

โดย . . . ประเวศ ๓ นคร ธ.ม.

หัวหน้ากองวินัยและเรื่องราว สำนักงาน ก.พ.

★ ★ ★

ปัญหาใหม่

๓๗๔. ถาม ข้าราชการพลเรือนที่ถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ และได้ยื่นอุทธรณ์ต่อนายกรัฐมนตรี ตาม ม.๑๐๔ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ไว้ ต่อมาผู้อุทธรณ์ถึงแก่กรรมลงก่อนการพิจารณาอุทธรณ์เสร็จสิ้น ดังนี้จะต้องพิจารณาอุทธรณ์นั้นต่อไปหรือไม่

ตอบ เมื่อผู้อุทธรณ์ถึงแก่กรรมแล้ว ก็ไม่ต้องพิจารณาอุทธรณ์ต่อไป (มติ ก.พ. ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ถึงสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีที่ ๒๕๐๖๖/๒๕๐๐ ด.ว. ๓๒ ข.ก. ๒๕๐๐)

๓๗๕. ถาม ข้าราชการถูกฟ้องคดีอาญา ก่อนวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๔๘๘ และถูกสั่งพักราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๘ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยกระทำผิดลงโทษปรับสถานเดียว จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาพิพากษาขึ้นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คำพิพากษาของศาลฎีกาลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๐๐ แต่ศาลชั้นต้นได้อ่านคำพิพากษาให้คู่ความฟัง เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๐๐ ดังนี้ คำพิพากษาของศาลจะเกิดผลบังคับตามความในมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. ล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๘๘ ในวันที่ที่ลงในคำพิพากษาของศาลฎีกา หรือในวันที่ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาให้คู่ความฟัง

ตอบ คำพิพากษาของศาลจะเกิดผลบังคับในวันที่ศาลได้อ่านคำพิพากษาของศาลฎีกา ไม่ใช่ในวันที่ลงในคำพิพากษาของศาลฎีกา กรณีดังกล่าวจึงไม่เข้าข่ายได้รับล้างมลทิน

เพราะศาลอ่านคำพิพากษายกฟ้องให้ พ.ร.บ. ตั้งมณฑลในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๘๘ (มติ ก.พ. ตอบข้อหารือของจังหวัดศรีสะเกษตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ ๒๘๘๓๕/๒๕๐๐ ด.ว. ๓๘ ข.ก. ๒๕๐๐)

๓๘๖. ถาม การที่จะถือว่าข้าราชการถูกลงโทษทางวินัยนั้น จะถือเอาวันที่ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นสั่งลงโทษ เป็นการได้รับโทษทางวินัยแล้ว หรือจะถือเอาวันที่ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสุดสั่งเด็ดขาดแล้วเสียก่อน เป็นการถูกลงโทษทางวินัยโดยถูกต้องสมบูรณ์

ตอบ เมื่อข้าราชการผู้ใดถูกผู้บังคับบัญชาชั้นต้นสั่งลงโทษแล้ว ก็ถือว่าข้าราชการผู้นั้นได้รับโทษทางวินัยแล้ว ส่วนผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปจะตั้งเปลี่ยนแปลงการลงโทษประการใด ก็เป็นเรื่องเปลี่ยนแปลงการลงโทษภายหลังตามที่กฎหมายให้อำนาจผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปไว้ (มติ ก.พ. ตอบข้อหารือของจังหวัดศรีสะเกษตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ ๒๘๘๓๕/๒๕๐๐ ด.ว. ๓๘ ข.ก. ๒๕๐๐)

๓๘๗. ถาม ข้าราชการพลเรือนผู้หนึ่งถูกจังหวัดลงโทษตัดเงินเดือนตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๔๘๘ แต่กรมเจ้าสังกัดเห็นว่ายังไม่เหมาะสม ควรเพิ่มโทษเป็นปลดออกจากราชการ อ.ก.พ. กระทรวงเห็นชอบด้วย กรมเจ้าสังกัดจึงได้ออกคำสั่งลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๐๐ (ก่อนวัน พ.ร.บ. ตั้งมณฑลในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ) สั่งปลดข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๐๐ (หลังวันที่ พ.ร.บ. ตั้งมณฑลในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ) ดังนั้นคำสั่งปลดจะมีผลบังคับตามกฎหมายหรือไม่

ตอบ เมื่อข้าราชการผู้นั้นถูกลงโทษตัดเงินเดือน และโทษตัดเงินเดือนนั้นได้รับตั้งมณฑลตาม พ.ร.บ. ตั้งมณฑลในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๘๘ แล้ว ผู้บังคับบัญชาก็ไม่อาจตั้งอย่างใดเกี่ยวกับการลงโทษได้อีก คำสั่งที่ให้ปลดออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๐๐ ซึ่งเป็นวันหลังจากที่ พ.ร.บ. ตั้งมณฑลในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๘๘ มีผลใช้บังคับแล้วนั้น จึงไม่มีผลใช้บังคับ (มติ ก.พ. ตอบข้อหารือของกระทรวงศึกษาธิการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ ศษ. ๒๘๓๓๐/๒๕๐๐ ด.ว. ๓๔ ข.ก. ๒๕๐๐)

ปัญหาพิเศษ

สมาชิกเลขที่ ๕๓๕/๒๕๐๐ ถามว่า :-

ในกรณีที่สรรพสามิตจังหวัด ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ผู้ช่วยสรรพสามิตจังหวัด ซึ่งรักษาราชการแทนจะเข้าทำหน้าที่ อ.ก.พ. จังหวัดในฐานะหัวหน้าส่วนราชการได้หรือไม่

คำตอบ

ผู้รักษาราชการแทน (หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง) ย่อมมีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการในทุกประการ (ดู พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ มาตรา ๒๘ วรรคท้าย) ฉะนั้นเมื่อผู้ช่วยสรรพสามิตจังหวัดรักษาราชการแทนสรรพสามิตจังหวัด ก็เข้าทำหน้าที่ อ.ก.พ. จังหวัดได้

สมาชิกเลขที่ ๖๓๕/๒๕๐๐ ถามว่า :-

แต่ก่อนมาข้าราชการที่สอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกวิชาข้าราชการชั้นตรีได้ หรือคัดเลือกได้ชั้นสูงขึ้นไป ทางราชการ ก.พ. ได้ออกหนังสือประกาศนียบัตรให้เป็นหลักฐาน และผมคิดว่า เพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติวงศ์ตระกูลของข้าราชการผู้สอบได้ดังกล่าวแล้ว ทางทางราชการออกหนังสือประกาศนียบัตรให้อย่างแต่ก่อนนั้นก็จะเป็นพระคุณแก่ข้าราชการเป็นอย่างมาก

คำตอบ

หลักการแต่ก่อนนั้นกับเดี๋ยวนี้ไม่เหมือนกัน แต่ก่อนเป็นการสอบทั่วไปเป็นส่วนใหญ่ สอบได้แล้ว ก.พ. จะส่งไปบรรจุที่ไหนก็ได้ ส่วนเดี๋ยวนี้เป็นการสอบเฉพาะกรม เฉพาะตำแหน่ง สอบได้แล้วบรรจุได้เฉพาะในกรมกองและตำแหน่งที่สอบได้เท่านั้น จึงไม่อยู่ในลักษณะที่จะออกประกาศนียบัตรให้

คุณสุจินต์ ชูช่วย แผนกสรรพสามิตจังหวัดนครสวรรค์ ถามว่า :-

นาย ก. สอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจตุรา ชั้นคัม ๓ ได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดออกคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งนาย ก. เข้ารับราชการและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั่วคราว เพื่อทดลองให้ปฏิบัติราชการในตำแหน่งเสมียนพนักงานชั้นจตุรา ชั้นคัม ๓ รับเงินเดือน ๆ ละ ๓๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๓ พ.ย. ๒๕๐๐ เป็นต้นไป วันที่ ๓๑ ต.ค. ๒๕๐๐ นาย ก.

มารับทราบคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งแล้วกลับ พอดีวันที่ ๓ พ.ย. ๒๕๐๐ นาย ก. ไม่มาทำงาน แต่ยื่นใบลาขออนุญาตลาป่วยพร้อมด้วยใบรับรองแพทย์ มีกำหนด ๓๐ วัน นับแต่ ๓ ถึง ๓๐ พ.ย. ๒๕๐๐ เช่นนี้จึงเรียนถามว่า

๑. ผู้มีอำนาจอนุญาตจะอนุญาตให้นาย ก. ลาป่วยได้หรือไม่ (ขอทราบทั้งลาป่วยและลากิจ)
๒. เมื่อครบกำหนด ๓๐ วัน นาย ก. ขออนุญาตลากิจอีก ๓๐ วัน (ขุระจำเป็น) จะอนุญาตได้หรือไม่
๓. เมื่อครบกำหนดนาย ก. มารับราชการ แต่ขณะที่เดินมารถยนต์ชนนาย ก. แชนท์ นาย ก. ยื่นใบลาป่วยอีก ๔๐ วันตามแพทย์สั่งให้พักรักษาตัวในโรงพยาบาล เช่นนี้จะปฏิบัติอย่างไร.

คำตอบ

๑. อนุญาตให้ลาป่วยได้ ส่วนลากิจจะอนุญาตให้ลากิจได้แต่ลากิจไม่ได้รับเงินเดือนระหว่างวันที่ลา (เพราะวิสามัญชั่วคราวไม่ใช่ข้าราชการประจำ ลากิจโดยได้รับเงินเดือนไม่ได้)
๒. อนุญาตให้ลากิจก็ได้ แต่ไม่ได้เงินเดือนระหว่างวันลา
๓. ข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวไม่ใช่ข้าราชการประจำ ลาป่วยโดยรับเงินเดือนได้เพียงปีละ ๓๐ วัน ถ้าลาเกินจากนั้นก็ไม่ได้เงินเดือน

(สิทธิการลาของข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวต้องเป็นไปตามระเบียบการจ่ายเงินค่าจ้างแรงงานให้แก่กรรมกรและลูกจ้างประจำของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ และองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๗ ให้ใช้โดยมติ ค.ร.ม. ตาม น.ว. ๒๓๗/๙๗ ลงวันที่ ๕ ต.ค. ๙๗.)

คุณกระแส ศาสตราสังห์ โรงพยาบาลระยอง ถามว่า :-

๑. การลงคะแนนเสียงของคณะกรรมการใด ๆ ก็ดี ผู้เป็นประธานจะมีสิทธิลงคะแนนเสียงเพียงในฐานะประธานกรรมการแต่อย่างเดียว หรือมีสิทธิลงคะแนนเสียงในฐานะเป็นกรรมการได้อีกด้วย ตัวอย่างเช่น -

ก. กรรมการคณะหนึ่งมี ๕ คน เป็นประธาน ๑ คน อีกร ๔ คนเป็นกรรมการ ดังนั้นจะต้องให้กรรมการ ๔ คนลงคะแนนเสียงกันเสียก่อน ต่อเมื่อปรากฏว่าคะแนนเสียงเท่ากันแล้ว ประธานจึงลงยกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชขาด หรือ

ข. กรรมการคณะหนึ่งมี ๕ คน เป็นประธาน ๑ คน อีกร ๓ เป็นกรรมการ ในการลงคะแนนเสียง ต้องลงกันหมด ๔ คนเสียก่อนในฐานะที่ทุก ๆ คนเป็นกรรมการ ครั้นปรากฏว่าคะแนนเสียงเท่ากัน ประธานจึงลงเสียงเพิ่มออกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชขาดดังนี้ อย่างไรก็ตามจึงจะถือว่าเป็นการปฏิบัติถูกต้อง.

คำตอบ

ข้อ ข. ถูก

คุณเลิศ นาคคิดถก ส.ต.จ.จังหวัดภูเก็ต ถามว่า :-

๑. สำหรับศาลจังหวัดต่าง ๆ ถือว่าเป็นส่วนกลาง หรือส่วนภูมิภาค
๒. การนำเงินค่าสมัครสอบของศาลจังหวัดต่าง ๆ ส่งคลัง ถือว่าเป็นเงินรายได้ของศาลนั้นเอง หรือถือว่าเป็นเงินผลประโยชน์ของสำนักงาน ก.พ.
๓. การเบิกจ่ายเงินรางวัลกรรมการตรวจกระดาษคำตอบของศาลจังหวัดต่าง ๆ จะให้เบิกจ่ายจากเงินค่าใช้จ่ายของกระทรวงทบวงกรมนี้เอง หรือจะให้ทำใบสำคัญส่งมาเพื่อเบิกจ่ายยังสำนักงาน ก.พ.

คำตอบ

๑. ศาลจังหวัดถือเป็นส่วนกลาง
๒. ถือเป็นเงินผลประโยชน์ของแผ่นดินต้องส่งกระทรวงยุติธรรม เพื่อส่งกระทรวงการคลัง
๓. เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณของกระทรวงทบวงกรมนี้เอง

น.ว.

จำนวนมาก

ที่ น.ว. ๓๗๗/๒๕๐๐

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๖ ธันวาคม ๒๕๐๐

เรื่อง การปรับอัตราเงินเดือนเพื่อยกฐานะ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๓๓๓/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๐๐ และที่ น.ว. ๓๒๔/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๐

ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม และวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๐๐ ให้ระงับการปรับอัตราเงินเดือนให้สูงขึ้นไม่ว่าในกรณีใด ๆ ไว้ก่อน โดยให้พิจารณาขยายขั้นบันไดเงินเดือนให้แก่เพียงกรณีที่มีอัตราว่างเท่านั้น แต่เมื่อมีผลขยายการปรับอัตราเงินเดือนให้สูงขึ้นในปี ๒๕๐๐ สำหรับรายที่ได้ส่งเรื่องไปให้ ก.พ. พิจารณาภายในเวลาที่ ก.พ. กำหนดนั้น

มีขึ้นปรากฏว่าได้มีกระทรวงทบวงกรมหลายแห่งรวมทั้ง ก.พ. ได้เสนอข้อยกเว้นการปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับมติดังกล่าว กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การระงับการปรับอัตราเงินเดือนให้สูงขึ้นตาม น.ว. ดังกล่าวเป็นเหตุให้กระทบกระเทือนหลักการเดิม ที่ให้มีการปรับอัตราเป็นขั้นบันได บางกระทรวงก็ได้ดำเนินการไปบ้างแล้ว และในการพิจารณาคัดมี ก.พ. เป็นผู้พิจารณาอยู่แล้วจึงเห็นสมควรให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีที่ให้ระงับการปรับอัตราเงินเดือนให้สูงขึ้น ไม่ว่าในกรณีใด ๆ และให้ ก.พ. เป็นผู้พิจารณาไปตามเดิม

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๐๐ ลงมติว่าให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีที่ให้ระงับการปรับอัตราขยายอัตราเงินเดือนให้สูงขึ้นไม่ว่ากรณีใด ๆ (น.ว. ๓๓๓/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๐๐) เสีย และให้ ก.พ. พิจารณาตามเดิม โดยคำนึงถึงความจำเป็นอย่างกวดขัน และสถานการณ์ทางการเงินของประเทศโดยรอบคอบด้วย

จึงขอเรียนมายัง ทงมไคแจ้งให้จังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) ชำนาญอักษร
(หลวงชำนาญอักษร)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ระเบียบคลัง

โดย..... วิจิตร ไม้เรียง ข.บ. ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญ กรมบัญชีกลาง

บ.จ.

ควมมาก

ที่ น.จ. ๓๘๘/๒๕๐๐

กรมตำรวจนครบาล

ชันวาคม ๒๕๐๐

เรื่อง ระเบียบการจ่ายเงินทดแทน แก่ข้าราชการวิสามัญประจำการที่ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๐๐
เรียน (กระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือที่ น.จ. ๘๕/๒๕๘๕ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๘๕

ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๘๕ อนุมัติระเบียบการจ่ายเงินบำเหน็จและ
เงินทำขวัญลูกจ้าง และเงินทดแทนข้าราชการวิสามัญ ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๘๕
เป็นต้นไป

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม ศกนี้ ได้พิจารณาดังเรื่องเงิน
บำเหน็จทดแทนข้าราชการวิสามัญที่ได้รับการดำรงมตทิน ตามพระราชบัญญัติดำรงมตทินในโอกาส
ครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๕๘๘ ในที่สุดได้ลงมติอนุมัติให้ข้าราชการวิสามัญและลูกจ้างที่
ได้รับการดำรงมตทินแล้ว มีสิทธิได้รับบำเหน็จทำนองเดียวกับข้าราชการที่ได้รับการดำรงมตทิน
ด้วย และให้กระทรวงการคลังแก้ไขระเบียบการจ่ายเงินบำเหน็จทดแทนให้ข้าราชการวิสามัญ
ประจำการที่ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๘๕ ที่คณะรัฐมนตรีวางไว้ต่อไป

บัดนี้ กระทรวงการคลังเสนอว่า โดยที่ระเบียบการเบิกจ่าย พ.บ. (เงินเพิ่มบำนาญ)
สำหรับผู้ที่ได้รับเงินในงบประมาณเบ็ดเตล็ดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๐๐ ข้อ ๕ (ก) อนุมัติให้ข้าราชการ
วิสามัญที่ขอรับบำเหน็จ ได้รับเงิน พ.บ. ครึ่งหนึ่งของเงิน พ. ของเงินเดือนที่ได้รับอยู่ คุณ
ด้วยจำนวนเบ็ดเตล็ดราชการ ดังนั้น เมื่อบำเหน็จข้าราชการวิสามัญได้เงิน พ. ออกครึ่งหนึ่ง การจ่าย

เงินทดแทนข้าราชการวิสามัญ ซึ่งองค์การของข้าราชการวิสามัญอยู่แล้ว ก็ควรแก้ไขได้
รับเงิน พ. ออกทรงหนังสือของอัครราชทูตเงิน พ. เช่นเดียวกับข้าราชการวิสามัญด้วย เพื่อความเป็นธรรม
จะได้ให้จ่ายจากเงินเดือนเหลือจ่าย ซึ่งได้ประมาณตัวเงิน พ. จ่ายครบไว้แล้ว ไม่ต้องตั้งเงิน
เพื่อจ่ายเพิ่มนอก กระทรวงการคลังจึงได้ร่างระเบียบการจ่ายเงินทดแทนแก่ข้าราชการวิสามัญ
ประจำการที่ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๐๐ มาพร้อมนี้ จึงขอให้ท่านประธานคณะกรรมการ
ได้มีมติใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๐ อย่างเช่นข้าราชการวิสามัญ

คณะกรรมการได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๐๐ ลงมติเห็นชอบด้วย และ
อนุมัติให้ถือปฏิบัติตามระเบียบการ ดังที่ได้แนบมาพร้อม หนังสือตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๐
นี้ทันที

จึงขอเรียนยืนยันมา ทงน ได้แจ้งให้จังหวัดทราบด้วยแล้ว.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) ชำนาญอักษร
(หลวงชำนาญอักษร)
เลขาธิการคณะกรรมการฝ่ายบริหาร

ระเบียบการจ่ายเงินทดแทนแก่ข้าราชการวิสามัญประจำการที่ออกจากราชการ
พ.ศ. ๒๕๐๐

คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร ให้จ่ายเงินทดแทนเพื่อช่วยเหลือข้าราชการวิสามัญ
ประจำการที่ออกจากราชการหรือตายโดยไม่มีความผิด จึงให้กำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการจ่ายเงินทดแทนแก่ข้าราชการวิสามัญประจำ
การที่ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๐๐”
- ข้อ ๒. ให้ยกเลิกบรรดาระเบียบและหลักเกณฑ์ในการจ่ายเงินบำเหน็จทดแทนแก่ข้าราชการ
วิสามัญในส่วนที่กำหนดไว้แล้ว หรือซึ่งแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๓. "ข้าราชการวิสามัญ" หมายความว่า ข้าราชการวิสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการวิสามัญตามพระราชบัญญัติข้าราชการตุลาการ และข้าราชการวิสามัญสังกัดกระทรวงกลาโหม ซึ่งรับเงินเดือนจากงบประมาณประเภทเงินเดือน และยังประจำรับราชการอยู่ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงข้าราชการวิสามัญที่มีสัญญาจ้างและข้าราชการวิสามัญชั่วคราว

ข้อ ๔. ข้าราชการวิสามัญประจำการที่พ้นจากราชการแล้ว ให้ได้รับเงินทดแทนตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(ก) พ้นจากราชการก่อนวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๐ ให้ได้รับเงินทดแทนเท่ากับเงินเดือน ๆ สุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวดาราาชการ เศษของปี ถัดถึงหกเดือนให้นับเป็นหนึ่งปี

(ข) พ้นจากราชการตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๐ เป็นต้นไป ให้ได้รับเงินทดแทนเท่ากับเงินเดือน ๆ สุดท้าย รวมกับเงิน พ. ในอัตราเงินเดือนอีกครึ่งหนึ่งคูณด้วยจำนวนปีเวดาราาชการ เศษของปี ถัดถึงหกเดือนให้นับเป็นหนึ่งปี

(ค) ข้าราชการวิสามัญประจำการที่พ้นจากราชการเพราะยุบเลิกตำแหน่ง ให้ได้รับเงินทดแทนตามความใน (ก) หรือ (ข) แล้วแต่กรณี แต่ต้องมีเวดาราาชการต่ำกว่า ๓ ปี ให้ได้รับเงินทดแทนเท่ากับจำนวนเวดาราาชการสามปี

ข้อ ๕. ข้าราชการวิสามัญประจำการไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนดังต่อไปนี้

(ก) ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการก่อนมีเวดาราาชการครบห้าปีบริบูรณ์

(ข) ถูกไล่ออกหรือปลดออกจากราชการหรือตายเพราะกระทำผิด หรือประพฤติก่ออย่างร้ายแรง

(ค) รัฐบาลกำหนดเงินอย่างอื่นไว้ให้แทนเงินทดแทนแล้ว และเงินอย่างอื่นนั้นน้อยกว่า

(ง) ได้รับเงินบำเหน็จหรือบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(จ) ไม่ได้ร้องขอรับเงินทดแทนต่อผู้บังคับบัญชาภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากราชการหรือวันยุบเลิกตำแหน่ง

(ฉ) มีเวดาราาชการสำหรับคำนวณเงินทดแทนไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์ เว้นแต่กรณียุบเลิกตำแหน่ง

ข้อ ๖. การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินทดแทนนั้น ให้นับตั้งแต่เข้ารับราชการ
รับเงินเดือนจากงบประมาณประเภทเงินเดือน แต่ไม่กัอนวันที่มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์จนถึง
วันที่พ้นจากราชการ รวมทั้งเวลาที่รับราชการทหารตามกฎหมายและคำสั่งของทางราชการใน
ระหว่างเวลาที่รับราชการ เป็นข้าราชการวิสามัญประจำการด้วย

ข้าราชการวิสามัญประจำการที่ประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ใดมีประกาศใช้กฎอัยการ
ศึก ให้นับเวลาราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นทั่วคุณ

ข้าราชการที่ไม่ได้รับเงินเดือนหรือรับเงินเดือนไม่เต็ม ให้นับเป็นเวลาราชการตาม
ส่วนที่ได้รับเงินเดือน สำหรับเงินที่รัฐบาลช่วยเหลือในการทำศพ ไม่ให้นับเป็นเวลาราชการ

ข้อ ๗. ข้าราชการวิสามัญประจำการที่ถูกไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ แต่ยังไม่ได้อ
รับเงินทดแทน ซึ่งได้รับนิรโทษกรรมหรือล้างมลทินตามพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาส
ครบ ๒๕ พุทธศัตวรรษ พ.ศ. ๒๔๘๘ หรือพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศัตวรรษ
พ.ศ. ๒๔๘๘ ก็ให้ได้รับเงินทดแทนตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะที่ออกจากราชการ นั้น

ผู้บังคับตามข้อนี้ ต้องร้องขอรับเงินทดแทนต่อผู้บังคับบัญชาภายในหนึ่งปี นับแต่
วันที่พ้นจากราชการ

ข้อ ๘. เงินทดแทนข้าราชการวิสามัญประจำการ ให้จ่ายจากอัตราเงินเดือนของผู้พ้น
หรือจากเงินเดือนเหลือจ่าย โดยให้กระทรวงหรือจังหวัดเจ้าสังกัดขอทำความตกลงกับกระทรวง
การคลัง

เงิน พ. ให้ถัวจ่ายจากงบเงิน พ.

การยื่นคำขอรับเงินทดแทนให้ยื่นตามแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๙. เมื่อกระทรวงการคลังอนุมัติแล้ว ให้ผู้เบิกและคลังผู้จ่าย ปฏิบัติการเบิกจ่าย
เงินทดแทนข้าราชการวิสามัญที่พ้นจากราชการ เช่นเดียวกับการเบิกจ่ายเงินเดือนค้างเบิกข้ามปี
ขอให้ผู้เบิกจ่ายรวมเป็นเงินก้อน

ข้อ ๑๐. ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๐

แบบคำขอรับเงินทดแทนข้าราชการวิสามัญ

ชื่อผู้มั่งทมิได้รับเงินทดแทน.....

เกิดวันที่.....เดือน.....ปี.....

เริ่มเข้ารับราชการวันที่.....เดือน.....ปี.....

ที่จังหวัด.....แผนก.....

กรม.....กระทรวง.....

ก่อนเข้ารับราชการครั้งแรกอายุ.....ปี.....เดือน.....วัน

ออกจากราชการวันที่.....เดือน.....ปี.....

ก่อนออกจากราชการ อายุ.....ปี.....เดือน.....วัน

รายละเอียดการรับราชการ

ลำดับ	วัน เดือน ปี	ตำแหน่ง	เงินเดือน	หมายเหตุ

รวมเงาราชการ.....ปี.....เดือน.....วัน

บัดนี้ครบถ้วนเป็นเงาราชการทั้งสิ้น.....ปี

ก่อนออกจากราชการได้รับเงินเดือน.....บาท เงิน พ.....บาท

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับเงินทดแทน

ยื่นขอวันที่.....เดือน.....ปี.....

กอบัญญูหาคั่ง

สมาชิกแขวงการทางชัยภูมิ ถามว่า:-

ตามที่สมาชิกเลขที่ ๔๓๕ ถามว่า ท่านข้าราชการผู้หนึ่งรับราชการในครั้งแรกเป็นเวลา ๕ ปี ๓ เดือน แล้วลาออกไปประกอบอาชีพส่วนตัวโดยมิได้ขอรับบำเหน็จบำนาญ ครั้น ๓๐ ปี ให้หลังท่านผู้นั้นได้เข้ารับราชการอีกจนถึงปัจจุบันเป็นเวลารับราชการครั้งหลังรวม ๒๓ ปี เวลารับราชการครั้งแรก ๕ ปี ๓ เดือน กับครั้งหลัง ๒๓ ปีนี้ จะมารวมกันเพื่อคิดบำเหน็จบำนาญจะได้หรือไม่ และท่านผู้ช่วยฯ ได้ตอบสมาชิกเลขที่ ๔๓๕ ว่า “จะนับเวลาตอนก่อนลาออกมารวมกับเวลาราชการตอนหลังไม่ได้ เพราะเป็นการต้องห้าม ตาม ม. ๓๐ (๓) นั้น

ขอถามว่า ถ้าจะคิดคำนวณในระยาระับราชการครั้งแรกเวลา ๕ ปี ๓ เดือน เป็นขอรับบำเหน็จไปตอนหนึ่งต่างหาก ส่วนระยาระับราชการตอนหลังกำหนด ๒๓ ปีนี้เป็นบำนาญตอนหลังต่างหากอย่างนี้จะทำได้หรือไม่ ถ้าได้จะคิดคำนวณเงินบำเหน็จและบำนาญตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนี้จะทำได้หรือไม่

คำตอบ

เวลาตอนต้น ๕ ปีนี้จะขอรับเป็นบำเหน็จไม่ได้ เพราะเมื่อออกครั้งแรกนั้นประมาณปี พ.ศ. ๒๔๖๗ (๒๕๐๐ - เวลาราชการครั้งหลัง ๒๓+๓๐ ที่ออกไป) ขณะนั้นใช้ พ.ร.บ. เบี้ยบำนาญ ศก ๓๒๐ ตาม พ.ร.บ. นั้นจำกัดไว้ว่า เงินบำนาญนั้นเป็นสิ่งที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ผู้ใดจะอ้างสิทธิหาได้ไม่ เป็นประการสำคัญ และใน พ.ร.บ. นั้นได้จำกัดไว้ว่า ผู้มีสิทธิตาม พ.ร.บ. นั้นต้องเป็นข้าราชการชั้นสัญญาบัตร ทั้งได้จำกัดสิทธิไว้ดีกว่าผู้ใดลาออกโดยสมัครใจและไม่เข้าหลักเกณฑ์ไม่ให้บำเหน็จบำนาญ

สำหรับเวลาตอนหลัง ๒๓ ปี จะสมัครใจรับบำนาญหรือบำเหน็จแล้วแต่สมัครใจ ถ้าออกโดยมีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญ

คุณวิเชียร สนธิชัย อ. ตะพานหิน จ. พิจิตร ถามว่า:-

สมรับราชการกรมสามัญศึกษา ในตำแหน่งครูโรงเรียนประชาบาลและต่อมาได้ลาออกจากราชการ เพื่อสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งครูโรงเรียนรัฐบาลส่งอนุมัติภาค กรมวิสามัญ

ศึกษา ผมขอเรียนถามว่าการที่ผมขอลาออกจากราชการในวันที่ ๓๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ และได้รับบรรจุเข้าเป็นข้าราชการ กระทรวงเดียวกันในวันที่ ๓๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ นั้น “อายุราชการในการรับบำเหน็จบำนาญของผมจะคิดต่อกันหรือไม่”

คำตอบ

คือไม่ได้เพราะเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๓๐ (๓) แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญ ๒๔๘๔

สมาชิกเลขที่ ๔๖๒/๒๕๐๐ ถามว่า :-

ตามวารสารข้าราชการฉบับที่ ๓๓ ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๐๐ หน้า ๓๕ คำตอบสมาชิกเลขที่ ๔๓๕ เรื่องการคิดเวลาราชการเพื่อกำหนดบำเหน็จบำนาญว่า จะนับเวลาราชการก่อนลาออกคิดต่อกับเวลาราชการตอนหลังไม่ได้ เพราะเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๓๐ (๓) พ.ร.บ.

เรื่อง ข้าราชการมีความสงสัยอยู่ ตามความเข้าใจของข้าพเจ้า สำหรับกรณีดังกล่าวนี้ น่าจะนำมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ มาใช้ได้เพราะเหตุว่า ผู้ที่รับทุนจากรัฐบาลไปเรียนต่อที่ต่างประเทศ น่าจะคิดเวลาราชการให้ตามมาตรา ๕๗ ส่วนที่ลาออกไปแล้วกลับเข้ารับราชการใหม่ เมื่อ ๓ มิถุนายน ๒๔๗๗ ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ๒๔๘๔ น่าจะเข้าหลักเกณฑ์ในมาตรา ๕๘ คือ เขาเวลาตอนที่ไปเรียน ๒ ปี กับเวลาราชการครั้งแรก ๕ ปี ๓ เดือน กับครั้งหลัง ๒๓ ปี รวมต่อกันได้ ส่วนข้อห้ามตามมาตรา ๓๐ (๓) ใช้ทุกกรณีหรือใช้เฉพาะผู้ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ภายหลังวันใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ๒๔๘๔ (๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๔)

คำตอบ

ผู้ที่ได้ลาออกจากราชการไปโดยไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญแล้ว ภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่จะต้องถูกตัดเวลาราชการก่อนออกทุกรายตามมาตรา ๓๐ (๓) เว้นแต่ จะได้กลับเข้ารับราชการก่อนวันใช้ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญ ๒๔๘๔ (๓๒ เม.ย. ๒๔๘๔) และกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ที่ใช้อยู่ใน ขณะกลับเข้ารับราชการนั้น จะได้อนุญาตว่าให้ ต่อเวลาราชการคิดต่อกันได้

สำหรับคำถามของสมาชิกเลขที่ ๔๓๕ ข้อเท็จจริงมีว่า พ.ศ. ๒๔๖๓ ถึง ๒๔๖๒ ได้รับทุน

ไปศึกษาต่างประเทศ กลับมาเข้ารับราชการจนถึง พ.ย. ๖๗ แล้วลาออกด้วยความสมัครใจเพื่อไปประกอบอาชีพอื่นต่อมาได้กลับเข้ารับราชการ ๓ มี.ย. ๗๗

จะต้องพิจารณาตามคัมภีรกฎหมาย ดังนี้

๑. ขณะออก พ.ศ. ๒๔๖๗ ใช้ พ.ร.บ. เบี้ยบำนาญ ศก ๓๒๐ การลาออกในลักษณะนี้ แม้จะเป็นข้าราชการชั้นสัญญาบัตร ก็ไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญ (ดู พ.ร.บ. เบี้ยบำนาญ ศก ๓๒๐ มาตรา ๕ ข้อ (๓) (๒))

๒. พิจารณาคำกฎหมายที่ใช้ขณะกลับเข้ารับราชการ เมื่อ ๓ มี.ย. ๒๔๗๗ ใช้ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน ๒๔๗๓ มาตรา ๓๒ (ข) ได้บัญญัติว่า

“(ข) ถ้าข้าราชการลาออกโดยจำใจสมัครใจของตนเอง ก่อนถึงกำหนดมีสิทธิจะได้รับบำนาญ แต่ภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่แล้ว ท่านไม่ให้นับเวลาก่อนลาออกนั้นในการคำนวณบำนาญ”

เมื่อกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกลับเข้ารับราชการก็ไม่ใช่ต่อเช่นนี้ ผู้พนักงานไม่ได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๕๗ แห่ง พ.ร.บ. บำนาญ พ.ศ. ๒๔๗๔

๓. โดยเหตุนี้ผู้พนักงานจึงต้องคิดเวลาตอนก่อนลาออกตามมาตรา ๓๐ (๓) (เนื่องจากหน้ากระดาษจำกัดในครั้งแรกจึงไม่ได้อธิบายมาโดยละเอียด ดังนี้)

สมาชิกเลขที่ ๕๔๓/๒๕๐๐ ถามว่า:-

๑. นาย ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญทางการได้ตั้งออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๓๘ แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๗๔ ต่อมาภายใน ๓ ปี นับแต่วันออกจากราชการไปนาย ก. ได้เกิดเจ็บป่วยจนถึงแก่ทุพพลภาพซึ่งเป็นผลเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ นาย ก. ได้ยื่นคำร้องขอรับเงินบำนาญพิเศษ ทางกระทรวงการคลังสั่งให้จ่ายเงินบำนาญพิเศษให้นาย ก. ตามมาตรา ๘ และมาตรา ๓๘ (๓) แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๗๔ และทางการได้สั่งให้เอาเงินบำนาญปกติไปรวมเบ็ดเสร็จเท่ากับบำนาญพิเศษ จึงกระทำให้นาย ก. น้อยไปไม่ได้รับครบตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษ ประจำเดือนชั่วคราวของกระทรวงการคลังตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๔๗๕

๒. ข้าพเจ้าเห็นว่าควรแยกฎีกาบำนาญปกติ เบิกต่าง หากจะไป รวมเบิกรวมฎีกาเดียวกับเงิน
 บำนาญพิเศษไม่ได้ ซึ่งกระทำให้นาย ก. ขาดสิทธิไม่ได้รับเงิน พ. ครบถ้วนตามระเบียบการที่
 ก่อร่างข้างต้น เพราะการออกจากราชการของนาย ก. เหตุรับราชการนาน ไม่ได้ออกเหตุ
 ทพพดภาพซึ่งเบ็ดเสร็จต่างวาระกัน
 จึงเรียนถามว่าอย่างไรจะถูกต้อง

คำตอบ

๓. กรณีเช่นเบ็ดเสร็จได้บำนาญพิเศษตามมาตรา ๓๗ เมื่อได้บำนาญพิเศษแล้ว ยังจะ
 อ้างว่าได้รับบำนาญเหตุรับราชการนานนั้นผิดความจริง

การที่ทางราชการตั้งให้รวมบำนาญปกติกับบำนาญพิเศษเข้าเป็นจำนวนเดียวกันนั้น เป็น
 เพราะบำนาญพิเศษนั้นเป็นเงินบำนาญที่คำนวณชั้นเลข ๒ จำนวน คือ (๑) จำนวนบำนาญ
 พิเศษ บวกกับ (๒) อัตราบำนาญปกติ โปรดสังเกตว่าอัตราบำนาญปกติ นั้น จะคำนวณ
 ให้แม้ผู้นั้นยังไม่ถึงสิทธิได้รับบำนาญปกติตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๓๗ ได้บัญญัติให้รวม ๒
 จำนวนเข้าด้วยกัน

โดยเหตุนี้จึงจะแยกเบิกไม่ได้

คุณจำเนียร ศรีหิรัญ แผนกสรรพากรอำเภอทอง จังหวัดแพร่ ถามว่า:-

ผมเกิดวันที่ ๓๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๗ เข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ
 เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๒ ในวันเข้ารับราชการนี้ ผมมีอายุ ๑๔ ปี ๓๓ เดือน ๑๔ วัน
 และยังมีราชการมาจนบัดนี้ ผมจึงอยากทราบว่า ในระหว่างที่มีอายุ ๑๔ ปี ๓๓ เดือน ๑๔ วัน
 จนถึงวันที่มีอายุ ๑๗ ปีบริบูรณ์ ในเมื่อออกจากราชการ จะนับคิดเวลาเพื่อกำหนดบำนาญ
 บำนาญได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด จึงเป็นเช่นนั้น เพราะพระราชบัญญัติบำนาญบำนาญ
 และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ประกาศใช้บังคับภายหลังจากวันที่ผมเข้ารับราชการ
 เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

คำตอบ

การรับราชการนั้นเป็นแต่เพียงการก่อตั้งซึ่งสิทธิในการที่จะได้รับบำนาญเท่านั้น
 แต่สิทธิรับบำนาญนั้นจะเกิดขึ้นต่อเมื่อคุณได้ออกจากราชการแล้ว และในขณะที่ออกจากราชการนั้น
 ใ้กฎหมายบำนาญนั้นบังคับได้ สิทธิของคุณก็เป็นไปตามกฎหมายที่ใช้อยู่ใน
 ขณะออกนั้น

ขณะนี้ยังไม่ออกจากราชการ สิทธิในบำเหน็จบำนาญก็ยังไม่แน่ว่าจะเป็นอย่างไร
 แດใหม่ แต่ถ้ามุมคิดว่าท่านออกจากราชการขณะใช้ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ ๒๔๘๔
 เสด็จราชการก่อนก่อนอายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์ จะต้องตัดออกตามมาตรา ๒๓ วรรค ๓ แต่ถ้าท่าน
 ยังไม่ออกจากราชการขณะนี้ สันนิษฐานว่าท่านไปออกจากราชการในปี ๒๕๒๐ และในขณะนั้น
 พ.ร.บ. ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญได้บัญญัติให้นับเวลาราชการได้ตั้งแต่อายุ ๑๕ ปี ท่านก็ย่อมมีสิทธิ
 จะได้ตามกฎหมายขณะออกนั้น

คุณสุเทพ ทักษานุกรยาภิบาล ถามว่า :-

บุตรที่ยังอยู่ในครรภ์มารดาขณะบิดาตาย หากภายหลังได้คลอดมาและมีชีวิตรอดอยู่
 จะมีสิทธิได้รับบำนาญตกทอดของบิดาหรือไม่

ขอยกอุทาหรณ์ดังต่อไปนี้

นาย ก. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท ตายเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๐๐ ขณะ
 ที่นาย ก. ตาย ภริยาของนาย ก. คือนาง ข. กำลังมีครรภ์ และปรากฏว่าก่อนตาย นาย ก.
 ได้มีบุตรด้วยกันกับนาง ข. ๒ คนแล้ว คนที่ยังอยู่ในครรภ์เป็นคนที่ ๓ ขอรทราบว่าคนที่ ๓ จะ
 มีสิทธิได้รับบำนาญตกทอดของบิดาหรือไม่

ถ้ามีสิทธิ และต่อมาเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๐๐ นาง ข. พร้อมด้วยบุตร ๒ คนแรก
 ได้ยื่นเรื่องราวคำร้องต่อกระทรวงเจ้าสังกัดของนาย ก. เพื่อขอรับบำนาญตกทอด และในเรื่อง
 รวบรวมคำร้องนั้น นาง ข. ได้แจ้งมาด้วยว่าขณะตนยังมีบุตรอยู่ในครรภ์อีกหนึ่งคน หากภายหลัง
 ได้คลอดและมีชีวิตรอดอยู่ จะได้แจ้งชื่อและวันคลอดมาให้ทราบภายหลัง ขอให้เจ้าหน้าที่
 คำนวณบำนาญตกทอดให้แก่บุตรคนที่ ๓ ด้วย เจ้าหน้าที่จากกองปฏิบัติตามคำร้องของนาง ข.
 คือคำนวณบำนาญตกทอดให้แก่บุตรคนที่ ๓ ของนาง ข. ด้วยจะได้หรือไม่

คำตอบ

(๑) บิดาตายบุตรยังอยู่ในครรภ์มารดา ถ้าภายหลังเกิดมาแล้วรอดอยู่เป็นทารก
 ย่อมมีสิทธิได้รับบำนาญตกทอดด้วยตั้งแต่ต้น คู่ประมวถกฎหมายแพ่งพาณิชย์มาตรา ๑๕

(๒) วิธีปฏิบัติ ถูกต้องตามที่ท่านเข้าใจ กระทรวงการคลังจะส่งวงสิทธิของบุตร
 ในครรภ์ไว้ให้ ถ้าคลอดมารอดก็แบ่งให้ ถ้าตายเสียก่อนคลอดก็คำนวณแบ่งส่วนให้ใหม่เฉพาะ
 บุตรที่มีชีวิต

สมาชิกเลขที่ ๔๔๐/๒๕๐๐ จังหวัดเพชรบูรณ์ ถามว่า :-

๑. ผู้มีสิทธิได้รับบำนาญเหตุดกแทน ตามพระราชบัญญัติต่างมตทิน ฯ เมื่อวันที่ ๓๓ พฤษภาคม ๒๕๐๐ เป็นคนไปนั้น กระทรวงการคลังมิได้จ่ายเงิน พ. คอบกับบำนาญให้ เนื่องจากไม่ได้ตั้งงบประมาณไว้

ขอเรียนถามว่า ทางการจะตั้งงบประมาณเงินเพิ่มจ่ายคอบกับบำนาญประเภทนี้ไว้จ่ายให้เมื่อใด ข้าราชการบำนาญประเภทนี้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือในเรื่องค่าเรียนบุตรในโรงเรียนเอกชนและภาษีเงินได้ที่รัฐบาลชำระแทน เช่นเดียวกับข้าราชการบำนาญอื่น ๆ หรือไม่ ถ้าหากข้าราชการบำนาญประเภทนี้ถึงแก่กรรม ทายาทจะได้รับบำนาญตกทอดหรือไม่

๒. ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๔๗๓ มาตรา ๕ (๕) มีความว่า "ข้าราชการซึ่งมีเคหะสถานของตนเอง หรือของบิดามารดา หรือบุตรหรือสามีภรรยาที่พออาศัยอยู่ร่วมกันได้" ไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน นั้น

ขอเรียนหาหรือว่า ความว่า "เคหะสถานของบิดามารดา" หมายถึงเคหะสถานของพ่อตาแม่ยาย ตามความในมาตราดังกล่าวหรือไม่

คำตอบ

๑. เรื่องเงิน พ. ไม่ทราบ แล้วแต่นโยบายของรัฐบาล

ค่าเล่าเรียนบุตร ค่าภาษีเงินได้ที่รัฐบาลชำระแทน และบำนาญตกทอด ยังเป็นปัญหา ยังไม่มีคำสั่งเป็นหลักฐาน

๒. หมายถึง บิดามารดาของผู้เบิกค่าเช่าบ้านเท่านั้น

สมาชิกเลขที่ ๓๑๗/๒๕๐๐ จันทบุรี ถามว่า :-

๑. สัมมุติว่า นาย . ก. วุฒิศร ป. เป็นครูประจำขนาดตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๐-๒๔๗๕ แล้วลาออก ต่อมาได้สมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการในตำแหน่งเสมียนแผนกมหาดไทยเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๖ เป็นต้นมาจนถูกไล่ออกจากราชการเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ ต่อมา นาย ก. ผู้ยื่น สัมมุติเข้าสอบคัดเลือกเพื่อเป็นครูประจำขนาด ตามประกาศของทางราชการ เมื่อเดือน กันยายน ๒๕๐๐ อยากทราบว่า

(๑) จะบรรจุ นาย ก. เข้าเป็นครูประจำขนาดตามมาตรา ๕๒, ๕๓ ถูก หรือว่า

(๒) จะพิจารณาดำเนินการบรรจุตามมาตรา ๓๒ ในฐานะที่ บรรจุผู้^๕ที่ออกจาก
ราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการ ถูก

(๓) ถ้าการดำเนินการตามข้อ ๒ นั้น ถูก จะต้องให้ นาย ก. ยื่นคำขอกลับเข้ารับ
ราชการ ตามที่บ่งไว้ในระเบียบว่าด้วยการพิจารณารับบรรจุข้าราชการที่ออกจากราชการไป
แล้วกลับเข้ารับราชการ หรือว่าไม่ต้องยื่นคำร้องขอกลับเข้ารับราชการ โดยถือว่าไม่สมัคร
ที่โดยสมัครใจนั้นเป็นคำขอกลับเข้ารับราชการแล้ว

๒. ครูประจำขนาดวิสามัญ เป็นครูมา ๘ ปี ต่อมาสอบได้วุฒิครู แล้วขอปรับเงินเดือน
เดือนตามวุฒิเป็นข้าราชการครูสามัญ อยากทราบว่า จะขอบำเหน็จทดแทนในระหว่างที่เป็น
ข้าราชการ ครูวิสามัญได้ตามระเบียบ การจ่ายบำเหน็จ ทดแทนให้ ข้าราชการ วิสามัญ ประจำการที่
ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ ได้หรือไม่

คำตอบ

๑. เมื่อสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุ ก็ต้องบรรจุในฐานะผู้สอบคัดเลือกตาม ม. ๕๓ และ
กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๘

๒. ได้ แต่เมื่อได้ปรับเป็นสามัญตามมาตรา ๓๒๐ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ ๒๔๘๗
แล้วไม่ควรขอบำเหน็จวิสามัญ เพราะจะนับเวลาตอนเป็นข้าราชการวิสามัญเป็นเวลาราชการตาม
พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๒๓ ได้ ถ้าขอบำเหน็จไปเสียตอนหนึ่ง
แล้วก็เป็นกรขาดตอนขอรับบำเหน็จวิสามัญไปแล้วจะนับกับตอนสามัญไม่ได้

สมาชิกเลขที่ ๔๔/๒๕๐๐ ถามว่า :-

วิ^๖พิจารณาวินิจฉัยเรื่องข้าราชการเพื่อคิดบำเหน็จบำนาญ เกือบแก่ข้าราชการที่รับราชการทหาร
มาก่อน เช่น " นาย ก. รับราชการเป็นนักเรียนนายดาบเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๓ พ.ศ. ๒๔๗๒ เป็น
นายดาบประจำการ พ.ศ. ๒๔๗๓ เป็นนายดาบกองหนุนมณฑลพายัพ พ.ศ. ๒๔๗๗ เข้ารับราชการ
พลเรือน และ^๗ตรงกับเขตที่ตั้งแคว้นรับเงินเดือนทางพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๓ ถูก^๘ระดมเข้ารับ
ราชการทหารในกรณีอื่นใด^๙จน ประจำแคว้น^{๑๐} แล้ว^{๑๑}กรณีอื่นใด^{๑๒}จนกลับมารับราชการตำแหน่ง

เดิม พ.ศ. ๒๔๗๔ ถูกระดมเข้ารับราชการทหารในสงครามมหาเอเชียบูรพา อยู่ประจำการรักษา
พระนคร เสร็จสงครามกลับรับราชการตำแหน่งเดิม” ขอเรียนถามว่า

๑. เวลาที่รับราชการทหารประจำการ พ.ศ. ๒๔๗๑-๒๔๗๒ จะนับเป็นเวลาราชการ
คำนวณบำเหน็จบำนาญตามมาตรา ๒๓ วรรค ๔ ได้หรือไม่

๒. เวลาที่รับเบียดหัวตึงตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๓ ถึง พ.ศ. ๒๔๗๗ จะนับเป็นเวลาราชการ
คำนวณบำเหน็จบำนาญ เสมอหนึ่งในส่วนของเวลารับราชการ ตามมาตรา ๒๖ ใช่หรือไม่

๓. เวลาที่ถูกระดมเข้ารับราชการทหารทั้ง ๒ คราว ครั้งที่ ๑ ประจำแนวรบในเขตใช้
กฎอัยการศึก ครั้งที่ ๒ ไม่ได้ประจำแนวรบ แต่อยู่ในเขตใช้กฎอัยการศึก ทั้ง ๒ คราว
ที่จะนับเป็นเวลาที่คำนวณ ตามมาตรา ๒๔ ถูกหรือไม่

เวลารับราชการทั้ง ๓ ข้อข้างต้นจะต้องมีอะไรเป็นหลักฐานบ้าง สำหรับประกอบการขอ
บำเหน็จบำนาญ

คำตอบ

- (๑) ได้
- (๒) ใช่
- (๓) เวลาที่คำนวณ

ก. สงครามอินโดจีน

- (๑) ต้องได้บรรจุในไนอัตรากำดับที่ทำการในสนาม (ขอคำสั่งบรรจุ)
- (๒) ได้เหรียญชัยสมรภูมิ (ขอประกาศราชการจากอนุเบกษา)

ข. สงครามมหาเอเชียบูรพา

ต้องบรรจุอัตรากำดับที่ทำการในสนาม (ขอคำสั่ง) และต้องไปปฏิบัติตาม
คำสั่งนั้น นับให้ตั้งแต่วันไปถึงวันกลับจากสนาม (ขอคำสั่งให้ไปและคำสั่ง
ส่งตัวกลับ) (เพียงแต่อยู่ในเขตใช้กฎอัยการศึกไม่ได้ที่คำนวณ)

หลักฐานนอกนั้นกระทรวงการคลังจะตรวจสอบให้เอง ขอเพียงดงแบบ ๘. มาให้

ครบถ้วน

คำภาษาอังกฤษที่ใช้เสมอ

โดย... สมพร เทพสิทธิ์ M.B.A. (Penn.)

(ต่อจากฉบับก่อน)

accord ให้

He was accorded a warm welcome. เขาได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น.

The newspapers accorded the famous explore full praise.
หนังสือพิมพ์ได้ให้การสรรเสริญอย่างเต็มที่แก่นักสำรวจผู้มั่งคั่ง.

accord with ตรงกันกับ, เป็นที่พอใจ.

That does not accord with what you said yesterday.
มันไม่ตรงกับที่คุณพูดเมื่อวานนี้.

All his acts accord with my wish.
การกระทำของเขาทั้งหมดตรงกับคความปรารถนาของฉัน.

of one's own accord โดยสมัครใจ, โดยตนเอง.

He married her of his own accord.
เขาแต่งงานกับหล่อนด้วยความสมัครใจของเขาเอง.

He went to the police and confessed of his own accord.
เขาไปหาตำรวจและรับสารภาพโดยตนเอง.

with one accord พร้อมใจกัน.

They cheered the king with one accord.
เขาให้ร้องต้อนรับพระเจ้าแผ่นดินพร้อมกัน.

We ran away with one accord. เราวิ่งหนีพร้อมกัน.

in accordance with เป็นไปตาม.

We must act in accordance with the law. เราจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย.

The goods will be sent in accordance with your instructions.

สินค้าจะส่งไปตามคำสั่งของคุณ.

In accordance with custom, they bowed to their teacher.

เขาโค้งคำนับครูของเขาตามประเพณี.

according to เป็นไปตาม, โดยหรือตาม.

He came according to his promise. เขามาตามคำสัญญาของเขา.

He will be punished according to the seriousness of his crime.

เขาจะถูกลงโทษตามความร้ายแรงแห่งความผิดของเขา.

According to the Bible, God made the world in six days.

ตามคัมภีร์ไบเบิล พระเจ้าสร้างโลกใน ๖ วัน.

accordingly เป็นไปตามนั้น, ดังนั้น

Before you do anything you must think, and then proceed accordingly.

ก่อนที่คุณจะทำอะไรจะต้องคิด และทำไปตามนั้น.

These are the rules, you must act accordingly.

นี่เป็นกฎข้อบังคับ คุณจะต้องปฏิบัติตามนั้น.

He was too ill to stay, accordingly, we sent him home.

เขาป่วยเกินกว่าที่จะอยู่ได้ ดังนั้นเราจึงส่งเขาไปบ้าน.

account (๑) บัญชี, เรื่องราว, คำอธิบาย.

I want to open an account with a bank.

ฉันต้องการเปิดบัญชีกับธนาคาร.

He gave me an account of his adventure.

เขาเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการผจญภัยของเขาให้ฉันฟัง.

(๒) ถือว่า

We account him the cleverest boy in the class.

เราถือว่าเขาเป็นเด็กฉลาดที่สุดในห้อง.

In law, a man is accounted innocent until he is proved guilty.

ตามกฎหมาย บุคคลถือความบริสุทธิ์จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่ามีความผิด.

(๓) เป็นส่วน, มีส่วน.

Rice accounts for more than 50 percent in the national income.

ข้าวมีส่วนมากกว่าร้อยละ ๕๐ ของรายได้ของชาติ.

The United States is our most important rubber market, accounting for 90 percent of our total rubber exports.

สหรัฐอเมริกาเป็นตลาดยางที่สำคัญที่สุดของเรา มีส่วนร้อยละ ๙๐ ของยางที่ส่งออกทั้งหมดของเรา.

๓ account of เนื่องจาก.

He was discharged from the service on account of his poor health.

เขาถูกปลดออกจากงานเนื่องจากมีสุขภาพไม่ดี.

The game was postponed on account of rain.

การแข่งขันต้องเลื่อนไปเนื่องจากฝนตก.

๓ any account โดยประการใด ๆ ก็ตาม.

I will not go to see him on any account.

ฉันจะไม่ไปพบเขา ไม่ว่าโดยประการใด.

Do not, on any account, neglect your health.

อย่าละเลยต่อสุขภาพของคุณ ไม่ว่าโดยประการใด.

๓ every account ด้วยประการทั้งปวง.

Your plan is better than mine on every account.

แผนการณ์ของคุณดีกว่าของผมด้วยประการทั้งปวง.

on no account ด้วยประการใด ๆ.....ไม่.

On no account are you to touch an electrical appliance with wet hands.

ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ คุณจะต้องไม่แตะต้องเครื่องไฟฟ้าด้วยมือที่เปียก.

take into account คำนึงถึง, รับไว้พิจารณา.

We shall take your suggestions into account.

เราจะรับข้อเสนอกของคุณไว้พิจารณา.

The government should always take public opinions into account.

รัฐบาลควรจะคำนึงถึงมติมหาชน.

take no account of ไม่เอาใจใส่.

I took no account of him. ฉันไม่เอาใจใส่เขา.

The committee takes no account of our proposal.

คณะกรรมการไม่เอาใจใส่ข้อเสนอกของเรา.

accountable รับผิดชอบ.

You must be accountable to us for what you did.

คุณจะต้องรับผิดชอบต่อเราสำหรับสิ่งที่你做.

Each teacher is accountable to the headmaster for the progress of his class.

ครูแต่ละคนรับผิดชอบต่อครูใหญ่ สำหรับความเจริญของห้อง.

(ยังมีต่อ)

หนังสือที่บริการสวัสดิการ ก.พ. จะพิมพ์ต่อไป

๑. ข้อสอบชั้นตรี พ.ศ. ๒๔๕๘, ๒๔๕๙, ๒๕๐๐ (ทุกวิชา ทุกกรม) ราคาของ
ส่งเงินภายในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๑ เล่มละ ๒๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท
๒. ประมวลปัญหาและทางปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน
(ส่งชื่อของไว้ก่อน ยังไม่ต้องส่งเงิน)

ศัพท์หมวดบางต่อมาจากพจนานุกรมไทย-อังกฤษ 16

★ โดย สุทธิ เอกहितานนท์ B.A. (Industrial Economic) Cert. in English Studies.

[ยินดีนำศัพท์หมวดทุกคำมาลงตามความประสงค์ของสมาชิก ติดต่อผ่านวารสารข้าราชการ]

รับ (ต่อ)

รับว่า accept (vt.) acknowledge (vt.) avow (vt.) certify (vt.) (vi.)

รับวิทยุสถานีอเมริกา receive America, tune in to America.

รับไว้เป็นพวก affiliate (vt.)

รับศีล accept the precepts, take an oath to observe the 5 or 8 Commandments of Buddha, take holy vows, vow to observe the 5 or 8 moral precepts of Buddha.

รับศีลมหาสนิท Holy Communion.

รับศีลล้างบาปในการเข้าเป็นคริสตศาสนิกชน baptism (n.) (to be) baptized.

รับสนองพระบรมราชโองการ - ลงนาม countersign (vt.)

รับสภาพต่อเจ้าหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง acknowledge the claim towards the creditor.

รับสภาพหนี้ว่ามีอยู่หรือหาไม่ acknowledge (acknowledgement of) the existence or non-existence of a debt.

รับสมัคร accept application.

— ทหารประจำการ enlist (vt.) (vi.) enlistment (n.)

รับสมัครสตรี accept women's applications.

รับสมาชิกเข้าสมาคม admit (admission of) members.

รับสั่ง command (n. vt. vi.)

รับสั่งให้เข้าเฝ้า summon (vt.)

รับสารภาพ admit (vt. vi.) confess (vt. vi.) own up.

รับสารภาพโดยซันตา freely admitted.

รับสารภาพโดยตลอด make a full admission, make the clean breast of it.

รับสารภาพตามฟ้อง plead guilty to the charge.

รับสินบน bribery (n.) corruption (n.) receive (take) the bribe, take graft.

รับเสด็จ welcome His Majesty, welcome Their Majesties.

รับหน้า confront (vt.) face (vt. vi.)

รับหน้าที่ assume duty, (to be) assigned, (to be) charged.

รับหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ assume responsibilities.

รับหมอ call (send) for the doctor, fetch the doctor.

รับหมายเรียก (to be) summoned.

รับหลักการ accept in principle.

รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ accept (approve) in principle the draft of a Bill.

รับไหว้ receive the wedding pair's reverence.

รับอนุญาต obtain permission, (to be) permitted.

Grammar and Composition

★ โทษ... วินัย รัตนปราการ อ.บ. ป.ม. อาจารย์โรงเรียนนาครวชิร จ.ป.จ.

CHAPTER 11 Non-Finite Verbs.

103. Non-Finite Verbs ได้แก่วรรณที่ซึ่งจะนำไปใช้เป็น Finite Verbs ไม่ได้ แต่คว้ามักจะขึ้นชื่อ ๆ คล้ายคลึงกับ Finite Verbs เช่น มีกรรมได้ มีคำขยายได้ จึงตั้งแก่ Non-Finite Verb ในประโยคคือไป

He came here to see the sport.
Having shot the tiger, he returned home.
He enjoyed sleeping in the open air.
His coming is not known.

104. Non-Finite Verbs แบ่งออกเป็น 3 ชนิด

1. Infinitive.
2. Participle.
3. Gerund.

Infinitive.

105. Infinitive ได้แก่วรรณที่มี To นำหน้า Infinitive มี 4 รูป คือ

	Form.	Active.	Passive.
Present	Infinitive.	to send.	to be sent.
	Continuous.	to be sending.	—
Past	Perfect.	to have sent.	to have been sent.
	Perfect Continuous.	to have been sending.	—

ข้อสังเกต โดยปรกติใช้รูป Present Indefinite และ Past Perfect เท่านั้น

106. Two kinds of infinitive. Infinitive แบ่งตามลักษณะที่นำไปใช้ออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. Noun—Infinitive.
2. Gerundial or Qualifying Infinitive.

๕๐๗. Noun-Infinitive. ได้แก่ Infinitive ที่ใช้ในลักษณะต่อไปนี้

1. Subject to a verb.
e.g. To err is human; to forgive is divine.
2. Object to a verb.
e.g. I want to pass the examination.
3. Complement to a verb.
e.g. He appeared to be a wise man.
4. Object after certain Prepositions. เช่น about, except, but, than.
e.g. He desired nothing except to succeed.
They did nothing but laugh.
I am about to remark.
He resigned rather than be transferred.
5. In apposition to the pronoun 'it'.
e.g. It is difficult to do such a thing.
6. As a form of exclamation.
e.g. To think that he told so many lies!

๕๐๘. Gerundial or Qualifying Infinitive ได้แก่ Infinitive ที่ใช้ในลักษณะต่อไปนี้

1. Qualifying a verb.
e.g. He came to see me.
2. Qualifying an adjective.
e.g. Quick to hear and slow to speak.
3. Qualifying a noun.
e.g. Give me a chair to sit on.
He is not one to be teased.
4. Introducing a parenthesis. (ส่วนที่แทรกเข้ามาในประโยค)
e.g. I am, to tell you the truth, tired of him.

๕๐๙. Infinitive without 'To' Infinitive จะต้องมี To นำเสมอ เว้นแต่ในบางกรณีซึ่งจะต้องละ To ได้ในฐานที่เข้าใจ คือ

1. Infinitive ที่ใช้ตามหลัง The twenty-four forms of verbs บางคำ.

e.g. He must **come** to see me.

She may **succeed**.

2. Infinitive ที่ใช้ตามหลังกริยาต่อไปนี้ feel, hear, see, watch, behold, observe, perceive, bid, let, make, please.

e.g. I bid him **learn** his lesson.

I cannot make both ends **meet**.

I saw him **die**.

You will perceive the fish **rise** out of the water.

ข้อสังเกต ถ้าหากกริยาข้างบนนี้ใช้ในรูป passive, infinitive ที่ตามมากจะมี To ด้วย เช่น

He was seen **to take** the money.

He was bidden **to learn** his lesson.

3. Infinitive ที่ใช้ตามหลัง had better, had rather, had sooner, had as soon
..... as.

e.g. We had better **go** home.

I had as soon **go** as **stay**.

He had rather not **accept** your offer.

4. Infinitive ที่ใช้ตามหลัง but, except, than.

e.g. He did nothing but **laugh**.

He is more likely to sink than **swim**.

He did everything except **give** a straight answer.

110. จงสังเกตการใช้ Perfect Infinitive.

(ก) He wished **to have come**.

He wished **to come**.

ในประโยคแรก เขาไม่ได้มาเลย แต่ในประโยคหลัง เขาจะมาหรือไม่มาแน่ ไม่ทราบ

(ข) He may **have seen** it.

He might **have seen** it.

ประโยคแรก เขาอาจจะเห็นแต่ก็ไม่ได้ แต่ประโยคหลัง เขาไม่ได้เห็นเลย.

EXERCISES

Exercise 17 Pick out the infinitives and tell their uses :—

e.g. To refuse his request seemed selfish.

to refuse ; infinitive, subject to "seemed"

1. All of us wanted to attend the circus.
2. Our hope is to find him alive.
3. To walk always makes me healthy.
4. I have tried to play tennis.
5. We desire to win the first prize.
6. A policeman's duty is to enforce the law.
7. Do you wish to speak to her ?
8. It took me an hour to start the car.
9. His advice to them was to take their raincoats.
10. My sister expects to become a nurse.

Exercise 18 Choose the right form of verb given in brackets :—

1. We often see him (to sleep, sleeps, sleep) in his class-room.
2. My brother made it (go, went, goes) by itself.
3. It is better to delay than (to act, acts, act) foolishly.
4. You had better (to wait, waited, wait) for another chance.
5. She did nothing but (sings, sang, sing) all day.
6. We heard a baby (cries, cried, cry) in the next room.
7. I would rather be poor than (get, got, to get) money in such a dishonest way.
8. He resigned rather than (to be, be, is) transferred.
9. You will perceive the fish (rise, rises, to rise) out of the water.
10. She felt a hand (touched, touch, to touch) her.

KEY TO EXERCISES

Exercise 16

1. Are accidents caused by foolish drivers ?
2. By whom are these books sold ?
3. Are the poor always helped by rich people ?

4. Is the lesson understood by you ?
5. Is the work being done well by John ?
6. Has the bell just been rung by the servant ?
7. Has the enemy been defeated by the army ?
8. Were all the apples eaten by your brother ?
9. By whom was her money being sent her ?
10. By whom has the light been turned out ?
11. Was the bag opened by Dang ?
12. Will your shoes be mended well by the man ?
13. When will the money be received by him ?
14. Was it built by you ?
15. Why was a loud noise made by him ?
16. How can that story be written by you ?
17. What was made by you last day ?
18. Has the book been bought by anyone ?
19. When was that girl seen by you ?
20. How is the problem solved by you ?

หนังสือใช้คู่สอบชั้นจก้า, กริ, โท, เอก

๑. ระเบียบวิธีปฏิบัติราชการ	ราคา ๒๐ บาท
๒. แนวตอบวัฒนธรรม	ราคา ๓๒ บาท
๓. คำถาม - แนวตอบ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน, - พ.ร.บ. ระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน, - พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม	ราคา ๓๐ บาท
๔. กฎ ก.พ.	ราคา ๒๐ บาท
๕. ตั๋วท พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน	ราคา ๕ บาท
๖. วนรสารข้าราชการ ปี ๒๕๐๐ (ยังมีครบชุด)	ราคา ๓๐ บาท

สั่งได้จากเลขานุการบริการสวัสดิการ ก.พ. สำนักงาน ก.พ. ในพระบรมมหาราชวัง
พระนคร จ่ายเงินที่ ป.ณ. หน้าพระลาน

(หนังสือตามรายการ ๑, ๒, ๓, และ ๔ เพิ่มค่าส่งเล่มละ ๒ บาท หนังสือตาม
รายการ ๕ เพิ่มค่าส่งเล่มละ ๑ บาท)

News Summary

๑๐๐ น.ส.๒.

สรุปข่าว

HOME

2 Dec. The Cabinet considered amendments to the Training of Juveniles Act and agreed in principle on the draft of a Royal Decree to reorganise the Police Service; and authorised the sending of £ 1000 to help flood relief in Valencia, Spain.

The Songkha Police arrested 5 members of a secret society.

3 Dec. The King invested Princess Bejraratna Rajsuda with the Most Illustrious Order of Chakri.

The Military Mission to Taiwan returned to Bangkok.

The Metropolitan Police and Bangkok Municipality jointly urged all hawkers to remove from sidewalks.

It was reported that H.M.A.S. Anemo would arrive in Bangkok on December 7 for a 5-day visit.

5 Dec. The King's thirtieth birthday was celebrated with a national holiday. Congratulatory addresses were presented in the morning. In the afternoon, the King reviewed a parade of of Royal Guard Regiment at Dusit Plaza and attended ceremonies in the Grand Palace.

It was reported that 4 students of Chulalongkorn University were drowned in Kwaeyai River, Karnchanaburi.

8 Dec. The Royal Garden Party was held on the lawns of Ambara Villa.

12 Dec. Fire destroyed 115 wooden houses behind Klong Sarn station, Dhonburi. Nearly 1000 persons were rendered homeless, it was reported.

ในประเทศ

๒ ธ.ค. คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแก้ไขร่าง พรบ. จัดการฝึก และอบรมเด็กบางจำพวก และลงมติ รับหลักการร่าง พรฎ. ปรับปรุงข้าราชการตำรวจ และอนุมัติเงินจำนวน ๑๐๐๐ ปอนด์ ส่งไปช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยที่เมืองวาเลนเซียสเปน

ตำรวจสงขลาจับสมาชิกสมาคมลับได้ ๕ คน

๓ ธ.ค. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ พระราชทาน เครื่องชดไชราชอิสริยาภรณ์ อนันต์ เกียรติคุณวีรเรื่อง บัณฑิต มหาจักรีบรมราชวงศ์แก่ สมเด็จพระเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา

คณะทูตทหารที่ไปได้หวั่นเดินทางกลับกรุงเทพ

ตำรวจนครบาลและเทศมณฑลนครกรุงเทพได้ร่วมกันขอร้องบรรดาหาบเร่แผงลอยทั้งหมดย้ายไปจากทางเท้า

มีรายงานข่าวว่าเรือพิฆาต แอนซัคแห่งราชเรือออสเตรเลีย จะมาเยือนกรุงเทพ ๕ วันในวันที่ ๗ ธ.ค.

๕ ธ.ค. หยุตราสาร ๑ วัน เนื่องในงานวันเฉลิมพระชนมพรรษาที่ ๓๐ ตอนเช้ามีการถวายพระพรชัยมงคล ตอนบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินตรวจพลสวนสนาม ของหน่วยทหาร รักษาพระองค์ ๗ ลาน พระบรมรูปทรงม้า และทรงพระราชดำเนินไปประกอบพิธีต่าง ๆ ณ พระบรมมหาราชวัง

มีรายงานข่าวว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจมน้ำตาย ๔ คนที่แม่น้ำแควใหญ่ จังหวัดกาญจนบุรี

๘ ธ.ค. งานราชอุทยาน สโมสรได้จัดให้มี جشنบริเวณสนามพระที่นั่งอัมพรสถาน

๑๒ ธ.ค. เกิดไฟไหม้เผาถนุบ้านไม้ ๑๑๕ หลังคาเรือนหลังสถานีรถไฟคลองสาน ธนบุรี มีรายงานข่าวว่ามีผู้ขอความช่วยเหลือเนื่องจากไม่มีบ้านเกือบ ๑๐๐ คน

15 Dec. The general election was held throughout the country. Results of the general election are as follows:—

Unaffiliated 58, Sahabhumi (Unionist) 45, Democratic 39, Economist 6, Free Democracy 5, Seri Manangkasila 4, Nationalist, Hyde Park Movement and Independent each only one, total 160.

Jan. 1 : The following is the list of Cabinet Ministers.

Lt.—Gen. Thanorn Kittikhachorn ; Prime Minister.

Maj.—Gen. H.R.H. Prince Wan Wai-thayakorn Kromamuen Naradhip Bongseprabandh ; Deputy Prime Minister.

Lt.—Gen. Prabhas Charusthira : Deputy Prime Minister.

Mr. Sukich Nimmanahaeminda : Deputy Prime Minister.

Lt.—Gen. Thanorn Kittikhachorn ; Defence Minister.

Air Marshal Bunjoo Chandrubeksa ; Deputy Defence Minister.

Vice—Admiral Sanong Dhanasakdi ; Deputy Defence Minister.

Mr. Serm Vinichaiskul ; Finance Minister.

Lt.—Gen. Ohiem Yanodaya : Deputy Finance Minister.

Maj.—Gen. H.R.H. Prince Wan Wai-thayakorn Kromamuen Naradhip Bongseprabandh ; Foreign Affairs Minister.

Mr. Visura Arthayukti ; Deputy Foreign Affairs Minister.

Mr. Vibulya Dharmabutra ; Agriculture Minister.

Maj.—Gen. Phong Punnakantha ; Communications Minister.

Rear—Admiral Charoon Chalermtra-ron ; Deputy Communications Minister.

๑๕ ธ.ค. ได้มีการเลือกตั้งทั่วไปตลอดทั้งราชอาณาจักร ผลการเลือกตั้งปรากฏดังนี้—

ไม่สังกัดพรรคใด ๕๘, สหภูมิ ๔๕, ประชาธิปไตย ๓๙, เศรษฐกร ๖, เสรีประชาธิปไตย ๕, เสรีมันังคสิลา ๔, ชาตินิยม, ขบวนการไฮด์ปาร์กและอิสระพรรคละ ๑ รวม ๑๖๐

๑ ม.ค. ราชนามคณะรัฐมนตรีมีดังนี้—

พลโท ถนอม กิตติขจร — นายกรัฐมนตรี

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงษ์ประพันธ์—รองนายกรัฐมนตรี

พลโท ประภาส จารุเสถียร—รองนายกรัฐมนตรี

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์—รองนายกรัฐมนตรี

พลโท ถนอม กิตติขจร—รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

พลอากาศโท บุญชู จันทร์เบกษา—รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม

พลเรือโท สนอง ธนะศักดิ์—รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม

นายเสวิม วิณิชัยกุล—รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

พลโท เข้ม ญ โนทัย—รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงษ์ประพันธ์—รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

นายจิสุทร อรรถยุกติ—รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

นายวิบูลย์ ธรรมบุตร—รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

พลตรีพงษ์ ปุณณกันต์—รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

พลเรือตรี จุฑา เถลิ้มเต็ยธม—รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

Lt.—Gen. Prabhas Charusathira ; Interior Minister.

Lt.—Gen. Luang Kampanath Saenyakorn ; Deputy Interior Minister.

Mr. Davi Raengkham ; Deputy Interior Minister,

Phya Arthakari Nibondh ; Justice Minister.

Maj.—Gen. Amborn Ohintakanonda ; Deputy Justice Minister.

M.L. Pin Malakul ; Culture & Education Minister.

Maj.—Gen. Bajern Nimibutra ; Deputy Culture & Education Minister.

Mr. Sukloh Nimmanabaeminda ; (M.P. Ohlengmai, Unionist) Economic Affairs Minister.

Lt.—Gen. Chitti Navisthira ; Deputy Economic Affairs Minister.

Phra Prakas Sahakorn ; Co—operatives Minister.

Mr. Chalerm Bromms ; Public Health Minister.

Mr. Che Abdnullah Langputay ; (M.P. Satul, Unionist) Deputy Public Health Minister.

Maj.—Gen. Krit Punnakantha ; Industry Minister.

Mr. Sanguan Chandrasakha ; (M.P. Nagorn Panom, Unionist) Deputy Industry Minister.

Ministers without Portfolio :—

Mr. Svetra Piembongsant ; (M. P. Rayong, Ind.)

Mr. Jean Ravivarn ; (M.P. Nongkhai, Ind.)

Mr. Netra Khemayodhin ; (M.P. Nagor Rajasima, Unionist)

Mr. Tim Bhuribadhna ; (M.P. Ubol Rajdhani, Unionist)

Mr. Aree Tantivejkul ; (M.P. Nagor Rajasima, Unionist)

พลโท ประภาส จารุเสถียร — รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

พลโท หลวงกำปนาทแสนยากร — รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

นายทวี แรงขำ — รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

พระยาอรุณ การยี่นิพนธ์ — รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

พลตรี อัมพร จินตกานนท์ — รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล — รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม และศึกษาธิการ

พลตรี ผเชษฐ นิมิบุตร — รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวัฒนธรรม และศึกษาธิการ

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ — (ส.ส. เชียงใหม่ สหภูมิ) — รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

พลโท จิตติ นาวิเสถียร — รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

พระประกาศสหกรณ์ — รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์

นายเฉลิม พรหมมาศ — รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

นายเจ๊ะ อับดุลลา หลงปุเต๊ะ (ส.ส. สตูล สหภูมิ) — รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข

พลตรี กฤษ ปุณณกันต์ — รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายสงวน จันทรสาขา (ส.ส. นครพนม สหภูมิ) — รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

รัฐมนตรี
นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ (ส.ส. ระยอง พรรคอิสระ)

นายชื่น ระวีวรรณ (ส.ส. หมองคาย พรรคอิสระ)

นายเนตร เขมะโยธิน (ส.ส. นครราชสีมา สหภูมิ)

นายทิม ภูวิพัฒน์ (ส.ส. อุบลราชธานี สหภูมิ)

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (ส.ส. นครราชสีมา สหภูมิ)

ภาษาไทย

การเขียนหนังสือไทยในปัจจุบันนี้ มักจะเกิดการผิดพลาดโดยไม่ตั้งใจอยู่เสมอ ความเคยชินเพราะละเลยต่อตัวสะกดการันต์ ทำให้เขียนไป อันได้ปรากฏในหน้าหนังสือทั่วไป และสมุดทางนิตยสารเรื่องวิพากษ์ถึงข้อบกพร่องนี้เนื่องนี้ การแก้ไขย่อมจะทำให้โดยพยายามใช้ความพิถีพิถันต่อการเขียนและค้นคว้าเพิ่มขึ้น โดยใช้ความระมัดระวังตรวจสอบตัวอักษรที่ยังไม่แน่ใจ ความผิดพลาดก็คงจะหมดสิ้นในที่สุด

การเสนอเรื่องนี้เพียงแต่ช่วยกระตุ้นเตือนความทรงจำในการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องขึ้นเท่านั้น

สระ ใ, ไ.

สระ “ใ” (ไม้้วน) มักจะมีการสับสนกับสระ “ไ” (ไม้ตาย) อยู่เสมอ สระ “ใ” (ไม้้วน) นั้น มีใอยู่ในคำภาษาไทยแท้เพียง ๒๐ คำคงจะขอยกคำกลอนที่ท่องจำกันมาเพื่อเตือนความจำดังนี้

ผู้ใหญ่ หาผ้าใหม่ ให้สะกั ไขคล่องคอ ใใจเอาใส่ห่อ มิหลงใหลใครขอคุ
จะไครวงเรือใ คุน้ำใ และปลาใ สงใใอยู่ใใ มิใใอยู่ ใใใใใ ใใใใใ
ใใใ ใใใใใ ใใใใใมาใใใใใ ใใใใใใใ ใใใใใใใ ใใใใใใใ

ใน ๒๐ คำนี้ มีอยู่ ๗ คำที่ซ้ำกับไม้ตาย คือ

ใ ไ ใน ไย ไส ใ ไหล

คำไม้้วน

- ใ - สิ่งที่มีหน้าที่รู้ คิดและนึกส่วนสำคัญหรือศูนย์กลางของสิ่งต่าง ๆ
- ไค - อะไร, สิ่งไร
- ใน - ตรงข้ามกับนอก
- ใย - สิ่งที่เป็นเส้นเล็ก ๆ ขาว ๆ บาง ๆ เช่นใยบัว
- ใส - ไม้ขุ่นมัว
- ใให้ - มอบ, สละ, อนุญาต
- ใหล - หลงใหล

คำไม้ตาย

- ใ - ส่วนของเข็ดค้ายหรือไหมที่ผูกกันไว้เป็นตอน ๆ
- ไค - มือ แกรงไค รอยกากบาทหรือขีดเขียนซึ่งบุคคลไม่รู้หนังสือขีดเขียนลงไว้เป็นสำคัญ
- ใน - เครื่องสำหรับกรอผ้าหรือไหมเข้าหลอด
- ใย - ไฉน, อะไร, ทำไม
- ใส - เสือกไป, ส่งไป, ดันไป
- ใให้ - ร้องด้วยความเสียใจหรือเจ็บใจ
- ใหล - ขี้ปลาทชนิดหนึ่ง, เลื่อนไป, เกล็ดไป

แนวเรียงความ

โดย..... บุญหยด พันธุ์เพ็ง อ. บ.

(ต่อจากฉบับก่อน)

เรื่อง ทำไมจึงต้องซื้อสินค้าไทย

(ข้อสอบชั้นตรี กรมการสนเทศ พ.ศ. ๒๔๘๘)

๑. อารัมภบท
 - อาจจะชนคั่นด้วยกรรทำวความถึงว่า -
 - ภาวะ ความเป็นอยู่ของประเทศไทยปัจจุบันเป็นเช่นไรในด้านเศรษฐกิจ
 - กำลังเริ่ม หรือตกต่ำ หรือได้รับการสนับสนุนเพียงใด
 - ได้รับการสนับสนุนจากใคร - จากรัฐ - ด้วยวิธีต่างๆ
 - ร่วมทุน ยืมทุน
 - ห้าม - สินค้าเข้า
 - ฯลฯ
 - จากประชาชน - ด้วยวิธีการใด
 - ด้วยการซื้อ ใช้สินค้าไทย
- (เมื่อโยง ข้อความ เข้า มาเรา จุดเด่น อัน เป็น ข้อถาม ของ เรื่อง ได้ แล้ว ก็เข้าเรื่องและบรรยายต่อไปเลย-)
๒. เข้าเรื่อง - คือ - ทำไมจึงต้องซื้อสินค้าไทย
 - (แยกแยะหัวข้อเขาเองตามความรู้และความนึกคิด ของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจจะมีคำถามต่างต่าง กัน ซึ่งอาจจะเป็น.....เช่น -)
 - เพราะ - เป็นการส่งเสริมกำลังใจของผู้ประกอบการ
 - ช่วยเหลือคนไทยด้วยกันเอง - ช่วยเจ้าของ
 - ช่วยคนงาน
 - ปฏิบัติตามคำแนะนำของรัฐ
 - เสริมสร้างการเศรษฐกิจแห่งชาติ

- สนับสนุนให้ทุกคนมีงานทำ
 - สนับสนุนกิจการค้าของคนไทย
 - เงินทองไม่รั่วไหลไปต่างประเทศ
 - เป็นผู้นิยมไทย - ชาตินิยม
- (ผู้ใดมีเหตุผลมากและดี ประกอบส่วนรวมกลมกลืน มีทางได้คะแนนดีกว่า)

๓. บรรยายเรื่องตามแนวที่วางไว้ - ตาม ๒

๔ - ๕. แยกเหตุผลตามความเหมาะสม

แยกความคิดเห็นในตอนที่เหมาะสม

ซึ่งอาจจะเป็น - ถ้าไม่ใช้สินค้าไทยจะเป็นอย่างไร

- ผลเสียที่ติดตามมา
- ตัวอย่าง
- ความคิดเห็นในเรื่องนี้มีอย่างไร

อาจจะเป็น - ทุกคนควรใช้สินค้าไทย

- ช่วยชาติ ส่งเสริมเศรษฐกิจ
 - ควรถือเป็น หลักตายตัว ที่ไม่อาจ เปลี่ยน แปลงได้ ในการซื้อสินค้าไทย หรือไม่ เพียงใด เพราะเหตุใด
 - ควรใช้ของที่เรามีและทำได้
 - ควรแนะนำให้คนนิยมซื้อสินค้าไทย เพียงใด
- ทางใด - ทางโรงเรียน
- ทั่วไป
 - โดยวิธีใด

๖. สรุป และจบเรื่อง -

เมื่อใช้สินค้าไทยแล้วเป็นอย่างไร - เป็นผลต่อประชาชน - มีงานทำ

- เป็นผลต่อประเทศชาติ - เจริญรุ่งเรือง
- ฉะนั้น จึงควรต้องใช้สินค้าไทย

(ตอนจบ ควรเป็นตอนที่เรียกความสนใจหรือเป็นแนวคิด หรือคติธรรม หรือคำคมสุดแท้แต่รูปเรื่อง และสุดแท้แต่ความสามารถพิเศษทั่วไปของผู้เขียนเรื่องความ.)

ความรู้จากประมวลกฎหมายอาญา

โดย บุญหยด พันธุ์เพ็ง อ.บ.

(ต่อจากฉบับก่อน)

๑๒๓. การทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ ซึ่งพยานหลักฐานในการกระทำความผิด มีโทษในกรณีใดบ้าง ?

มีโทษในกรณีดังนี้ คือ -

ก. ในกรณีที่กระทำการดังกล่าวต่อพยานหลักฐาน เพื่อจะช่วยเหลือมิให้ต้องรับโทษ หรือรับโทษน้อยลง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้เป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามีหรือภริยาของผู้กระทำ ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้

ข. ในกรณีที่กระทำการดังกล่าวต่อทรัพย์สินหรือเอกสารใด ที่ได้ตั้งไว้ต่อศาล หรือที่ศาลให้รักษาไว้ในกรณีพิพาทคดี ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับ ก.

ค. ในกรณีที่กระทำการดังกล่าวต่อทรัพย์สินที่ได้มีคำพิพากษาให้รับ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ง. ในกรณีที่กระทำการดังกล่าวต่อทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด หรือที่ตนรู้ว่าจะถูกยึดหรืออายัด เพื่อให้การเป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๒๔. การซ่อนเร้นพินัยกรรม หรือเอกสารใดของผู้อื่น จะมีผิดเพียงใดหรือไม่ ?

ป. อาญา ม. ๓๘๘ กำหนดว่า ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ซึ่งพินัยกรรม หรือเอกสารใดของผู้อื่น ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

๑๒๕. ช่วยผู้อื่นเพื่อไม่ให้ต้องโทษ มีผิดเพียงใด ?

ผู้ใดช่วยผู้อื่นซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดหรือเป็นผู้ต้องหา ว่ากระทำความผิดอันมิใช่ความผิดต่อโทษ เพื่อไม่ให้ต้องโทษ โดยให้พยานเท็จโดยชอบเร้น หรือโดยช่วยผู้หนีด้วยประการอื่นใด เพื่อไม่ให้ถูกจับกุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

แต่ถ้าเป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดามารดา บุตร สามีหรือภริยาของผู้กระทำ ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้

๑๒๖. การหลบหนีที่คุมขังมีผิดเพียงใด ?

ผู้ใดหลบหนีไประหว่างที่ได้ถูกคุมขังตามอำนาจของศาล ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

แต่ถ้าความผิดดังกล่าวได้กระทำโดยแท้ที่คุมขัง ใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๒๗. การช่วยให้ผู้ที่ถูกคุมขังพ้นจากการคุมขังไป มีผิดเพียงใด ?

ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ให้ผู้ที่ถูกคุมขังตามอำนาจศาล ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา หลุดพ้นจากการคุมขังไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าบุคคลที่ช่วยนั้นเป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาจากศาลหนึ่งศาลใดให้ตั้งโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ ๑๕ ปี ขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไปผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือน ถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาท ถึงหนึ่งหมื่นห้าพันบาท

ถ้าความผิดดังกล่าวได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ต้องได้รับโทษหนักกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ถึงหนึ่ง

(ยังมีต่อ)

ย่อประวัติศาสตร์ไทย

โดย.....

โชค สุคนธ์วิช พ.ม., อ.บ.
อาสา ศุภระมงคล พ.ม., อ.บ.

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนผกหัตถกรรมมัธยม
อาจารย์ใหญ่โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย

(ต่อจากฉบับก่อน)

๖) จัดคณะทูตไปฝรั่งเศส พ.ศ. ๒๒๒๕ สมเด็จพระนารายณ์มหาราชทรงจัดคณะทูต นำพระราชสาส์นไปเจริญทางพระราชไมตรี ณ ประเทศฝรั่งเศส แต่คณะทูตเหล่านั้นได้ค้นหาย ไประหว่างทางไปไม่ถึงประเทศฝรั่งเศส ครั้น พ.ศ. ๒๒๒๖ จึงโปรดให้ทูตออกคณะหนึ่งติดตามไป ทูตคณะแรกซึ่งได้ไปถึงฝรั่งเศส แต่มิได้จัดเป็นทางการเพราะมุ่งหมายให้ไปสืบสวนทูตคณะ แรกเท่านั้น เมื่อพระเจ้าหลุยส์ทรงทราบและโดยเข้าใจผิดคิดว่าสมเด็จพระนารายณ์มหาราชทรง เดือดร้อนจะเข้รัดตามความเข้าใจของบาทหลวง ตอนที่พระองค์สร้างวัดพระราชทาน พระเจ้า หลุยส์ก็จัดคณะทูตส่งเข้ามาเจริญทางพระราชไมตรี ณ กรุงศรีอยุธยาที่เซวาติเออร์ เดอโซมงต์ เป็นเอกอัครราชทูตหัวหน้าคณะ มาถึงกรุงศรีอยุธยาเมื่อ พ.ศ. ๒๒๒๘ และเข้าเฝ้าสมเด็จพระ นารายณ์ทูลขอให้ทรงเข้รัด แต่สมเด็จพระนารายณ์มิได้ทรงเลื่อมใสตามความเข้าใจของฝรั่งเศส พระองค์จึงทรงตอบว่า การที่ผู้ใดจะนับถือศาสนาโค่นยอมแล้วแต่พระผู้เป็นเจ้าบนสวรรค์ จะดบบรรดาให้เป็นไป และถ้าคริสตศาสนานี้หักการดีแล้ว สักวันหนึ่งพระองค์ก็อาจถกตลใจ ให้เข้รัดจนได้ และพระองค์ยังได้ให้ประกาศแก่ราษฎรว่า ผู้ใดมีความเลื่อมใสจะเข้รัดนับถือ ศาสนาคริสต์เพียงนัยยอมทำได้ นับว่าเป็นที่พอใจของเซวาติเออร์ เดอโซมงต์ และใน พ.ศ. ๒๒๒๘ นั้นเอง เมื่อคณะราชทูตฝรั่งเศสกลับไป สมเด็จพระนารายณ์ก็ทรงจัดให้ออกพระวิสุตริสุนทร (โกษาปาน) เป็นราชทูตพร้อมด้วยคณะเดินทางไปฝรั่งเศสนำพระราชสาส์นไปถวายพระเจ้าหลุยส์ ที่ ๑๕ และได้ส่งทูตบุตร ๑๒ คนไปศึกษาวิชา ณ ประเทศฝรั่งเศสด้วย ปรากฏว่าพระเจ้าหลุยส์ ที่ ๑๕ ทรงโปรดปรานโกษาปานมาก โปรดให้สร้างเหรียญตระกูลและเขียนรูปภาพเหตุการณ์ ไว้ด้วย เมื่อคณะทูตไทยเดินทางกลับ พระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๕ ได้โปรดให้มงสิเออร์ เดอ ตาลูแบร์ เป็นทูตเข้ามาพร้อมนักโกษาปาน และได้ให้นายช่างชื่อ เดอตามากับครูฝึกวิชาทหารชื่อ เซวาติเอ เดอฟอแบง เข้ามารับราชการในกรุงศรีอยุธยา ซึ่งในภายหลัง เซวาติเอ เดอฟอแบงได้เป็นที่ ออกพระศักดิ์สงครามและยังโปรดให้นายพลเสด็จฟ้าซคุมทหารฝรั่งเศสจำนวน ๖๐๖ คน เข้ามายัง กรุงศรีอยุธยาด้วย สมเด็จพระนารายณ์ไม่ไว้วางพระทัย จึงโปรดให้ทหารฝรั่งเศสไปเฝ้ารักษา บ่อนเมืองชนบท และส่งไปรักษาเมืองมรดคองกงร้อย

จ) ประกาศสงครามกับอังกฤษ ชาวอังกฤษได้มาตั้งบริษัทอินเดียตะวันออกทำการค้าขายกับอินเดีย และวิชนเทร์ได้ชักชวนชาวอังกฤษชื่อ ริชาร์ดเบอร์นัม และแซมเบียลไวด์ มารับราชการในประเทศไทยและได้ดำเนินการค้าขายกับอินเดีย แข่งขันกับบริษัทอังกฤษ เป็นเหตุให้อังกฤษไม่พอใจไทยที่ทำการแย่งผลประโยชน์ของเขา ต่อมาสมเด็จพระนารายณ์โปรดให้ริชาร์ดเบอร์นัมเป็นเจ้าของมะริด และแซมเบียลไวด์เป็นเจ้าของท่าเมืองมะริด ทั้งสองคนได้ร่วมมือกันตั้งเรือกำปั่นไทยออกทำการค้าขายกับอินเดีย เป็นการแข่งขันทบอังกฤษ บริษัทอังกฤษจึงร้องเรียนไปยังรัฐบาลอังกฤษกล่าวโทษวิชนเทร์ว่าเป็นผู้ยั้งตั้งเตรียมให้คนอังกฤษทำ ภายผลประโยชน์ของชาวอังกฤษด้วยกัน รัฐบาลอังกฤษจึงอนุมัติให้บริษัทอังกฤษเรียกตัวคนอังกฤษทั้งหมดที่รับราชการอยู่ ณ กรุงศรีอยุธยากลับไปประเทศอังกฤษ บริษัทอังกฤษเดียดถือโอกาสจับเรือไทยที่ไปค้าขายกับอินเดีย และตั้งเรือรบมายังเมืองมะริด ประกาศเรียกคนอังกฤษกลับไป ต่อมาพวกเรือรบอังกฤษที่ชนพท ณ เมืองมะริดก็ออกความวุ่นวายจนเขาทำการยึดม้อมและเรือรบไทย ครั้นตกเวลากลางคืน พระยาตะนาวศรีจึงยกทัพไทยเข้าตีเขาเมืองมะริดคืน และฆ่าชาวอังกฤษเสียเป็นจำนวนมาก และยึดเรือรบอังกฤษไว้ด้วย เมื่อสมเด็จพระนารายณ์ทรงทราบข่าวชาวอังกฤษมาก่อความวุ่นวายในเมืองมะริดและรุกรานไทยก่อนเช่นนั้น จึงโปรดให้ประกาศสงครามกับอังกฤษ เมื่อ พ.ศ. ๒๒๓๐ แต่อังกฤษก็ไม่อาจทำอะไรรุนแรงต่อไทย เพราะเกรงทหารฝรั่งเศสในควบคุมของนายพลเคส์ฟาช ซึ่งโปรดให้ไปรักษาเมืองมะริดตั้งได้กล้ามาแต่

ฉ) ทรงทำนุบำรุงการศึกษา สมเด็จพระนารายณ์ทรงสนพระทัยในการทำนุบำรุงการศึกษาอยู่เสมอ ได้จัดตั้งกุดบุตรไทยออกไปศึกษาวิชาการ ณ ประเทศฝรั่งเศส และนำเอาวิชาการต่างๆ มาเผยแพร่ในประเทศไทย มีการฝึกวิชาการทหารแบบยุโรป การอักษรศาสตร์และวรรณคดี ก้าวหน้ามากในสมัยนี้ สมเด็จพระนารายณ์ทรงเป็นหนักกวดชนเยยม พระองค์ทรงรชยกรของวรรณคดีชนเยยมคือ สมุทรโฆษคำฉันท์ และยังมีวรรณคดีอื่น ๆ อีกคือ พระโหราธิบดี แต่งสมุทรโฆษคำฉันท์ตอนต้น, จินตามณี, เต็มโคคำฉันท์ ศรีปราชญ์ ได้แต่งคำศรวดศรีปราชญ์ อนุทรคำฉันท์ พระศรีมโหสถได้แต่งกาพย์ห่อโคลง เห็นได้ว่าวรรณคดีสำคัญ ๆ ของไทยเกิดในสมัยสมเด็จพระนารายณ์เป็นอันมาก

เหตุการณ์ยุ่งยากตอนปลายรัชกาล สมเด็จพระนารายณ์ไม่มีราชโอรสมีแต่ราชธิดาองค์หนึ่ง คือ กรมหลวงโยธาเทพ มีพระอนุชาพระองค์หนึ่ง คือ เจ้าฟ้าอภัยดล และมีราชบุตรบุญธรรมซึ่งทรงเลี้ยงไว้อย่างถูกต้องชื่อพระบิยะ เป็นผู้ส่งความภักดีรมไซ่ใกล้ชิด และอยู่พยาบาล

มาดสมเด็จพระนารายณ์ในขณะที่ทรงประชวรหนัก จึงเป็นทศาคาหมายกันว่า พระบิยะคงจะได้
 ราชสมบัติสืบต่อจากสมเด็จพระนารายณ์ แต่หลวงสรศักดิ์ได้ยั้งให้พระเพทราชาคิดทำการ
 แย่งชิงราชสมบัติ โดยเริ่มด้วยการจับเอาตัวพระบิยะมาประหารชีวิตเสีย ต่อมากได้อ้างรับตั้ง
 สมเด็จพระนารายณ์ตั้งให้เจ้าพระยาวิชเยนทร์เข้าเฝ้า แล้วจับตัวเขาไปประหารชีวิตเสียโดยหาว่า
 เจ้าพระยาวิชเยนทรักการกบฏ ต่อจากนั้นจึงส่งคนไปดวงเจ้าฟ้าอภัยทศราชธิดาของ สมเด็จพระ
 นารายณ์ประชวรหนัก ให้รับเสด็จขึ้นไปยังดงพญารังสิตทำการมอบราชสมบัติให้ เจ้าฟ้า
 อภัยทศหลงเรือรับเสด็จจากกรุงศรีอยุธยาเดินทางไปยังดงพญารังสิต ระหว่างทางก็ถูกหลวงสรศักดิ์
 พร้อมด้วยสมักรมรรคพวกคักจับปลงพระชนม์เสีย เมื่อจากจับบุคคลสำคัญ ๆ หมดแล้ว พระเพท
 ราชาเริ่มทำการกำจัดฝรั่งเสียต่อไป โดยส่งกองทัพไทยไปล้อมบ่อนเมืองธนบุรีที่ทหารฝรั่ง
 ประจำอยู่ และตั้งกันอยู่จนกระทั่งสมเด็จพระนารายณ์เสด็จสวรรคต เมื่อ พ.ศ. ๒๒๓๓ นั้นเอง
 พระเพทราชาจึงได้ขึ้นเสวยราชย์สืบต่อมา ทรงพระนามว่า "สมเด็จพระมหาบุรุษ" เป็นกษัตริย์
 พระองค์แรกในราชวงศ์บ้านพลูหลวง และได้ทรงแต่งตั้งให้หลวงสรศักดิ์เป็นกรมพระราชวังบวร
 (วังหน้า)

๒๔. สมเด็จพระเพทราชา (สมเด็จพระมหาบุรุษ)

พ.ศ. ๒๒๓๓-๒๒๔๖ สมเด็จพระเพทราชาได้ราชสมบัติโดยการแย่งชิงเอามาจากผู้สืบทิ
 ทศควรจะได้อด้วยการจับตัวประหารชีวิตเสีย และทรงตั้งให้หลวงสรศักดิ์เป็นมหาอุปราช (วังหน้า)
 สมัยนั้นเป็นสมัยที่กรุงศรีอยุธยาประสบกับความเสื่อมโทรมยิ่ง ๆ ขึ้นเป็นลำดับ เพราะพระเพทราชา
 ไม่นิยมฝรั่ง ดังใดที่เป็นผลงานของฝรั่งแม้จะเห็นว่าเจริญก้าวหน้าก็ไม่ทนบำรุงเจริญรอยตามแบบ
 อย่าง ทรงพอพระทัยแต่ประเพณีเดิมจึงทำให้บ้านเมืองทรุดโทรมลงทุกที ข้าราชการและ
 ราษฎรทั้งหลายไม่สนใจนิยมราชวงศ์บ้านพลูหลวง เพราะในรัชกาลของพระเพทราชารัชกาลเดียว
 ที่มีการกบฏเกิดขึ้นถึง ๔ ครั้ง ประกอบกับบ้านเมืองไทยได้อยู่ในความสงบเรื่อยมาภายหลังแผ่นดิน
 สมเด็จพระนเรศวรมหาราชเป็นต้นมา จะมศึกก็เพียงศึกเล็ก ๆ ซึ่งโดยมากเป็นการรุกราน
 เข้าไปในดินแดนของข้าศึก นายทหารและไพร่พลก็มีฝีมือกรวยหรือลงทุกที่ถ่าดงกองทัพไทย
 จึงอ่อนแอและเป็นลำดับ

ตลอดรัชสมัยของสมเด็จพระเพทราชามีการกบฏที่สำคัญถึง ๔ ครั้งคือ

ก) กบฏธรรมเถียร หลังจากเจ้าฟ้าอภัยทศถูกปลงพระชนม์แล้ว ธรรมเถียรผู้ซึ่ง
 เป็นข้าหลวงใกล้ชิดเจ้าฟ้าอภัยทศและมีรูปร่างคล้ายคลึงกันด้วย ถึงโอกาสคิดแต่ไม่ใให้เหมือน

เจ้าฟ้าอภัยทศ ตั้งตัวต้องสู้ผู้คนจะทำการชิงราชสมบัติ ประชาชนหลงเชื่อพากันมาเข้าด้วย
เป็นอันมาก แต่ในที่สุดก็เสียที่ถูกจับตัวได้และโปรดให้เอาตัวไปประหารชีวิตเสียในครั้งนั้นนาง
ต๊อ ๆ ที่ต้องสงสัยถูกประหารมากมาย

ข) กบฏเมืองนครราชสีมา เมื่อสมเด็จพระเพทราชาขึ้นเสวยราชย์นั้น หัวเมืองทั้งปวง
ได้ยอมเข้ามาทูลถวายพระพรพนมัสตยาหมัดกัน เว้นแต่เมืองนครราชสีมาและเมืองนครศรีธรรมราช
ซึ่งตั้งแข็งเมืองอยู่ไม่ยอมอ่อนน้อม กองทัพกรุงศรีอยุธยาได้ยกขึ้นไปปราบปรามถึงสองครั้งจึง
ตีเมืองนครราชสีมาได้ ตัวพระยาบวรราช (สังข) เจ้าเมืองได้หนีไปร่วมมือกับพระยารามเดโช
(เผื่อน) เจ้าเมืองนครศรีธรรมราชซึ่งตั้งแข็งเมืองอยู่เช่นเดียวกัน

ค) กบฏเมืองนครศรีธรรมราช เมื่อทำการปราบปรามเมืองนครราชสีมาได้แล้ว กอง
ทัพกรุงศรีอยุธยาก็ยกไปทำการปราบปรามกบฏเมืองนครศรีธรรมราชต่อไป ได้เข้าล้อมเมือง
นครศรีธรรมราชอยู่เป็นเวลานานจนพระยารามเดโชสิ้นเสบียงอาหารลงเห็นจะรักษาเมืองมิได้ จึง
ยกทหารตีฝ่าวงล้อมออกไปได้และหนีออกไปอยู่ที่มละยา ทัพกรุงศรีอยุธยาจึงเข้าควบคุมเมือง
นครศรีธรรมราชได้

ง) กบฏบุญกว้าง ชาวเมืองนครราชสีมาผู้หนึ่งชอบบุญกว้าง ได้แสดงตนเป็นผู้มีวิชา
สูง มีคาถาอาคมดี ๆ จนเป็นที่นิยมนับถือของราษฎรทั่วไป จึงคิดการกำเริบต้องสู้ผู้คนจะ
ทำการชิงราชสมบัติ แต่ทางกรุงศรีอยุธยาได้ทราบเรื่องจึงยกกำลังมาจับกุมและปราบปรามลงได้

เมื่อสมเด็จพระเพทราชาขึ้นครองราชได้ไม่นานนักก็ได้พระราชโอรสขึ้นเกิดแต่ กรมหลวง
โยธาทศพร ทรงนามว่า เจ้าฟ้าขวัญ มีผู้นิยมรักใคร่เจ้าฟ้าองค์นี้มาก เพราะมีเชื้อสายสมเด็จพระ
พระนารายณ์ หลวงสรศักดิ์ซึ่งเป็นมหาอุปราชเกรงว่าราชสมบัติจะตกแก่เจ้าฟ้าขวัญ พอสมเด็จพระ
เพทราชาประชวรลง หลวงสรศักดิ์ก็คิดคอยบายลงหาเจ้าฟ้าขวัญหรือเจ้าพระขวัญไปสำเร็จ
โทษเสีย ความทราบถึงสมเด็จพระเพทราชา ก็ทรงพระพิโรธเป็นอย่างยิ่ง พระโรคกำเริบมีแต่
ทรงกับทรุด จนเสด็จสวรรคต ก็ทรงตั้งอุปราชหลวงสรศักดิ์ และมอบราชสมบัติให้แก่พระพิชัย
สุนทร ราชันดิดา ไม่ยอมยกให้แก่หลวงสรศักดิ์ พอสมเด็จพระเพทราชาสวรรคต พระพิชัย
สุนทรเกรงกลัว หลวงสรศักดิ์มักด่าบริวารราชสมบัติ ตาม พระราชประสงค์ ของสมเด็จพระเพทราชา
จึงไปเฝ้าถวายราชสมบัติแก่หลวงสรศักดิ์ มีขุนนางข้าราชการติดตามไปอ่อนน้อมให้รับราชสมบัติ
ด้วยหลวงสรศักดิ์จึงยอมรับและขึ้นเสวยราชย์เมื่อ พ.ศ. ๒๒๔๖

(ยังมีต่อ)

สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

โดย... ชาติ เอี่ยมกระสุนธุ์

- ๑๗ พ.ช. — คนเผ่าแม้วในมณฑลยูนนานจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ คน ได้จัดตั้งรัฐบาลปกครองตนเอง ติงเฉียนจงชน เผ่าแม้วมีเหมืองทองเหลือง เหล็ก เงิน ทอง และอื่นๆ นอกจากนั้นยังมีโรงไฟฟ้าส่งกระแสไฟ ๑,๕๐๐,๐๐๐ โวลต์ มีรถไฟสายจีน—ฮานอย ได้ผ่านดินแดนส่วนนี้ด้วย
- ๒๒ พ.ช. — คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติโดยมติการอภิปรายปัญหาแคชเมียร์แล้ว โดยมีมติแต่อย่างใดทั้งสิ้น ทั้งนี้ ภายหลังที่โซเวียตแถลงว่าจะใช้สิทธิยับยั้ง ถ้าหากที่ประชุมรับรองญัตติ ขงกลุ่มตะวันตกให้ส่ง ดร. แฟรงค์ เกรแฮม เป็นผู้แทนสหประชาชาติไปเจรจาไกล่เกลี่ยอันเดียวกับปากีสถาน ในกรณีแคชเมียร์
- ๒๖ พ.ช. — ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ คาร์ลอส พี. การ์เซีย ได้เปิดประชุมชาติ ณ เมืองบาเกียวแห่งฟิลิปปินส์ เพื่อหารือถึงเรื่องต่อต้านการแทรกซึมของคอมมิวนิสต์
- ๒๘ พ.ช. — นายโรเนอร์ ฟอน พิชอนท์ ประธานธนาคารแห่งฟินแลนด์ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรี หัวหน้ารัฐบาลใหม่ซึ่งไม่สังกัดพรรคการเมืองใด
- ๒ ธ.ค. — อินโดนีเซียได้ประกาศห้ามชาวฮอลันดาเดินทางเข้าสู่ประเทศอินโดนีเซีย ทั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งแห่งการณรงค์เรียกร้องดินแดนนิวกินีตะวันตก กลับคืนจากฮอลันดา
- ๖ ธ.ค. — การทดลองปล่อยดาวเทียมของสหรัฐอเมริกา อันเป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าในวาระปี ตรีฟลิคส์สากล เมื่อกวานนี้ไม่ประสบความสำเร็จ กล่าวคือ จรวดที่ใช้ผลักดันดาวเทียมระยะที่หนึ่ง และระยะที่สอง ได้เกิดระเบิดในขณะพุ่งขึ้นเหนือพื้นดินไม่กี่ฟุต
- ๗ ธ.ค. — การอภิปรายปัญหาอัลจีเรียในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารฝ่ายการเมือง แห่งสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ ได้สิ้นสุดลงโดยตกลงอะไรกันไม่ได้ ญัตติที่เสนอในที่ประชุมมิได้รับคะแนนเสียงสนับสนุนเท่าที่ต้องการ
- ๑๐ ธ.ค. — คณะรัฐบาลผสมของปากีสถานซึ่งมีนายขุนตริการ์ หัวหน้าพรรคสันนิบาตมุสลิมเป็นนายกรัฐมนตรีได้ลาออก หลังจากมีความคิดเห็นขัดแย้งกันในเรื่องวิธีการเลือกตั้ง ประธานาธิบดีปากีสถานได้ขอร้องให้นายขุนตริการ์ จัดตั้งคณะรัฐบาลใหม่และนายขุนตริการ์ก็ตกลงตามคำขอร้องนั้น
- ๑๔ ธ.ค. — ได้มีการจัดตั้งคณะรัฐบาลอริชคโคใหม่ขึ้นโดยมีนายอัลคัล วาฮิบ เมอร์แจน เป็นนายกรัฐมนตรีคนใหม่ กษัตริย์ไฟซัลทรงแต่งตั้งให้เมอร์แจน จัดตั้งคณะรัฐบาลใหม่ หลังจากการลาออกโดยกระทันหันและไม่ให้เหตุผลของนายอาลี จอแคท เมือส์ปาด้าห์แล้ว
- ๑๖ ธ.ค. — ความไม่สงบได้อุบัติขึ้นโดยทั่วไปในเกาะไซปรัส ภายหลังที่สมัชชาใหญ่สหประชาชาติไม่รับรองญัตติของกริซัวด้วยการให้ชาวไซปรัสกำหนดอนาคตด้วยตนเอง คนงานในเกาะไซปรัสเรือสายกรีซได้พากันนัดหยุดงานเพื่อประท้วงสหประชาชาติ และได้พากันเดินขบวนร้องตะโกนคำขวัญที่จะเป็นผู้กำหนดอนาคตด้วยตนเอง
- ๑๖ ธ.ค. — รัฐบาลโซเวียตได้ส่งสาส์นถึงรัฐบาลสวิสสันเป็นประเทศที่ตั้งตัวเป็นกลางอยู่ในยุโรป ขอให้ประเทศนั้นดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งในทางที่จะแก้ไขสถานการณ์อันตึงเครียดของโลก โดยขอให้เสนอแผนการในเรื่องแก้กบฏสันติภาพของโลกด้วยความพินิจพิจารณา
- ๑๗ ธ.ค. — ผลการประชุมประมุขกลุ่มนาโตที่ปารีส ประมุขกลุ่มนาโตตกลงที่จะตั้งคลังหัวระเบิดปรมาณูในยุโรป เพื่อใช้ป้องกันประเทศกลุ่มนาโตในกรณีที่เกิดความจำเป็น และตกลงที่จะจัดหาจรวดระยะทำการไกลขนาดกลางให้แก่ประเทศภาคินาโตในยุโรป เพื่อเสริมกำลังของนาโตในอันที่จะป้องกันการรุกรานด้วย
- ๑ ม.ค. ๒๕๐๑ — แต่งตั้ง พลโทถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย

ข้อสอบข้าราชการพลเรือน

ข้อสอบชั้นโท สำนักงาน ก.พ. พ.ศ. ๒๕๐๐

เฉลยโดย อมร มิตินาทกุล ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง กองวิชาการและสอบไล่ สำนักงาน ก.พ.

★ ★ ★

วิชาความรู้ทั่วไป

(ต่อจากฉบับก่อน)

๕. ถาม การปกครองบังคับบัญชาที่ถือเป็น “แบบกันเอง” กับที่เรียกว่า “แบบถือตามระเบียบวินัย” นั้น จงชี้แจงให้เห็นคุณและโทษของการปกครองบังคับบัญชาทั้ง ๒ อย่างมาให้ทราบ และท่านเห็นว่าทางที่ถูกต้องควรจะใช้วิธีการปกครองบังคับบัญชาอย่างไร จึงจะเกิดประโยชน์แก่ราชการ ?

ตอบ การปกครองบังคับบัญชาที่ถือ “แบบกันเอง” กับที่เรียกว่า “แบบถือตามระเบียบวินัย” นั้น จะได้ชี้ให้เห็นคุณและโทษของการปกครองบังคับบัญชาทั้งสองอย่างมาให้ทราบดังต่อไปนี้

การปกครองบังคับบัญชาแบบกันเองนั้นหมายความว่า การปกครองที่ปล่อยให้ทำอะไรได้โดยอิสระ มิได้กวดขันในเรื่องระเบียบวินัยเคร่งครัด เช่น อาจปฏิบัติงานข้ามกันไปบ้าง มาทำงานบ้างหรือหมดเดียงไปเดียงบ้าง มาทำงานไม่เป็นไปตามเวดากำหนดบ้างก็ได้ ผู้ย่อยเข้าหาผู้ใหญ่โดยมิได้แสดงการจะ หรือเคารพกันตามระเบียบก็ได้ ๑ ๑ ๑ ถือเป็นแบบให้เอากันในเรื่องต่าง ๆ เช่น เป็นต้น

การปกครองแบบกันเองนี้ ดัดสำหรับใช้ปกครองแก่ผู้อยู่ในบังคับบัญชาที่เป็นคนดี มีคุณธรรมสูงอยู่แล้ว คนดีนั้นมิต้องมีใครมากคอยตักเตือนว่ากล่าว เพราะคนดีย่อมดำเนินตนได้ว่าผู้ใหญ่ให้เกียรติไว้วางใจตนแล้วเป็นอย่างดี ก็ย่อมตอบสนองด้วยการทำดีตอบแทนงานการก็จะเจริญเรียบร้อยและรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะนอกจากจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามปกติแล้วยังตั้งใจทำเพื่อตอบสนองของบุญคุณของผู้บังคับบัญชา คนเคารพรักอีก โสดหนึ่งด้วย ฉะนั้น จึงเป็นการปกครองที่ดีที่สุดเฉพาะแก่ผู้ที่อยู่ในบังคับบัญชาที่ดีแล้ว

แต่การปกครองแบบกันเองจะเป็นผลร้ายที่สุด ถ้าผู้อยู่ในปกครองบังคับบัญชา
 เป็นคนเฉด ซาดคนขรรมทตหรือพวกเห็นแก่ตัว เพราะตามหลักขรรมดาแล้วคนช่วยอม
 คองการความสะกดกตบายหรือขนาดงเกยจความ พวกคนเช่นนทจะพากนหลมเตียง
 ไม่ค่อยทำงานหรือทอดทงใหงานการคองคาง เทยวคยเทยวเงินกับเพอนหรือไปชกชวง
 ใหคนอื่นพลอยไม่ทำงานไปด้วย จะทำมากกกตงเห็นอยหรือกตงเดยเปรียบเพอนอะไร
 ทำนองนี้ เพราะถอว่าทำมากเงินเดือนกเทานทานอยกโตเทากนตงน ผลิตงานกเดยไป ทงจะ
 ทำให้บังเกิดเดอมเดยชอเดยงของหน่วยราชการน ุ ด้วย เพราะตามหลักขรรมชาติของ
 โลกและหลักศีลขรรมความจริงแล้วกเป็นททราบกนอยว่า คนดีหายาก หรือการทำความคณ
 คอออกจะทำได้ยาก คนชวหางายหรือการทำความชวณททำไค่งาย หรือทเรยกกนจว
 ขรรมดาฝ่ายสูงนทำไค่งาย ขรรมดาฝ่ายต่ำอยู่มากในคัวบุคคลหรือทำไค่งายกว่า จึง
 เป็นการแน่เหตอเกินว่ากรปกครองแบบกันเอง ต้องเกิดความเดยหายไค่งายและมากด้วย
 และการปกครองบังคับบัญชาแบบกันเองนมักจะทำให้เกิดแตกแยก กันเองในหมู่คณะ อัน
 เนื่องจากการเหตอมตาต่าสูงอนจะพงมชนและเมือเกิดการแตกแยกกนชนแล้ว ความชว
 ทไค่สะตมหรือฮอตเอาไวกกงระเบคชนในเมือถึงจุดระเบคอย่างไม่มีบัญญัติ

การปกครองบังคับบัญชาอย่างทว่า "แบบถือตามระเบียบวินัย" คือการปฏิบัติหน้าที่
 จะต้องทำตามระเบียบแบบแผนให้ลกคองตามกฎข้อบังคับกันเดมอ การปกครองบังคับ
 บัญชาแบบนี้อาจทำให้การงานถ่าซาไปบ้าง แต่กเป็นไปตามระเบียบวินัยดี ถ้าจะพิจารณา
 ถึงผลประโยชน์ของทางราชการแล้วกได้ช้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย และเดมอภาคกันดี เพราะ
 ทุกคนต่างกอยู่ในระเบียบวินัยกรอบเดยงกันหมด ย่อมไม่มีการเหตอมตาต่าสูงเกิดชน การ
 ปกครองแบบนี้ยอมควมคณบุคคลไว้ได้ทุกชนิดในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ พอเชาท เดยแล้ว
 กัดสะกดกเป็นชนบขรรมเหมยทต แต่การปกครองบังคับบัญชาแบบนี้มักจะได้รับกตเคยน
 ว่าเข้มงวดคองคณรุนแรงไปไม่ชนะจิตใจของผู้อยู่ในปกครองบังคับบัญชา คือ เขาทำไป
 ด้วยความจำใจ โดยกตั้งเกรงความผิด กตั้งเกรงอำนาจมิได้ทำโดยจิตใจสมัคร การ
 ปกครองบังคับบัญชาแบบนี้ถ้ามีผู้อยู่ในบังคับบัญชาทชว หรือซาดศีลขรรมดวยแล้วกมักเกิด
 เป็นปฏิบักษตอกน เพราะต่างกขัดความประสงค์ของกันและกัน จึงถอว่าเป็นการปกครอง
 บังคับบัญชาทมีคตรู้อยู่ด้วย เพราะมนุษย์ล้วนใหญ่ในโลกน กเป็นททราบกนถอว่าต่างกเห็น

แกตัวเชิงแทบหงส์ และยังเป็นบุคคลที่เลวทรามเรื่องศีลธรรมด้วยแล้ว เขาก็กล้า

ตำหนิหาวิธีทำลายให้ร้ายมายั้ผู้บังคับบัญชาได้ทุกวิถีทาง

ตามหลักกรรมคาไน์สถานบริหารหรือทำงานทุกแห่งก็มีบุคคล ๓ จำพวก (๓ ก๊ก) คือ

๑. จำพวกดี คือบุคคลที่มีคองเป็นห่วงในเรื่องการปกครองบังคับบัญชากันแล้ว บุคคลจำพวกนี้ใช้วิธีปกครองแบบกันเอง หรือจะใช้ปกครองบังคับบัญชาแบบถือตามระเบียบวินัยก็ได้ผลดีทั้งนั้น

๒. จำพวกกลาง คือ บุคคลจำพวกพลอยตามเขา เช่น พวกคนคิดจะไปก็ตามไป พวกคนขงคิดจะไปก็ตามไป แล้วแต่ทางไหนจะใกล้ชิดด้วยก็ตามไปทางนั้น บุคคลจำพวกกลาง ถ้าใช้วิธีการปกครองแบบถือตามระเบียบวินัยก็จะได้ดี

๓. จำพวกเลว คือบุคคลที่มีความประพฤติกองเห็นแกตัวเอาแต่ได้ไม่มีศีลธรรม ประจําใจ บุคคลจำพวกนี้เป็นภัยแก่ผู้ปกครองบังคับบัญชา ถ้าจะปกครองบังคับบัญชาอย่างแบบกันเองก็จะก่อเกิดการเสียหายอย่างร้ายแรงโดยไม่มีปัญหา และถ้าจะปกครองบังคับบัญชาอย่างแบบถือตามระเบียบวินัยแล้วงานการก็พอจะดำเนินไปได้ แต่บุคคลจำพวกนี้มักเกิดเป็นปัญหาแก่ผู้บังคับบัญชาทีเดียว จะต้องใช้วิธีการต่างๆ ผสมกันแก้ไขก็พอจะทำให้งานการ ดำเนินไปได้โดยเรียบร้อย และ ก็ต้อง ใช้ วิธี ถือตามระเบียบวินัยเท่านั้น สำหรับจำพวกนี้ เพราะเป็นพวกคอยตั้งพวกกลางเสมอด้วย จึงจำเป็นต้องเอาระเบียบวินัยเข้าจับ

การปกครองบังคับบัญชานักปรารญได้แบ่งกันออกเป็นยุคต่างๆ ได้ ๓ ยุค คือ-

ยุคที่ ๑ เป็นชนิด Phobotomism คือการปกครองบังคับบัญชาแบบกดข่มบังคับโดยถือการทำโทษเป็นใหญ่เป็นสำคัญ

ยุคที่ ๒ เป็นชนิด Impressionism คือเป็นการปกครองบังคับบัญชาแบบให้เรี่ยนรู้ถึงความดีทอไป ไม่คิดขยักด้วยอย่างหรือนำแบบอย่างที่ดีให้เห็นแล้วให้ทำดเถยนแบบที่ใครได้เห็นนั้นตามไปด้วย

ยุคที่ ๓ Free discipline คือ เป็นการปกครองบังคับบัญชาแบบอิสระทำอะไรได้ตามความพอใจ

คามความเห็นของข้าพเจ้าแล้ว ในทางที่ถกนั้นควรจะใช้วิธีการปกครองบังคับบัญชาหลาย ๆ อย่างผสมกัน แต่ในทุก ๆ วิชาต้องยึดเอาหลัก สายกลาง และข้อสำคัญที่สุด จะต้องหมายถึงตัวผู้ปกครองบังคับบัญชาเป็นหลัก เพราะผู้ปกครองบังคับบัญชาจะต้องนำและดำเนินการให้ถูกจุดหมาย การปกครองบังคับบัญชาที่คนควรจะได้้นำเอาหลาย ๆ วิชาใช้ร่วมกัน เช่น ปกครองบังคับบัญชาพวกคนด้วยกันเองมาใช้ คือ การปกครองบังคับบัญชาแบบให้อิสระ Free discipline ก็จะทำให้ผู้อยู่ในบังคับบัญชาค้นหาทางที่ดีที่ถูกมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้ด้วย จิตใจมองได้เบิกบาน งานการก็จะดำเนินไปได้รวดเร็วและเรียบร้อยและแม้แต่บุคคลพวกกลาง ๆ ก็นำเอาแบบปกครองบังคับบัญชาอย่างกันเองมาใช้ได้โดยยึดหลักสายกลางเอาไว้ คือ ปล่อยให้สิ่งควรปล่อยให้และควบคุมในสิ่งที่ควรควบคุม หรือต้องหมั่นอบรมสั่งสอนตักเตือนในสิ่งที่ควร

การปกครองแบบถือระเบียบวินัยก็เช่นกัน ถ้าเคร่งครัดจนเกินไปทำให้เกิดศัตรูควรใช้ สายกลาง คือ เคร่งครัดในสิ่งที่จำเป็นและสมควร ส่วนสิ่งใดที่ควรผ่อนก็ยอมผ่อนให้แก่พอควร ถ้าผิดพลาดก็ว่ากล่าวตักเตือนสั่งสอนและอบรมเสียก่อนให้ระมัดระวังและให้รู้จักผิดชอบชั่วดี คือ ทำให้คนมีความเห็นในทางที่ถูกต้องตามแบบของพระพุทธเจ้า คือ เห็นใครยังมีความเห็นในทางที่ผิดก็พยายามช่วยทำความเห็นให้ถูกเสียก่อน เขาก็คงจะทำได้เองในโอกาสต่อไป

ในการปกครองบังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาจะต้องนำเอาหลักศีลธรรมจรรยา มาประกอบด้วยเสมอ โดยตัวผู้ปกครองบังคับบัญชาเองจะต้องทำนำและมีคุณธรรมต่าง ๆ บริบูรณ์เสียก่อนแล้ว ก็นำหลักธรรมที่สมควรอบรมสั่งสอนผู้อยู่ในบังคับบัญชาด้วย การปกครองบังคับบัญชานั้นจะต้องนำเอามาใช้ให้เหมาะสม แก่แต่ละบุคคล ตามนิสัยของบุคคลนั้น ๆ จะใช้แบบอิสระ หรือชักจูงให้ทำดี หรือจะใช้แบบบังคับทำโทษกันนั้น ต้องแล้วแต่เหตุการณ์และนิสัยของแต่ละบุคคล แต่การปกครองบังคับบัญชาตามแบบทั้ง ๓ อย่าง จะนำมาใช้ก็ต้องพยายามเดิน สายกลาง ก็จะทำให้เกิดประโยชน์แก่ราชการอย่างเต็มที่ ดังพระพุทธเจ้าได้ทรงทดลองและให้หลักในการปฏิบัติว่า ถ้าตั้งเกินไปก็ขาด แต่ถ้าหย่อนเกินไปสายพิณก็ไม่ดัง ถ้าจะให้เสียงไพเราะดีก็ยังไม่ให้ตั้งหรือหย่อนเกินไป คือ ขึงพ้อปานกลาง.

ช่วยกัน ประกัน กันและกัน

ประสิทธิภาพหรือ Efficiency ในราชการมีส่วนประกอบให้เกิด
ผลอันไพศาล หลายอย่างหลายประการด้วยกัน ประการหนึ่ง ก็คือ หลัก
ประกันการครองชีวิตราชการ อันเนื่องมาจากความอดทนและวิบัติในชีวิตของ
ข้าราชการแต่ละคน เพราะนี่แหละคือต้นทุนที่เกาะกินกำลังงาน (Energy)

ให้ก่อนและเสื่อมคุณภาพในที่สุด

ความอดทนและวิบัติอันเนื่องมาจากปัญหาชีวิตในราชการนี้ ต่างคนก็แตกต่างกัน และเป็นผลต่อมา
แล้ว ต่างคนก็แก้ไขไม่ตกและพ่ายแพ้ไป ต่างคนก็กำลังผจญกับมันอยู่ เราจึงมา ช่วยกัน
ประกัน กันและกันในเรื่องนี้ โดยการปรับทุกข์ ท่านจงแจ้งทุกขที่เกิดขึ้นแก่ตัวท่านในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
กับชีวิตราชการของท่าน จะเป็นเรื่องเนื่องมาจากครอบครัว เพื่อนข้าราชการ ผู้อยู่ได้บังคับ
บัญชา ผู้บังคับบัญชาหรือสิ่งแวดล้อมใด ๆ ในส่วนราชการนั้น ๆ ซึ่งเป็นเรื่อง ชุมมัว หนักอก
รทรมอง และแล้วขอให้พวกเราทุกคนจงช่วยกันให้สติและหาทางออก โดยอาศัยประสบการณ์
ในชีวิตราชการของแต่ละคนเป็นเครื่องชี้ทาง

อย่าดูว่าความผิดเป็นศรี และหลายหัวดีกว่าหัวเดียว จากคติดังกล่าวเราจึงช่วยเพื่อน
ข้าราชการด้วยกันคลายความตึงเครียดในปัญหาชีวิตราชการของเขา เพื่อให้เขามีสมาธิ กำลังใจ
และความหวังที่จะปฏิบัติราชการให้เกิดผลดีต่อไป

ฉะนั้นขอเชิญและชวนร่วมมือร่วมใจกัน ประกัน กันและกันในหน้าที่

หลักเกณฑ์การปรับทุกข์

๑. คำปรับทุกข์ ให้ส่งไปยังผู้จัดการวารสารข้าราชการ
๒. ถ้าต้องการให้ได้รับตอบแน่นอน ขอให้ส่งแสตมป์ ๕๐ สตางค์ หรือซองที่คิดแสตมป์ ๒๕ สตางค์แล้ว
ไปด้วย และขอให้บอกชื่อจริงพร้อมทั้งสถานที่ที่จะส่งจดหมายได้ด้วย
๓. จะให้ลงวารสารข้าราชการในนามแฝงอย่างใดก็ได้ นามจริงของผู้ปรับทุกข์จะได้ปกปิดเป็นความลับ
๔. เรื่องที่มีลักษณะเป็นการใส่ร้าย ประชด หรือเสียดสีผู้อื่น และเรื่องเกี่ยวกับการเมืองไม่รับตอบ
๕. เรื่องปรับทุกข์ที่สมควรลงวารสารข้าราชการนั้น จะได้ให้ผู้ทรงคุณให้ความเห็นทางหนึ่ง และขอความเห็น
จากสมาชิกผู้อ่านอีกทางหนึ่งด้วย

เฉลยสองแคว้นและความรู้รอบหัว

ชิงรางวัล ๑๐๐ บาท ประจำฉบับก่อน

๑. “ค่าน้ำพริกละลายแม่น้ำ” หมายถึงการจัดงานให้เป็นการใหญ่เกินจำเป็น ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองโดยเปล่าประโยชน์ เช่น เป็นข้าราชการมีเงินเดือนเพียงเล็กน้อย จนแม้ค่าครองชีพประจำเดือนก็ไม่ค่อยจะพออยู่แล้ว ยังไปจัดงานวันเกิดเสวยหรูหรา เชิญแขกหรือมากมายมารับประทานอาหารเป็นงานใหญ่ อย่างนี้เขาเรียกว่า “ค่าน้ำพริกละลายแม่น้ำ” ซึ่งจะค่าละลายไปสักกี่ครั้งก็ไม่พอที่จะทำให้เปลี่ยนรสของน้ำ หรือเกิดผลดีเป็นขั้นเป็นอันแก่ตัวเองเลย มีแต่จะสิ้นเปลือง

๒. ตามกฎหมายไทย บุคคลบรรลุนิติภาวะเมื่อ

(๑) ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระมหากษัตริย์ทรงบรรลุนิติภาวะเมื่อพระชนมายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์

(๒) ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บุคคลธรรมดาทั่วไปบรรลุนิติภาวะเมื่ออายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ แต่อาจบรรลุนิติภาวะโดยการสมรสตามกฎหมายได้ หากการสมรสนั้นทำเมื่อชายมีอายุ ๑๗ ปีบริบูรณ์ และหญิงมีอายุ ๑๕ ปีบริบูรณ์

๓. ฟรังค์ เป็นชื่อเงินตราของประเทศฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์, เบลเยียม, ลักเซมเบิร์ก
รูปี เป็นชื่อเงินตราของประเทศ อินเดีย, ปากีสถาน, ลังกา
ลีร์ เป็นชื่อเงินตราของประเทศ อิตาลี, เติร์กี

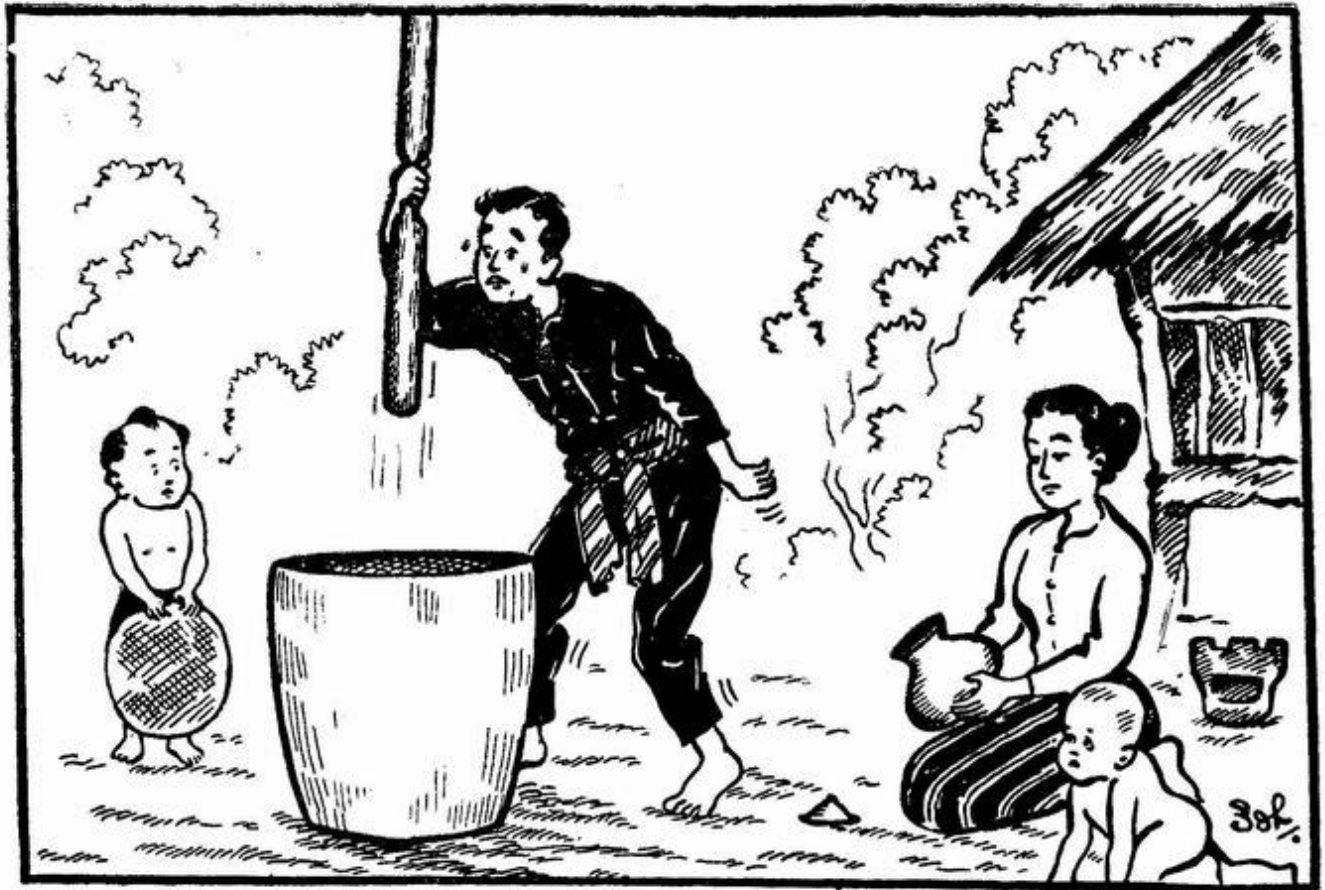
๔. บันไดนั้นมีสิบสามขั้น

๕. จับคนที่สามเพราะว่า ตามปกติธรรมดา คนเราไม่อาจที่จะจดจำได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนว่าในวันใดวันหนึ่งเมื่อ ๓ เดือนมาแล้วตนทำอะไรบ้าง การที่คนที่ ๓ จำได้ละเอียดถี่ถ้วน ก็สื่อให้เห็นว่าต้องมีเหตุการณ์สำคัญเป็นพิเศษเกิดขึ้นในวันนั้นเป็นการสลดใจจึงจำได้ ถ้าดับเหตุการณ์ได้โดยอาจจริงบ้างเท็จบ้างเพื่อปิดบังความคิด อีกประการหนึ่งผู้ทำผิดมักจะเตรียมข้อแก้ตัวไว้ก่อนเผื่อหากจะถูกสอบสวน จึงสามารถเล่าเหตุการณ์ได้ละเอียดถี่ถ้วนเช่นนั้น

ผลการตัดสิน มีผู้ส่งคำตอบถึงภายในกำหนด ๑๕๐ ราย ตอบถูกทั้งหมดเพียง ๓๓ ราย คือ

คุณประยูร มัจฉาแขวง คุณอุดม รอดชมภู คุณจรูญ มณีลา คุณสำราญ แก้วทองคำ คุณสมประสงค์ ประสิทธิ์ คุณประทีน วัฏฐานุร คุณธีระ กัญจนา คุณขวง วิศุภาชญ์ คุณวิเชียร อินทชาติ คุณแปลก การรัตน์ คุณประยูร พิงอวยผล คุณสุธรรม ปรีชาชวนัน คุณแผน กสิผล, ในจำนวนนี้ คุณอุดม รอดชมภู กับคุณประยูร มัจฉาแขวง ตอบได้มากที่สุดเท่ากัน ไม่อาจตัดสินให้ใครดีกว่าได้ จึงต้องแบ่งเงินรางวัลให้คุณอุดม รอดชมภู กับคุณประยูร มัจฉาแขวง คนละ ๕๐ บาท ส่วนผู้ถูกคนอื่นจะให้หนังสือที่เป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติราชการ ซึ่งจะจัดพิมพ์ในโอกาสต่อไป (หรือถ้าผู้ใดต้องการหนังสือ “กฎ ก.พ.” ก็ให้บอกไป จะให้จัดส่งให้เลย)

สอบเขี้ยวและควาญเรือตัว

๑. ข้างบนนี้ เป็นภาพจากศัพทวิทยาหนึ่ง สุรางคณาทนต์ว่าอย่างไร
๒. ก. ตำแหน่งต่อไปนี้เป็นชื่อของอะไร
 - (๑) ผู้ที่ศึกษาสำนักพระราชมังคลาจารย์ในฐานอธิบดี
 - (๒) ผู้ที่ศึกษาสำนักกรมการตรวจเงินแผ่นดินในฐานอธิบดี
- ข. ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนที่เรียกชื่ออย่างอื่น ต่อไปนี้ เทียบกับตำแหน่งอะไร ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๓
 - (๑) หัวหน้าบ้านคนชรา (๒) ผู้พิศุจน์ (๓) ผู้ดูแลนักเรียน (๔) พนักงานคุมสาย (๕) หัวหน้าธุรการ
๓. ต่อไปนี้เป็นชื่อของอะไร
 - (๑) ซิงเกอร์ (๒) โฟนิคซ์ (๓) ออกสติน (๔) วอชิงตัน
๔. ถ้าภรรยาคนหนึ่งบอกท่านว่า เมื่อก่อนเธอได้ใจใจในดี เย็นมาตัวให้ลึกลับประหลาดเสียเท่ากับครึ่งหนึ่งของจำนวนใจทั้งหมดบวกอีกครึ่งฟอง จึงคงเหลือใจอยู่ในตู้เป็นสำหรับมือเข้านั้นเพียงฟองเดียว อยากทราบว่า เมื่อก่อนจะมีใจอยู่ในตู้กี่ฟอง ?
๕. ถ้าช่างไม้สามคน สามารถตัดไม้สามใบ ในเวลาสามชั่วโมง ช่างไม้กี่คนจึงจะสามารถตัดไม้สามใบ ในร้อยชั่วโมง.

กติกา

ให้ส่งคำตอบไปโรงผู้จัดการวารสารข้าราชการภายในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๐๐ สมาชิกวารสารข้าราชการผู้ตอบได้ดี จะได้รับรางวัลหนังสือที่เป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติงานราชการ (ผู้ส่งคำตอบไปครบเขียนชื่อชัดๆ และควรมีเลขที่สมาชิกด้วย)